

THE ROLE OF URBAN AGRICULTURE IN SUSTAINABLE URBAN
DEVELOPMENT, CREATION OF SOCIAL BONDS AND COMMUNITY
FORMATION

A THESIS SUBMITTED TO
THE GRADUATE SCHOOL OF NATURAL AND APPLIED SCIENCES
OF
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY

BY

YAĞMUR ERİŞEN

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE
IN
URBAN DESIGN IN CITY AND REGIONAL PLANNING

APRIL 2022

Approval of the thesis:

**THE ROLE OF URBAN AGRICULTURE IN SUSTAINABLE URBAN
DEVELOPMENT, CREATION OF SOCIAL BONDS AND COMMUNITY
FORMATION**

submitted by **YAĞMUR ERİŞEN** in partial fulfillment of the requirements for the degree of **Master of Science in Urban Design in City in Regional Planning, Middle East Technical University** by,

Prof. Dr. Halil Kalıpçılar
Dean, Graduate School of **Natural and Applied Sciences**

Prof. Dr. Serap Kayasü
Head of the Department, **City and Regional Planning**

Prof. Dr. Müge Akkar Ercan
Supervisor, **City and Regional Planning, METU**

Examining Committee Members:

Assoc. Prof. Dr. Yücel Can Severcan
City and Regional Planning, METU

Prof. Dr. Müge Akkar Ercan
City and Regional Planning, METU

Assoc. Prof. Dr. Burcu Şenyapılı Özcan
Architecture, Bilkent University

Date: 18.04.2022

I hereby declare that all information in this document has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that, as required by these rules and conduct, I have fully cited and referenced all material and results that are not original to this work.

Erişen, Yağmur :

Signature :

ABSTRACT

THE ROLE OF URBAN AGRICULTURE IN SUSTAINABLE URBAN DEVELOPMENT, CREATION OF SOCIAL BONDS AND COMMUNITY FORMATION

Erişen, Yağmur
Master of Science, Urban Design in City and Regional Planning
Supervisor : Prof. Dr. Müge Akkar Ercan

April 2022, 207 pages

With the ever-increasing urbanization, sustainable urban development has gained more importance. Actions to achieve sustainable urban development have been discussed from many perspectives. One of the prescribed actions for successful sustainable development is the sustainable communities according to the specific urban context, responding to the wants, needs and the culture of its community. With the COVID-19, people in cities realized the importance of green spaces and the critical need for socialization. Thus, urban agricultural landscapes fulfill these needs by functioning as socially productive spaces. Yet these areas were, in past practices, used for their economic benefits, such as food production and safety. To better understand the contributions of social outputs of urban agricultural areas to sustainable urban development, this study aims to investigate four community gardens in Ankara. It examines how these gardens contribute to sustainable urban development by creating social bonds in community formation. This research employs a multiple case study approach, since each locality and neighborhood has its own specific context and features. Besides the spatial analyses, direct observation and archival studies, interviews were conducted with the users and managers and/or educators of the four selected community gardens in Ankara. NVivo coding schemes

were created to assess the aspects of each community garden, their urban design strategies and social outputs. This research reveals that inclusive design, management and use, community interactions, voluntary involvement and spatial accessibility of these gardens play critical roles in social bond formation in sustainable communities.

Keywords: Urban Agriculture, Community Formation, Sustainable Urban Development, Open Green Spaces, Community Gardens, Ankara

ÖZ

SÜRDÜRÜLEBİLİR KENTSEL GELİŞMEDE, TOPLUM BAĞLARININ OLUŞTURULMASI VE TOPLULUK OLUŞUMUNDA KENT TARIMIN ROLÜ

Erişen, Yağmur
Yüksek Lisans, Kentsel Tasarım, Şehir Bölge Planlama
Tez Yöneticisi: Prof. Dr. Müge Akkar Ercan

Nisan 2022, 207 sayfa

Sürekli artan kentleşme ile birlikte sürdürülebilir kentsel gelişme daha fazla önem kazanmıştır. Sürdürülebilir kentsel gelişmeyi sağlamaya yönelik eylemler birçok açıdan tartışılmıştır. Başarılı sürdürülebilir kalkınma için öngörülen eylemlerden biri, belirli kentsel bağlama göre, topluluğun isteklerine, ihtiyaçlarına ve kültürüne yanıt veren sürdürülebilir topluluklardır. COVID-19 ile şehirlerdeki insanlar yeşil alanların önemini ve sosyalleşme için kritik ihtiyacı fark etmişlerdir. Böylece kentsel tarımsal peyzajlar, sosyal olarak üretken alanlar olarak işlev görerek bu ihtiyaçları karşılamaktadır. Ancak bu alanlar, geçmişteki uygulamalarda, gıda üretimi ve güvenliği gibi ekonomik faydaları için kullanılmıştır. Kentsel tarım alanlarının sosyal çıktılarının sürdürülebilir kentsel kalkınmaya katkılarını daha iyi anlamak için bu çalışma, dört Ankara kent bostanını incelemeyi amaçlamaktadır. Bu bostanların topluluk oluşumunda sosyal bağlar oluşturarak sürdürülebilir kentsel gelişime nasıl katkıda bulunduğunu incelemektedir. Her yörenin ve mahallenin kendine özgü bağlamı ve özellikleri olduğundan, bu araştırma çoklu vaka çalışması yaklaşımını kullanılmıştır. Mekânsal analizler, doğrudan gözlem ve arşiv çalışmalarının yanı sıra, seçilen dört bostanın kullanıcıları ve yöneticileri ve/veya eğitimcileri ile görüşmeler yapılmıştır. Her bostanın özelliklerini, kentsel tasarım stratejilerini ve

sosyal çıktılarını değerlendirmek için NVivo kodlama Őemaları oluŐturulmuŐtur. Sonuç olarak, incelenen bostanların kapsayıcı tasarımı, yönetimi ve kullanımı, topluluk etkileŐimleri, gönüllü katılım ve meknsal eriŐilebilirlięi, sürdürülebilir topluluklarda sosyal bağ oluşumunda kritik roller oynadığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kentsel Tarım, Topluluk OluŐumu, Sürdürülebilir Kentsel GeliŐim, Aık Yeşil Alanlar, Topluluk Baheleri, Ankara

To my mother and father ...

ACKNOWLEDGMENTS

I wish to express my deepest gratitude to my supervisor Prof. Dr. Mge Akkar Ercan for her guidance, advice, criticism, encouragements and insight throughout the research. Her existence and stance have been the biggest support for me not just for this thesis but for my entire graduate education. In addition to her tremendous contribution to my development of knowledge, the opportunities she provided to me were beyond my imagination. Yet, due to her trust in me, I was able to achieve and experience things that I wouldn't even dare to attempt. She is the most humane and respectable person in this hard-to-survive world, a trait I cannot possibly appreciate enough.

I also owe a debt of gratitude to Assoc. Prof. Dr. Burcu Şenyapılı zcan and Assoc. Prof. Dr. Yücel Can Severcan for their comments and suggestions.

I would also like to thank Dr. Yiğit Acar for his guidance, suggestions and comments during my undergraduate and graduate studies. Without his assistance I would not have been here.

I am sincerely thankful for the ankaya Municipality Urban Agriculture Department, their genuine project manager Mehtap Yksel and their extraordinarily helpful educators Gamze Karahan, Orhan Kemal Saruhan and Sertaç Hekim. They have been generous with their time and have supported me in the collection of the interview data. Without their contributions, the collection and assessment of the interview data would not have been possible.

I also owe a debt of gratitude to Gizem Demirkol akal for always clearing out the path for me beforehand by setting a perfect and successful example out of herself, like a lighthouse, so that I can look up to her and not get lost. She is one that I learned many things from and she is one of the most important things that this process has granted me.

I am particularly grateful to my colleague İrem Duygu Tiryaki for her support, her belief in me, and her friendship. Her knowledge and opinions throughout my research and our studio assisting period contributed a lot to my intellectual and academic development. Also her positive approach towards life, the mental boost she provided and the infinite amount of time that is spent together are a few of the many things that I am thankful for that helped me through this process.

I would like to express my sincere gratitudes to my dearest friends, who have always been there for me; Furkan Yücel and Naz Ünal, for their countless number of suggestions, comments, assistance and encouragements during my graduate studies. Their presence kept me going throughout this research.

I am deeply grateful to Dr. Segah Sak for her invaluable counseling and tremendous mental support. There are no words for the contributions she made to my education and my character development. Since the beginning of my undergraduate studies she has been numerous things for me; she was my instructor, she was my decision mechanism, she was my moral compass, she was my stronghold, and she was my friend... Basically, throughout all of these years she has been my *everything*. I thank her for teaching me many necessities from various fields in life and in academia, even before I knew that they would be useful to me.

Above all, I would like to express deepest gratitude to my mother Aylin Erişen and my father Hasan Erişen. I cannot thank them enough for the sacrifices they have made which allowed me to become the person I am today. I would never have succeeded in this research or any of my achievements without their endless patience, support and love.

TABLE OF CONTENTS

ABSTRACT	v
ÖZ.....	vii
ACKNOWLEDGMENTS	x
TABLE OF CONTENTS	xii
LIST OF TABLES	xv
LIST OF FIGURES	xvi
LIST OF ABBREVIATIONS	xviii
CHAPTERS	
1 INTRODUCTION	1
1.1 Definition of the Research Problem.....	1
1.2 Scope of the Research.....	2
1.3 Research Method	4
1.4 Structure of the Thesis	5
2 THEORETHICAL FRAMEWORK.....	7
2.1 Urban Agriculture	7
2.1.1 Historical Background.....	8
2.1.2 Urban Agriculture in Contemporary Cities	13
2.1.3 Benefits, Outputs and Effects of Urban Agriculture	20
2.1.4 Developing, Planning and Managing Urban Agriculture.....	23
2.2 Community Formation.....	28
2.2.1 Defining Community.....	28
2.2.2 Community and Urbanization	31

2.2.3	Community and Social Bonds	33
2.3	Sustainability	34
2.3.1	Defining Sustainability	35
2.3.2	Sustainable Urban Development.....	39
2.3.3	Sustainable Communities.....	41
3	RESEARCH METHOD.....	45
3.1	Selection of Case Study Areas	45
3.1.1	Mutlukent Community Garden	46
3.1.2	Ata Community Garden	50
3.1.3	100. Yıl Berkin Elvan Community Garden	54
3.1.4	Çiğdemim Community Garden.....	58
3.2	Selection of the Participants	62
3.3	Data to be Collected	63
3.3.1	Data Source	63
3.3.2	Data Analysis	64
4	RESULTS, DISCUSSIONS AND FINDINGS	71
4.1	General Statistics of the Interviews.....	71
4.2	Evaluation of the Sustainability of the Community Gardens with Different Management Styles from Social Domains Perspective	77
4.3	Evaluation of the Social Bonds and Community Formation of the Community Gardens	83
4.4	Evaluation of the UD Strategies for UA Landscapes.....	88
5	CONCLUSIONS.....	95
5.1	A Brief Explanation of the Research Problem, Research Question, Research Method and Data Analysis Approach	95

5.2	Research Findings.....	96
5.3	Developing an Efficient Socio-green Scenario.....	101
5.4	Contributions of this Thesis.....	102
5.5	Limitations of this Study.....	103
5.6	Future Research.....	105
REFERENCES.....		109
APPENDICES		
A.	Interview Transcripts.....	117
B.	Sustainability from Social Domains Perspective: Interview Coding	159
C.	Social Bonds and Community Formation: Interview Coding	183
D.	UD Strategies for UA Landscapes: Interview Coding	195

LIST OF TABLES

TABLES

Table 3.1 Number of participants to the interview	65
Table 3.2 Interview Structure.....	68
Table 4.1 Interview Parts & Coded References of Participants.....	72
Table 4.2 Coded References of Sustainability from Social Domains Perspective .	77

LIST OF FIGURES

FIGURES

Figure 2.1. Typology matrix based on Durchemin et al. (2009), Pearson et al. (2011) and Philips (2013) (Writers own diagram)	16
Figure 2.2. Typology Table based on Philips (2013)	20
Figure 2.3. Components of a sustainable UA system based on Philips (2013). (Writers own diagram)	26
Figure 2.4. Triple bottom approaches (Source: www.wikipedia.com)	37
Figure 2.5. Circles of Sustainability: Urban Profile Process (James, 2015)	38
Figure 3.1. Location of the case study community gardens	46
Figure 3.2. Mutlukent Community Garden and neighborhoods.....	47
Figure 3.3. Mutlukent Community Garden 10 – min walking distance	48
Figure 3.4. Mutlukent Community Garden and surrounding	49
Figure 3.5. Mutlukent Community Garden	49
Figure 3.6. Mutlukent Community Garden photos	50
Figure 3.7. Ata Community Garden and neighborhoods	51
Figure 3.8. Ata Community Garden 10 – min walking distance.....	52
Figure 3.9. Ata Community Garden and surrounding	53
Figure 3.10. Ata Community Garden	53
Figure 3.11. Ata Community Garden photos	54
Figure 3.12. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden and neighborhoods	55
Figure 3.13. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden 10 – min walk	56
Figure 3.14. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden and surrounding	57
Figure 3.15. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden	57
Figure 3.16. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden photos.....	58
Figure 3.17. Çiğdemim Community Garden and neighborhoods	59
Figure 3.18. Çiğdemim Community Garden 10 – min walk.....	60
Figure 3.19. Çiğdemim Community Garden and surrounding.....	61
Figure 3.20. Çiğdemim Community Garden	61

Figure 3.21. Çiğdemim Community Garden photos.....	62
Figure 4.1. Social Bonding Criteria	91

LIST OF ABBREVIATIONS

ABBREVIATIONS

UA	Urban Agriculture
FAO	Food and Agricultural Organization of the United Nations
WCED	World Commission on Environment and Development
TODs	Transit Oriented Developments
USDA	U.S Department of Agriculture
ACGA	American Community Gardening Association
SSSA	Soil Science Society of America

CHAPTER 1

INTRODUCTION

1.1 Definition of the Research Problem

Ankara, a capital city of Turkey, was planned and constructed with a special urban planning and architectural approach. After the foundation of the Turkish Republic, several foreign experts were invited to develop a modern, secular, westernized capital with its architectural and urban characteristics. The applied Master Planning of Ankara by Herman Jansen aims “to create an occidental city out of an oriental society. The idea was to build an exemplary city that would generate a modern and contemporary living environment, to develop a new set of social norms which could be used in other urban centers, and to symbolize the achievements of the Republic in the creation of this new town.” (Günay, 2012: 6) Along with the main boulevard the open green spaces in the form of parks are designed in this initial masterplan. Gençlik Park is one of the most important examples for the open green spaces in the newly formed Turkish Republic. It represents the new modern way of living in the new modern Turkey. Being a part of the youth in the Turkish Republic does not mean going to war or providing for the family anymore as it was in the previous war years, it started to gain a new meaning. For Turkish youth it is a part of the new modern daily life to go to a park, it is normal to spend time in urban open green spaces. It is a new set of social norms applied through urbanization.

Parks play important roles within the urban context. They have an important role in the sustainable urban development policy in terms of social sustainability. As a specific case in Ankara, the Atatürk Orman Çiftliği (AOÇ) (i.e., Atatürk Forest Farm) is one of the most important examples in sustainable urban development

policy in terms of the food security within the urban context. The main aim of AOC was to set an example, in the field of urban agriculture UA, to the newly formed republic. The UA and the resulting food production within the AOC was dedicated to the citizens. In time the way that Ankara citizens use this special green space has changed in time from agricultural production and food-based industrial productions to the recreational and socialization space.

One of the main problems in the city of Ankara is the lack of open green spaces within the urban context, it is even called “the grey city” highlighting this issue. The open green spaces in the urban context also reinforce the social production of the citizens in addition to their positive environmental outputs. Although social production is not the primary purpose of these areas (in comparison to food production), urban agricultural areas may affect the creation of social bonds and play an important role in community formation. Lack of these urban agricultural areas may reduce the socialization possibilities for the citizens. This poses a bigger problem in Ankara than any other city due to the already lacking open green spaces and socialization chances in the city.

The main research question of this study is “How urban agriculture affects the sustainable urban development policy in terms of forming social bonds and community formation?”

1.2 Scope of the Research

This thesis aims to provide us with a better understanding of the need and importance of the urban open green spaces from a social viewpoint. It studies urban open green spaces especially community gardens within the urban context. Several researches studied community gardens from different perspectives such as community gardens as places for food production, their environmental aspects, educational and economic benefit to the citizens (Deelstra & Girardet, 2001) (Durchemin et al. 2009). This research aims to investigate the social aspects of community gardens and their role

in sustainable community development. To this end it focuses on the users' perspectives and viewpoints, because the social dimension of the urban open green spaces and their effect on sustainability can only be grasped by analyzing the human factor.

The need for open green spaces has become much more apparent after the COVID-19 pandemic period. From the early-2020, due to the quarantine period, the majority of the population living in cities have become much more aware of their unhealthy lifestyles and conditions in their daily life. The current lifestyle of the majority of the population in cities is not sufficiently meeting their social and health needs as it can be seen in such extreme situations such as a pandemic condition. Under extreme conditions, the most important concern of all has become the health and well-being of citizens. In such an unexpected situation, it is clearly seen that the way cities are designed failed to provide a lot of fundamental and basic needs. Going out for walks, spending time outdoors (parks, forests and gardens) and socializing in open green spaces have gained more importance during the pandemic era. It is widely recognized that spending time, meeting and socializing in indoor spaces are too risky in terms of health and safety of individuals and societies.

To devote a portion of the daily life routine in an urban open green space has gained even more importance than before, in terms of social sustainability by acting out recreational activities at those places. Evaluating the presence of community gardens in an urban context and identifying how the existence of these places affect the socialization of the users will give a greater understanding in applying and/or adding these places in sustainable development policy in the urbanization process.

“Existence of the community gardens in an urban context increases the social bond formation between its users thus it has a positive impact on the sustainable development policy.” is the assumption of this research. The historical background, the way cities provide a life for its citizens, current events and the increase in the need of urban open green spaces has led to this hypothesis to be the expected outcome of the research. From the result of this research possible urban

implementations in the field of urban open green spaces, specifically community gardens, and potential sustainable development policies in urbanization can be generated.

1.3 Research Method

In current years the importance of the studies on sustainable community development and urban agriculture have begun to gain significance. Most studies on urban agriculture evaluate the utilization of this theme and its economic construct (Pearson et al., 2010; Mougeot, 2000) or its environmental construct (Aşılıoğlu, Çay, 2015; Deelstra, Girardet, 2001). The studies that analyze the communal effect of urban agriculture within the scope of a social perspective mostly focus on social inclusion and the education that it provides (Martin, Verhagen, and Abatania, 2008; Duchemin, Wegmuller, Legault, 2009). It is not likely to say the researchers distinctly focused on a singular element from the concept of sustainability while discussing urban agriculture (on account of these elements being connected with each other) yet there is a dominant theme in all of the studies. Yet it cannot be unseen that the sustainable development and urban design needs to work in accordance with each other (Condon, 2008; James, 2015; Silberstein and Maser, 2000). This research study positions itself on an urban design point of view, while analyzing the effect of urban agricultural lands in sustainable community formation through the creation of social bonds. To put more concretely, it aims to study the allotted parcels of land in the city with the purpose of agricultural activities and their contribution to the sustainable communities and sustainable urban developments within the scope of a socio-spatial concept.

For the evaluation of urban agricultural areas in terms of social sustainability a case specific approach needs to be adapted. As stated before, cities form their own culture, needs and social dynamics through urbanism. This is the reason why a generic and world-wide approach towards urban agriculture is not achievable for the development, planning and management of an application that is particular to the

location and the culture. As the understanding towards planning the cities are changing, especially in Turkey with the municipal governments making policies and taking actions towards sustainable development, in addition to lack of urban green spaces and a decrease of socialization opportunities due to the pandemic; community gardens in Ankara (Ankara Kent Bostanları) are chosen to be the case study of this thesis.

The research was conducted with various community gardens in Ankara which provide the conditions of being state owned or corporate owned small parcels of land that are given to the user where each participant gets a designated plot for their personal consumption to carry out agricultural activities. The main purpose of the study is to evaluate the factors that form sustainable urban developments and sustainable communities in the selected urban agricultural lands. The selected UA lands are in various locations in Ankara, these different UA areas are selected based on the given criteria of the definition on community gardens, which are:

- Case 1: Mutlukent Community Garden; municipal management, 2.000 m²
- Case 2: Ata Community Garden; municipal management, 1.000 m²
- Case 3: 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden; cooperative management, 200 m²
- Case 4: Çiğdemim Community Garden; cooperative management, 500 m²

These various types, applications of gardens and their diversified social and cultural user profile provides information and different viewpoints about the relationship between the land-use planning and its application with sustainable communities. The study surveys similar and different effects of various community gardens from a socio-spatial approach in terms of creation of sustainable communities.

1.4 Structure of the Thesis

This thesis begins with the statement of the way urban open green spaces affect urbanization by focusing on the Ankara example. After briefly explaining the past

and the current existing situation of the specific case of Ankara the needs of an urban way of living is interpreted within the scope of a sustainable perspective.

The second chapter deals with the theoretical framework. Firstly, the role of agriculture in the process of urbanization and its development is explained and then the role of agriculture in contemporary cities and its variations are exemplified. The correlation between the agriculture and the way urban formation is rooted from the agricultural acts is explained furtherly. Also how these roots are adapted and emerged in the current cities and their outputs are introduced. Secondly, the community formation is explained with its theories and the factors affecting community formation are clarified while explaining the relationship between the city and the community and the importance of the design of the city within the scope of community formation. Lastly, the relationship between the sustainability within the scope of social bond forming through urban agriculture is reconciled.

The third chapter focuses on the method of this study, data to be collected, the approach towards the data analysis and difficulties and challenges of the methodology. The fourth chapter focuses on the results and discussions, while displaying the findings it also emphasizes on the meaning of these findings in terms of urban agriculture, social bonding and community development. The concluding chapter briefly sums up the main findings of the research and acknowledges important conclusions. The new research channels to be explored for the future, the limitations of the research and lessons to be learned are stated in this final chapter.

CHAPTER 2

THEORETHICAL FRAMEWORK

This chapter focuses on the theoretical framework to help readers understand the connection between urban agriculture and its social construct while explaining the importance of socialization in the community formation process to create a sustainable urban development. In order to explain and link these terms; urban agriculture, its applications, outputs and effects are stated. Also components of community formation, how communities develop, factors that affect the community formation and its theories are identified. This identification and its contribution to the urbanization and the city through a spatial way in which these spatial equivalents are in favor of a sustainable community will be pointed out. Lastly, sustainability in an overall perspective will be represented then its connection with community development and urban agriculture will be described.

2.1 Urban Agriculture

In this part the concept of urban agriculture will be explained; the roots of its emergence, the ways and methods that had been done before and the ways and methods that are still applying now and the benefits and difficulties of the concept of urban agriculture will be discussed. By this way, an understanding of how it affected the communities and the urbanization process can be understood more clearly.

2.1.1 Historical Background

The early cities and their formation was about people's transition from hunter-gatherer lifestyle to settled lifestyle. Childe (1950) argues that there are three evolutionary stages of pre-industrial societies; savagery, barbarism and civilization. "Savagery and barbarism are conveniently recognized and appropriately defined by the methods adopted for procuring food." (Childe, 1950: 3) Together with this explanation barbarism can be defined as the subsequent form of savagery. However, Childe (1950) mentions civilization cannot be explained that easily. In order to understand civilization, hence understanding the transition to settled lifestyle from hunter-gatherer lifestyle, one needs to begin with the etymologically connected word city.

According to Childe (1950) there are many factors that create the difference between primary settlement types and cities; however one of the most essential ones for the Urban Revolution is the population. Childe defines the revolution as "the culmination of a progressive change in the economic structure and social organization of communities that caused, or was accompanied by, a dramatic increase in the population affected - an increase that would appear as an obvious bend in the population graph were vital statistics available." (Childe, 1950: 3) and accordingly he uses the expression "revolution" in terms of the population statistics when explaining the Urban Revolution. With the emergence of the Urban Revolution the requirements and the needs of the people started to change and for that reason the formation and organization of the settled environment was adapted to the newly formed needs.

It should not be forgotten that there were villages before the cities were formed. The initial step of the Urban Revolution is the formation of ancient villages. In order to understand the Urban Revolution and civilization, one needs to approach the process in a chronological way. Complementary to increasing population and change in their needs Belge (2020) states, transitioning to settled life requires more sources for a population to have shelter, to feed themselves and to live in a specific place for an

amount of time; unlike the hunter-gatherer life providing only for the daily needs. To steadily feed the population, some extra food needs to be generated rather than only saving the day. From this point on, agricultural production becomes a significant way of providing the required needs for the raised number of people.

There are two theories about how settled life had begun. The common theory is that the agricultural activities and production comes before the settled life. When the hunter-gatherer populations started dealing with agricultural activities the transition to settled life was made. Discovering the extra food that is coming from agricultural production can provide the needs for the increased population, people decided to stay longer at the place of the agricultural production resulting in the initiation of settled life. The other theory defends that, the people transformed into settled life before agricultural production. According to this theory, the rural and agricultural societies are for cultivating products for urban societies. As Belge (2020) explains The New Obsidian Theory by Jane Jacobs; the obsidian trading hunter-gatherer groups (B.C. 9000) started to trade other objects continuously and in order to sustain this way of life it is assumed that these hunter-gatherer groups settled in the places where the commercial transit routes are passing and the natural sources are available for their use. The increase in population with the transition to settled life meant the increase in the need for food.

Agriculture existed long before it was being applied in the urban context. However, as it was explained above both of the theories about how settled life initiated led on with one common factor; a greater population growth. To support the increasing population, in either of the theories whether they are initiated by agriculture or trading activities, more agricultural products are needed to be produced. As a result, the settled life and the agricultural production turned into a system which is inevitably and regularly engaged together. This statement is also supported by Lewis Mumford (1961: 21) who connects the city, the agricultural revolution and civilization by saying “ ... the actual emergence of the city came as the ultimate result of an earlier union between the paleolithic and the neolithic components. This union, if I surmise correctly, was supported, if not brought about, by the last great

advance in the agricultural revolution, the domestication of grains and the introduction of plow culture and irrigation. The final result was the coalescence of the whole group of institutions and controls that characterize civilization.”

Mumford (1961) and Childe (1950) both explained the change in the lifestyle structure by historically pointing out the process. Mumford (1961) states the newly formed city structure has elements from the previous village culture however, with the input of new factors the city has been possessing a “more complex and unstable” pattern in comparison to the village. This “more complex and unstable pattern” allows the city to uphold the new transformations and improvements. However, he argues with Childe (1950) in the specific term of the Urban Revolution. As Mumford (1961: 31) describes “ This term does justice to the active and critically important role of the city; but it does not accurately indicate the process; for a revolution implies a turning things upside down, and a progressive movement away from outworn institutions that have been left behind.” According to Mumford, in the specific case of the way Childe defined revolution, the newly formed city did not move away and left behind the previous structure of the way people lived; it brought the elements in the culture together and increased its effects.

It is unpreventable to face other changes as the newly formed civilization and the community transformed from village continued to develop. “The early city, as distinct from the village community, is a caste-managed society, organized for the satisfaction of a dominant minority: no longer a community of humble families living by mutual aid.” as Mumford (1961: 38) describes. As the city changed the society changed too. In addition to these, Mazoyer and Roudart (2006) explains the role of agriculture and how it fits into the development and change of life and history of humankind. After the neolithic agricultural revolution there occurred many agrarian systems that are evaluated in the book by their organization, functioning, its dynamics with its geographic and historic conditions and lastly consequences of its development.

As it is explained (Mazoyer and Roudart, 2006) slash-and-burn agriculture is rooted back to the Neolithic ages and it is mostly practiced in forested lands. It is not the first form of agricultural practice where earliest forms are mostly either gardens near dwellings that use domestic waste as fertilizer or areas that are rich in terms of alluvions caused by flooded rivers. The forest areas are cutted and burnt in order to create agricultural fields, this agricultural system extends from the neolithic ages up to our current day yet through time it has encountered some geographical or political limitations in its uses. Due to the increasing population density the deforestation caused by this method has increased; resulting in the reduction of the fertility of the soil, erosion and climate of the deforested area being dried out.

In temperate areas another iteration of slash-and-burn agriculture is derived as the fallowing agrarian systems (Mazoyer and Roudart, 2006: 217). Where the agricultural system does not operate in a permanent way and takes breaks in between the cultivation periods.

The Saharan and Arabo-Persian regions, due to their geographic location and climate, are not able to use rainfall based agricultural production. Therefore the agricultural production in that geography needed to take place in some special locations that one can call as oases. “The valleys of the Tigris, Euphrates, Nile and Indus, in which the extension of cultivated lands demanded vast hydraulic installations, formed the largest of these oases.” (Mazoyer and Roudart, 2006: 144)

The Inca Empire and its geological location required a mountain agrarian system which consists of correlative subsystems at different high grounds. The variable agrarian systems at different elevations are linked together with trade activities in the fields of agricultural and mining products. It is important because even before the rise of the Inca tribe, in South America the first agricultural city-states were formed (year 1000 B.C.E) and formed the roots of the agricultural systems that the Inca Empire used. (Mazoyer and Roudart, 2006)

The rural economy in Northwestern Europe from the Middle Ages to the beginning of modern times is carried out by the agricultural revolution of that time. Up to the

fourteenth century remarkable demographic, economic and urban development was sustained by the means of this agricultural revolution. The already existing agricultural systems are not responding to the needs of overly populated Europe, around the year 1000, in terms of their production capacities. The newly found technology and equipment for cultivation allowed the people to use and exploit the lands that are within the reach of the villages. The surplus that comes from agricultural production allowed the nonagricultural activities to develop. The villages that occurred due to this development, from the eleventh century to the thirteenth century, were revolutionized into cities.

Up until the sixteenth century Europe has gone under three agricultural revolutions, which are consecutively Neolithic, ancient and medieval. From the sixteenth to the nineteenth century, in accordance with the industrial revolution, the first agricultural revolution of the modern times took place. As a result of all of the drastic changes that are happening; rise of agricultural, industrial and commercial revolutions, reforms were made. “As a result of these reforms, each European country inherited a particular agrarian social structure. Almost everywhere there were large and small property owners, farms worked by the owners, by tenant farmers or sometimes sharecroppers, farms with wage laborers and family farms.” (Mazoyer and Roudart, 2006: 315) All of these reforms and varied proportions of agriculture and different scales of production caused some changes in the society.

The first agricultural revolution of the modern times led to an increase in population, development in the industry and large scale urbanization. Excess supply, manufactured with the modern tools with ease, caused a decrease in the prices resulting in (especially for the products that are easy to preserve) an agricultural crisis. At the end of the nineteenth century, with the recent developments in the field of industrialization, which made it possible to the newly formed system to function without the restrictions of distant locations, due to the modernized and improved modes of transportation, and with the increased work done by the recently invented machines preparing the environment for a second agricultural revolution of the modern times. As it is explained in the book as “... the new means of production and

transportation, of unprecedented power and produced by large, concentrated industry in the twentieth century revolutionized the conditions of agricultural production and trade in the developed countries.” (Mazoyer and Roudart, 2006: 439)

2.1.2 Urban Agriculture in Contemporary Cities

There are lots of possible ways to practice UA in contemporary cities, yet it is important to specify the borders of the term urban agriculture and its definition in the context of contemporary cities and urban sustainability. Most of the studies initially started by their definition of urban agricultural lands and where do these lands (both physical and as a statement of meaning) fit in contemporary cities. The urban agricultural areas are almost always categorized under the open green spaces in the urban context. Özdemir (2007) examines urban sustainability through open space networks in terms of ecology, which urban open green spaces are a part of, where the article has come to the conclusion that through greenness, livability of the cities can be improved. It is also mentioned that the continuity of urban open green spaces may act as an indicator for quality and the value of the non-built landscape for the future periods that should be planned and designed by taking into consideration of the whole system. Arslantaş (2021) mentions that, from the perspective of urban design, green areas in urban context are often considered as public space and their socio-ecological factors are being disregarded even though urban planning plays a crucial role in affecting urban population and functions distribution through spatial arrangement of the land use. It is possible as urban designers and planners, finding a solution or creating ways to build sustainable cities and communities, by implementing the open green spaces in the context of the contemporary city.

Another way of understanding the relationship between UA and contemporary cities is approaching the subject from a practical point of view where the role and applications of UA in already existing urban systems and culture are questioned. Mougeot (2000) describes urban agriculture as a different but complementary form

to rural agriculture in terms of it being integrated into the local urban economic and ecological systems. It is also added that these dimensions need to be enhanced and made operational in order for the UA to become useful on the scientific, technology and policy fronts. It is stated that the allotment gardens, which are a form of UA, had started mostly with an economic motive; however this has changed through the years and Thorpe (1975) also includes the allotment gardening has gained cultural and social value as it forms and reinvents itself with the changing urbanization. Nowadays, with this improvement community gardens and allotment gardens are distinguished from each other.

UA has many aspects that need to be considered and evaluated according to the context in order to act beneficially in a sustainable development. Before evaluating the aspects of UA; the elements that form it need to be defined. Mougeot (2000) mostly focused on the economic aspect of UA rather than social and cultural aspects, however he has pointed out the criteria for the evaluation of an agricultural application to be considered as “urban”. It is articulated that the definitions of an urban area needs to be made. The agricultural activities can take place in intra-urban, peri-urban and rural areas and these areas should be defined. Moreover, it is also stated that the role of the actors and policies for the sake of the economic input of the UA. The actors in the process such as the user type, promoters and managers need to be designated for a beneficial input for the policy making process. Pearson et al. (2010) produced a more general overview of the subject of UA yet, they also did not concentrate mostly on the social aspect. The study acknowledges the scale of UA and the ownership categorization in the current situation and furtherly comes up with the output of how this information can institute a more sustainable approach. Philips (2013:49) similarly acknowledged these arguments by stating; “When urban agriculture is thought of as a part of the green infrastructure of the city, promoting ecological biodiversity and social sustainability, then it is elevated to sustainable system no matter what scale, type or location of the landscape.” There are endless place and scale possibilities in the application of urban agriculture providing these conditions. It is also mentioned that all ownership categorizations and all of the

scales that UA is produced in, should be supported by the government, the community (in addition to raising the awareness towards the applications) to have the best outcome of the applications of a sustainable UA.

According to Philips (2013), in order to achieve the goal of a more sustainable city and a lifestyle in the twenty-first-century, the sustainable food systems and urbanism needs to be integrated. The reason for this is that agricultural urbanism promotes food production back into the city and revitalizes the relationship between people and their local and regional food systems. Especially in recent years, urban agriculture represents a significantly different practice in comparison to the regular understanding of it, which is mostly applied (in history) as growing crops on uninhibited lands. The designers' role in this new understanding of the sustainable city is the synthesis of the natural systems with the urban systems and their integration to the infrastructure of the city. Signifying the importance of UA as an essential part of the city infrastructure for creating economically feasible food systems while cultural and historical background of agriculture connects the urban communities and peri-urban and rural communities. It is considered in the city that agriculture is not a permanent activity and it is mostly related with the rural settlements and its culture. Yet for designing sustainable cities the agriculture in urbanism needs to be an integral part of the permanent infrastructure. With the increasing population and concern for energy saving the UA needs to be even more centralized in the city planning process. The main theme Philips (2013) is addressing the food justice, food security and economic sustainability (the environmental and health related benefits of the UA is also mentioned in the book) that UA provides if designed correctly. Integration of UA into city planning and urban design supports nearly all the requirements of the sustainability criteria. The traditional definition by the Food and Agricultural Organization of the United Nations (FAO) is "food production that occurs within the confines of cities." (Retrieved from <https://www.fao.org/3/w1358e/w1358e07.htm>). This definition only covers the concept roughly and it does not address the economic, health and social benefits of UA.

Philips (2013: 49) uses the terms *food landscapes*, *edible landscapes*, *productive landscapes*, and *urban agriculture landscapes* as equivalents. In which they all mean “Any landscape that promotes the integration of people, their living environments and food. The productive landscapes are aiding the promotion of a sustainable urban food system approach. They include food landscapes growing in an urban or peri-urban environment, whether on an income generating scale or not.” Accordingly, urban agriculture is used as an umbrella term for indicating any one of the sustainable edible landscapes. Before specifically explaining the community gardens, which are selected to be the case studies of this research, typological definitions from Durchemin et al. (2009), Pearson et al. (2011) and Philips (2013) are merged into an explanatory matrix.

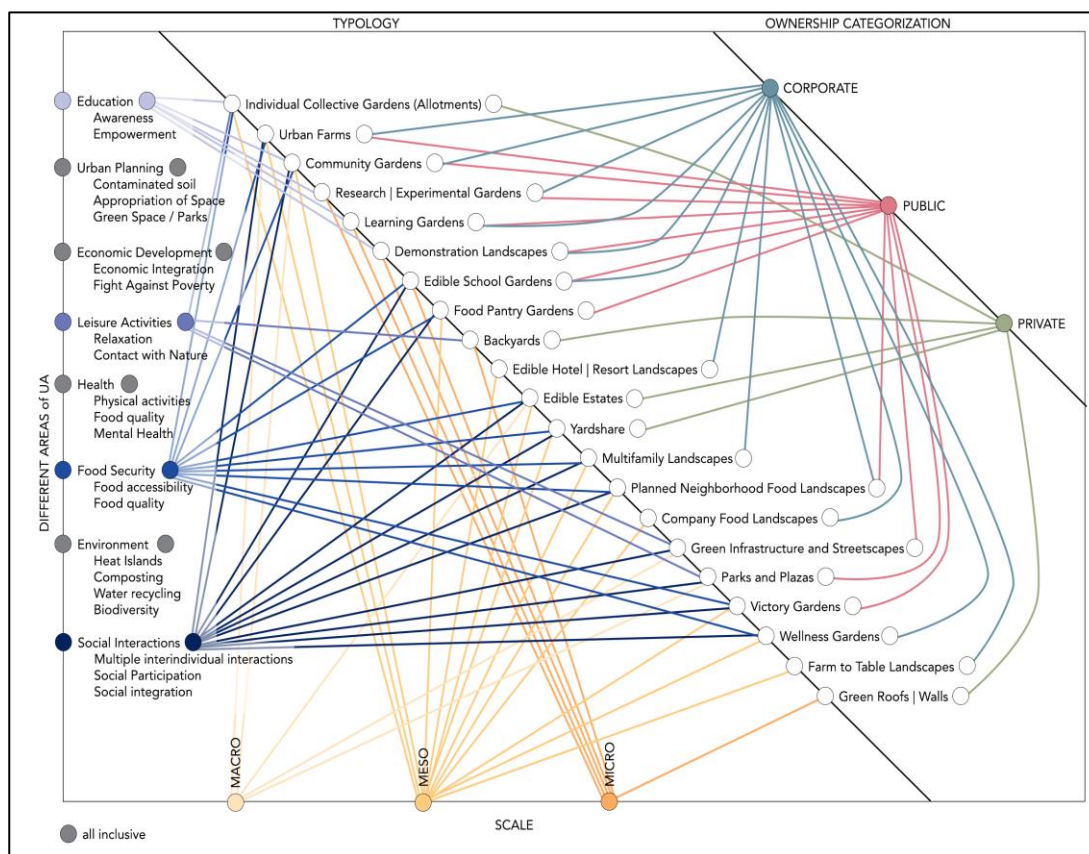

Figure 2.1. Typology matrix based on Durchemin et al. (2009), Pearson et al. (2011) and Philips (2013) (Writers own diagram)

This matrix categorizes the urban agricultural field typologies according to their ownership, scale and related area of UA. The corporate, public and private ownerships differ from each other in terms of possession of the property where the private ownership is the possession of the agricultural land to a singular person with fully assigned property rights, the corporate ownership is the possession of the agricultural land to a collective group of people (shareholders) and the public ownership is the possession of the agricultural land to the state or the government which is managed with the purpose of social outcomes. Yet, it should not be assumed that these ownership categories mean the application of the agricultural activities on that land is strictly done by the owners of the land. Regardless of the ownership categorization (especially in public and corporate ownership) the urban agricultural lands can be allotted to the other individuals, groups and/or institutions. Acton (2011: 46) describes “Allotments are small parcels of rented land, in rural and urban locations, used for growing fruits and vegetables for personal consumption.” This definition is supported with the inclusion of historic development by Thorpe (1975: 170) that these lands in rural and urban locations are firstly started with a motive of charity which are defined as doles of land for the laboring poor. Even though the initiative of allotment gardens are mostly for economic reasons and purposes, this motive has changed through the years. Acton (2011) tries to reflect the newly formed reason for people to have allotment gardens is not completely and primarily economic but it also has cultural and social reasons.

Community gardens has some similarities with the allotment gardens typology. Spilková (2017) briefly explains the community gardens with the same starting point and motivation with the allotments. After the WWI and WWII these urban agricultural lands in the cities are used as a solution for poverty-stricken groups, which later these areas are transformed into a way of which a collective number of individuals with economic, environmental, educational purposes claiming and rebuilding the urban space. During the 1980s these gardens are perceived as tools for delivering particular health advantages and in the 1990s they are a solution for environmental and food security and or safety problems. Yet in the 2000s these

community gardens are back to its roots as being used for educational and economical purposes such as job training. It is also stated that, these community gardens varies in terms of their organization, members and the background context their benefits and what they represent remains the same. “These gardens create new landscapes of self-sufficiency and social support within the city and provide a number of positive health and social benefits (access to fresh, usually organic food, physical activity, a feeling of nature within the city, the building of community ties etc.).” (Spilková, 2017: 887)

Wesener et al. (2020) defines community gardens through their benefits. It is stated that these areas in the urban context can have benefits in the fields of environment, economy, culture and community. These areas are characterized as a “socio-cultural phenomenon related to grassroots activism, urban transformations, and placemaking strategies.” (Wesener et al., 2020: 1). It is also mentioned that these community gardens provide these benefits even though they are not designed according to serve these fields, the initial starting point in planning these areas are not primarily placemaking concerns. Nevertheless, it is established that communities develop place attachment to these urban agricultural landscapes and give positive feedbacks about the environment and the encounters leading to the sense of place and belonging. This is supported by van Holstein (2017), by indicating that the social relations and the space is in constant interaction and they are shaping each other where the community gardens provide an environment for this interaction.

Additionally, U.S Department of Agriculture (USDA, n.d.) defines community gardens as “plots of land, usually in urban areas, that are rented by individuals or groups for private gardens or are for the benefit of the people caring for the garden.” both covering the usage, benefits and ownership of these areas. Whereas, more broadly, American Community Gardening Association (ACGA) states that there is not a singular and correct way in doing this. Their definition of the community garden is a broad concept where Soil Science Society of America (SSSA, n.d.) also agrees, that in fact “community gardens are community-managed open spaces”.

With the light of these information, it can be deduced that allotment gardens are still providing the creation of social bonds and leading towards community formation however they have a more personal approach and application in comparison to the community gardens. It can also be said that the community gardens has a similar typology, where people share a land for agricultural purposes in an urban context that does not primarily belong to them and yet again, it can also be said that community gardens have a similar motivation with the allotment gardens such as economical, educational and environmental purposes. In the focus of this research, the term *community garden* is a more proper fit for defining the main case studies, which are Ankara Kent Bostanları, according to the fact that they have more societal and community based practices in comparison to the allotment gardens.

In addition to ownership categorization and the different areas of UA there is another factor in stating the typology of the UA landscapes. The scale categorization and ownership categorization can have direct relationship with each other. The scale of the UA landscape is categorized according to the dimensions of the agricultural area where macro and meso scales are mostly addressing the public ownership and micro scales are mostly for the private ownership. The different areas of urban agriculture section in the matrix displays the aim of the urban agricultural typology. The gray marked ones are applicable to all of the urban agricultural typologies which are urban planning, economic development, health and environment. This means that all of the typologies are constructed and/or applied with the concerns of these areas, it is crucial for these areas to cover the urban agricultural application within the city to create a more sustainable urban development. Lastly, the typologies are determined according to Philips (2013) and another explanatory table is made for the definitions of these typologies.

	description	outputs benefits
urban farms	*urban / peri-urban *small scale production *diversity of crops on small land *rooftops *greenhouses *hoop houses	*income earning *organic food production *energy-saving local food *accessibility to local food *recreation *relaxation
community gardens	*diverse group of ppl in a neighborhood *personal designated plot *agreements of use *environmental justice concerns *rooftops	*personal relationships *cross-cultural exchange *beautification *environmental justice *crime prevention *leadership *self-reliance
research gardens	*developed by a learning facility: university, research org. *testing plants	*more suitable and productive plants *education to community
learning gardens	*garden based education *partnership for shared benefits *school based *community based	*education *community formation
demonstration landscapes	*demonstrating food shed issue *cultivation *workshops *hands-on experience	*research tool *educational tool *promotional tool
edible school gardens	*variation of community gardens *rooftops *vertical walls	*education *nutrition *stewardship
food pantry gardens	*donation for families in need	*economic sustainability *fresh and healthy food *food security
restaurant seed to table landscapes	*small scale production used by the restaurant *outside restaurants, herbed beds	*locally sourced *healthy and nutritious food *add to green economy
edible hotel landscapes	*food production in hotels landscape *rooftop herb gardens *farm on site *beekeeping *wine making	*enriched guest experience
edible estates	*private edible gardens * front or rear yard or both, small scale: edible balconies *productive green space	*providing for family needs *trade of production with other families
yardshare	*variation of edible states *sharing agreement between homeowners and urban gardeners *community gardens on private properties *owners matched up with volunteers	*access to unused yard *social networking *city networking
multifamily landscapes	*organised around multifamily housing developments, apartments... *land based *roof gardens *part of the open space landuse criteria *amenity for the tenants	*community formation *organic food production
planned neighborhood food landscapes	*farmland within open space systems for a planned community	*ecological stewardship *resource conservation *social and economic benefit to community *promotional tool *food security and accessibility *healthy lifestyle *community identity *green job creation tied to resource management and conservation

Figure 2.2. Typology Table based on Philips (2013)

2.1.3 Benefits, Outputs and Effects of Urban Agriculture

There are many benefits of UA in terms of providing a sustainable community development. Battersby et al. (2013) focuses on the individual and social benefits of urban agriculture. The individual benefits can be explained and exemplified for many cases. Gardening can provide a transformation for people in the means of constructing self-confidence and self-worth and also providing a mental feeling of

security and well-being. It is also mentioned in the research that urban agricultural landscapes, can decrease the effects of the lack of cultural values and closed relationships, that is a result of urbanization, and build up a sense of place in the city. In addition to its economic contributions to the city, urban agriculture is also used for healing psychological damages that are created by unfortunate events such as immigrant populations or people that experienced natural disasters. Open green spaces in the urban context are beneficial to the psychological well-being of the people and reduces stress levels in that specific urban area.

As in community benefits Battersby et al. (2013) acknowledges the urban agricultures role of connecting people to people and people to places. It is recognized that UA enables its users to have common experiences in shared spaces through mutual tools and skills which supports community development. UA is also being considered as a way of creating “community capital”, which covers the production of social capital. Neal (2012: 28) defines social capital as a network of personal and social relationships that leads to generation of communities. It does not differ much from financial and human capital at its definition. Social capital, just like other capitals, is a type of supply that is drawn upon for a purpose of an action, but rather than using money or skills, the relationships are used. “However, it is also argued that the connections are not simply connecting people to people, but also people to urban places. Under this formulation, urban agriculture is viewed as having the potential to enhance people’s sense of place and belonging.” (Battersby, Marshak, 2013: 451). UA shifts the behavior of people about their community in a more involved and committed understanding towards the community, while these urban agricultural landscapes in the urban context become a social center for various social activities, making friends, and sharing their concerns, problems or new ideas. Olivier et al. (2017), similar to Battersby et al. (2013), discusses the personal and social benefits of UA rather than its contribution to food security, benefits in economic and physical subjects. The research indicates that UA helps the social capital and while increasing mutual personal relationships it creates a more livable environment for the community.

Lawson (2005) states that, the UA landscapes serve multiple purposes. They reintroduce the nature to the city through providing a participatory experience and connecting its users. Another benefit is the educational aspect of these gardens. These areas not only identified as developing practical skills for their users but also they create an awareness towards the community space and how this area can be appreciated. Lastly, it is explained that these gardens bring people together from different backgrounds under the roof of collective self-interest. Yet, Lawson (2005, 11) also mentions that these gardens "... rarely have been considered permanent." In order to have a long-term and sustainable approach these areas needs to be designed and planned for "providing a place for people" (Lawson, 2005: 287)

According to the research by Olivier et al. (2017) with the production that comes from UA the food security and economic benefit according to varying scales is one of the most important benefits. Moreover, the food that is an output from this urban activity is more healthy and nutritious, because the vitamin intake is higher resulting in increased physical health of the user. As it is beneficial to humans it is also beneficial to the environment and ecology as it provides a better soil biodiversity, and compost that it provides. Olivier et al. (2017) also recognizes the UA in addition to all of these benefits, creates social capital and contributes to the community in terms of sense of belonging and commitment to the community of the people who eventually form that community. One of the important points in the sustainability of the community formed through UA is a particular amount of bridging capital is required that is defined as the networks created between people who are not familiar with each other, leading to community level groupings such as street groups, networks between cultivators and the surrounding community, or urban agriculture associations (Olivier, Heinecken, 2017: 170). Meaning that UA plays a crucial role in creation of social bonds and community formation.

Milburn and Veil (2010) also states that, the community gardens have provided social, political and environmental benefits to the active users and their surrounding environment. The research made by Milburn and Veil (2010) explains, long term successful community gardens have common aspects. These are being planned and

designed in a way in which they can overcome the land ownership problems, sustain the interest of the users and also creating communities.

2.1.4 Developing, Planning and Managing Urban Agriculture

According to Philips (2013) planning sustainable cities requires integrated infrastructure, urban open space design, human scale agriculture and the creation of more flexible policies that permit the existence for agricultural landscapes within the city to be made the center of attraction by design and planning professionals, local governments, and the community. This urban planning proposal for sustainable cities and urban agriculture must cover a solution based integration of city systems in order to create a holistic urban infrastructure web. In addition to offering and developing the ways of unification of the natural and the urban systems into the urban infrastructure. In creating a policy framework for UA there are main elements to consider. In most of the proposals involvement of the stakeholders, the local governments and the community plays an important role. If the suggested policies are acknowledged by these groups, it will make the communication between them and the city more sustainable. It is again set out that the needs of the city should be researched and the vision of the community needs to be taken into consideration for sustainability. According to this information designers and planners need to set goals for a holistic and integrated planning approach. Of which unifies the city and UA. All of the explained steps would probably not be enough for making an integrated and sustainable approach for UA with urban infrastructure. Informing the people and creating awareness is as crucial as the previous steps in the policy framework.

Within the history urban agriculture in the city planning process is about development of community gardens and places for farmers markets for the most part. There are so many other tools and methodologies that urban agriculture and its production outputs can offer to a community in social and economic aspects. According to the community's needs and what matters to them, place making can be used as a tool to create desirable places to live for the community and the users. It is

possible for UA to shape the community's daily life and its activity patterns. If the scale varies according to the ease of the usage and the zonings are designed flexibly to promote new system connections; the streetscapes, the gathering and circulation areas and the landscape will create an identity and culture of its own. Since it shapes itself according to the community, it will support new aspects rather than the previously planned ones, creating sustainability thus lasting for generations. In addition to its cultural and social benefits, it is deeply important to take the ecology into consideration while trying to achieve sustainable planning for UA. Agricultural implementation in the city infrastructure through interconnecting ecological systems, social systems and urban systems has great value in sustainability. It is also possible to provide this integration through urban open spaces because urban agricultural lands (in the city scale) can be considered and treated as a part of urban open space. Therefore, they can be designed and regulated accordingly and they could emerge as parks, trails or community creation nodes and learning centers. For true integration with the urban infrastructure, the more economic return and the more inclusion of the community the UA needs to be in numerous scales varying from balcony pots to community gardens within the city. The circulation and connectivity means more than the movement path for people; it also means the connectivity and the flow of the urban open spaces which on an upper scale can connect the urban, peri-urban and rural to a regional system through UA.

Philips (2013) defines eight components for a sustainable UA system. Initially there are on-site actions such as growth and management of the agricultural landscapes covering the inputs and outputs of the system. The next step is treatment of these outputs (unrefined food products) into more complex products, which can be on-site or off-site. Distribution and storage of these complex products are followed up with selling and buying of them. All of these steps can be either on-site or off-site varying according to the urban infrastructure and urban agricultural systems designed. For example, in a city farm that also serves a restaurant these components are all present on-site. Eating (that is essential) and enjoyment of food can take place in either private or public places. Organic waste management should also be considered in the

city planning process with the interaction of UA, because it is desired to be a holistic sustainable system. Teaching and training everyone that is involved is one of the most important strategies. Setting policies, creating guidelines and coding the UA into the city infrastructure and other systems in the city is essential for successful UA landscapes. It is also mentioned by Lawson (2005) even though these urban agricultural lands and their operations seems straight forward, the organization and program development of these areas are a must.

Figure 2.3. Components of a sustainable UA system based on Philips (2013).
(Writers own diagram)

In addition to these sustainable components there are other factors and elements that also need to be taken into consideration when planning and managing the UA systems. Redwood (2009) highlights the fact that UA has immense benefits to the environment and to the community in the fields of economy and health. Yet it also comes with its own problems and burdens. Irrigation of the UA areas are one of the main concerns out of many. The initial motivational point behind the UA is to

provide healthy and sustainable food to the cities however, most of the applications use the nearby river to their city for the irrigation water. This causes risks in the output product of the UA if one considers the fact that wastes are disposed straight into the rivers. The policies and guidelines need to be made in order to regulate these kinds of environmental and hygiene problems. Accordingly 2006 WHO guidelines are determined to scale down these kinds of undesired applications.

There are also other conflicts and constraints. Redwood (2009) emphasizes three important constraints. First one is the access to land where in cities this creates a constraint because it is a highly privileged value. Particularly the accessibility to the land by the less economically advantaged groups creates a major problem. The second constraint is access to water, where it is problematic to reach safe and healthy water sources that are used in UA for irrigation purposes. And the third constraint is that the outputs of UA is not as economically valuable as the other land use strategies, such as housing development or commercial development. Even though UA has vast potential and benefits (not just economic but also social, cultural and environmental) absence of comparative economic values is a restrictive factor.

The case of Atatürk Forest Farm cannot be overlooked, when discussing developing, planning and managing the UA due to the fact that its main purpose of foundation is agricultural production and animal husbandry. As Aycı (2020) states that, the Atatürk Forest Farm is a continuation of 17th century farm system and also mentions that it plays a crucial role in the process of the establishment of Turkish republic, as a site for pursuing an effective economic policy. In addition to this purpose, the industrial facilities and commercial units were constructed in order to get the most out of the production. Moreover, within the land of Atatürk Forest Farm, the facilities that act for the benefit of social life were included (Retrieved from <http://www.aocmucadelesi.org/media/4/3239.pdf>). Supporting this notion Aycı (2020) also adds that the public open spaces within the Atatürk Forest Farm played a significant role when constructing the modern way of life in the newly established Republic. The public open spaces in Atatürk Forest Farm, which contain places for

entertainment purposes, will shape the citizens life through permitting the contemporary individuals with the daily practices of the new regime. Thus establishing a relationship between the city and the urban agricultural landscape. This is one of the examples in the city of Ankara, showing that the urban agricultural landscapes can have a greater extent of purposes even though the aim of these areas are not entirely based on socialization, in this case such as production, yet providing the shaping of social life patterns.

2.2 Community Formation

The scope of this thesis covers the importance of community formation and creation of social bonds as a sustainable development policy through urban agriculture. In order to fulfill this aim in this part; firstly, “the community” needs to be defined. Secondly, to analyze the effects of urban agriculture on sustainability through community development in the next chapters, the elements and factors that affect community formation need to be sorted out. Lastly, their connection with urbanism and the city should be identified.

2.2.1 Defining Community

Community can be defined through many different perspectives. Sociological, anthropological, political, philosophical and historical studies aimed to define the term and the way it works in many ways. All of these approaches have some similarities in common at the very core of the idea such as; the community is shaped (and also functions) in a way in which the ongoing social and political situation affects the term. That allowed the term to have many meanings according to the related context. To build up, the term community has a boundless nature that is not quite possible to associate with specific populations or a particular place. It is also not practical to try to define community as an idea, due to the fact that ideas cannot occur or survive without social relations, socially-structured communication or

historical background (Delanty, 2010). Another similarity in this variety of definitions for the term community is that “the idea of community concerns belonging.” (Delanty, 2010: xiii).

In accordance with the scope of this thesis, the term community should be defined and approached from a perspective that will create a relationship with the field of urban design. The definition and the factors affecting community formation should lead to a point where they point out that these elements will eventually have a spatial expression within the urban context where they also provide the guides for sustaining the community.

Within the construct of urban sociology theories, Ferdinand Tönnies (1887) from a classical theoretical perspective, dealt with the social structure of the city. In order to explain the communities and their social ties, Tönnies categorized two dichotomous social types which point out the difference between community and society while completing each other. The explanation of *Gemeinschaft* and *Gesellschaft*, as Delanty (2010) stated, do not precisely translate as “community” and “society”. Tönnies defined (as cited in Waters, 2014: 2) *Gemeinschaft* is structured through relationships that come from social interactions which are only dependent on natural will. To explain more simply, the term is used to describe permanent and strong associations between members of the social structure. Where in *Gesellschaft* interactions the rational will is the main element. Meaning that people plan on and calculate their relationships. To put in more simple terms, “*Gemeinschaft*-based relationships tend to be affectual, while *Gesellschaft* relationships tend to be instrumental.” (Waters, 2014: 3) Consequently, it is argued that the way people live in the cities do have an absence of community due to the fact that city life and its residents have relationships that are not strong and impermanent unlike the rural villages, generating the argument of community lost (Neal, 2012).

There are three main arguments answering the community question. The community lost argument (which is explained above) occurred due to the major effect of the

industrial revolution leading towards drastic changes to the way society was organized. There are two more arguments exploring this subject which are community saved and community liberated. The community lost argument is opposed with the community saved argument, which “argues that the very formal, centralizing tendencies of bureaucratic institutions have paradoxically encouraged the maintenance of primary ties as more flexible sources of sociability and support.” (Wellmann & Leighton, 1979: 373), in simpler words the community saved argument defends that this urbanization process strengthens the primary ties of the population within the scope of social support.

The social interaction and relationships between the community members can be analyzed in terms of the social support. The social support branches out to two types; one that is urgent and practical called “instrumental”, and the one that is less urgent and non-demanding called “expressive” (Keane, 1991). Community liberated combines some of the points that are discussed in the saved and lost arguments; it agrees that urbanization has caused the weakening of the social systems in neighborhood communities, which is defended in the community lost but also it agrees “that primary ties have remained viable, useful, and important. It shares the saved argument’s contention that communities still flourish in the city, but it maintains that such communities are rarely organized within neighborhoods.” (Wellmann & Leighton, 1979: 377). Restrictions of the urban way of living did not destroy the community in the cities but also the community could not spare itself from the urbanization process purely. It is liberated from the limits of urban life, the cities and the neighborhoods. (Neal, 2012). Neal (2012) approaches the community through a perspective where a community should not necessarily be fixed in a place but a pattern of relationships that can be formed with any given location (or without the location) if the conditions are fitting to the culture of the members of the community.

Subsequently to the liberated argument; the social support, which is one of the essential factors in community formation, can be received or provided to others living at varying proximities (Keane, 1991). In order to provide the social support in

the rapid urbanization and thus recover the lost social interaction in the cities of today, the process of urbanization needs to evolve accordingly. The elements, areas and places which will provide social support and social interaction between the community members should be implemented within the urban context.

2.2.2 Community and Urbanization

Urbanization can be defined as the process whereby a society changes from a rural to an urban way of life. It refers also to the gradual increase in the proportion of people living in urban areas. (“Urbanization”). In agreement with this definition; the process of urbanization does not only involve the change of the physical environment according to the increasing population and their needs, it also means the change of the lifestyle of the people. Therefore, the urbanization process and its effects on people’s lifestyles are closely related to both the physical environment of the city and social structure of the population.

In sociological terms, environmental determinist Louis Wirth (1938: 8) defines the city, in sociological terms, “as a relatively large, dense, and permanent settlement of socially heterogeneous individuals.” According to the urbanism theory of Wirth (1938), as the numbers get larger in the built environment aspect of the city, the population gets denser and the community gets more heterogeneous, in simpler words as the urbanization increases, the community starts to dissolve. The reason for this is that as Wirth defends, social behavior would get negatively affected by the characteristics of the urban environment. The increase of these elements, which can be defined as the increasing of the urbanization process, constrains profound social interaction. However, “the lost argument has received little empirical confirmation” (Wellmann & Leighton, 1979: 372). The community lost argument of Wirth is defined under the search area of how the process of urbanization, especially after industrial revolution and with the emergence of industrial bureaucratic structures, affects the networks, neighborhoods and communities.

The notion sustainable communities and the urbanization evolved in accordance with each other. Akkar Ercan (2020) explains this evolution through time and urban movements; in three eras. The initial arguments are goes back to the 19th century utopians that urban and rural features were integrated and a group of people would accommodate together in a community. This model led to the English Garden City movement where interdependent settlements are surrounded by green. Influenced by the bio-regional planning and the necessity of socio-cultural characteristics, American New Towns Movement begun in 1920s where it is encouraged to develop new towns on greenfield lands or around prior settlements. The first era ends “In the post-World War II period, many new towns were developed following central government policy.” (Akkar Ercan, 2020: 21) where communities start to emerge as an elemental component of urban planning and development. The second period of the relation between communities and urbanisation starts in 1960s with protest movements which led to the enhancement of inner-city poverty through renewal and rehabilitation policies where central and local governments gave importance to the improvements in spatial, social and welfare fields. These protest movements in the 1960s caused the environmental concerns in community development and continued to evolve with the debates in 1970s and 1980s, ending up with forming the basis of urban ecology and supporting the Eco-City Movement in 1990s. The last period cover the years between 1990 to our current day sustainable urbanism models (neotraditional development, transit-oriented developments (TODs), urban villages and transit cities, urban containment, compact cities and Eco-City) trying to ensure the purpose of community-oriented human environment.

For a sustainable urban approach, the elements which will increase social bonding should be selected according to the needs and cultural background of the society. As Wirth (1938) states the city is not formed spontaneously. The accumulation of existing influences and modes of life which carry out their characteristics throughout the time impact broadly the creation of the city. Therefore, as Wirth (1938: 3) states, “our social life bears the imprint of an earlier folk society, the characteristic modes of settlement of which were the farm, the manor, the village.” Wirth (1938), in the

current urbanization model, urban and rural land development forms are continuous variations of each other and also they are influenced by each other and have similar characteristics. Trying to define where the rural area starts and where the urban area finishes is getting complicated each day, considering the urbanization trends of today. It was easier to distinguish between these two types of landforms in the past. As cities continue to grow in a spread way, the influence of urban and rural landforms within each other increases and their characteristics become more alike. The main elements of rural settlement systems and rural life in the past are farms, villages and agricultural fields. Now it is possible to come across urban agricultural areas, urban farms and even urban villages in the territorial domain of contemporary cities. According to Wirth's statement and taking today's urbanization trends into consideration, the areas in the urban context that provide social support and production, in order to have a sustainable approach, should be following up on these characteristics of an earlier folk society which are, in the scope of this thesis, the farm and the village. The urban agricultural areas should be evaluated under the sustainable development strategy of a city in terms of creating social bonds and community formation.

2.2.3 Community and Social Bonds

“The cities are full of overlapping forms of communities and community relations.” (James, 2015: 33). Complementary to this, Cooper et al. (2014) states that there is a direct relationship between the social bonds and the communities. For the health of the society and the social cohesion of a built environment the social bonds and communities play an important role. Moreover to this notion, it is argued that a more physically connected city can form better social bonds amongst the community members, which is important for the sustainability of the community and the city. James (2015) categorizes community relations into four group according to how the social bonds are based upon. There are grounded community relations which require a common presence and placement of people for forming social bonds. The social

relations formed by particular people and attachments made to particular places forms the main part of this type of relation. Contrasting with grounded community relations, lifestyle community relations are not formed because of particular people and place attachments, it is based more of the way people live. There are two major forms; interest- based and proximity-based relations (where neighborhood or common associations comes together and forms a community). Cosmological community relations are formed through something that is latent beyond the community. Lastly, projected community relations are formed through when a community is formed as an individualistic object and it is self-consciously behaved towards, these kinds of community relations are mostly based on self-formation and transformation (community members creating and re-creating their lives with other community members.).

According to this categorization, the social bonds created in UA activities is not strictly differentiated, it is possible for these social bonds to be placed under both grounded community relations and lifestyle community relations. Considering there are different types of UA applications and managements, which include specific communities using a specific area in the city for agriculture (providing grounded community relations) and also variety of people attending agricultural activities from different places (providing interest based community relations). Therefore, like many of the other categorizations that can be made for UA fields this is also a context based case specific categorization and cannot be generalized. Apart from the categorization of social bonds it should also be stated that, as Bullard (1990) presented, the strong and supportive social bonds within a community is proved to lead towards a more supportive social environment for decision making (amongst residents and authorities) and also provide a more sustainable approach.

2.3 Sustainability

In this part the concept of sustainability will be defined. Then the principles for forming a sustainable urban development will be identified and through these

principles a sustainable community development will be explained. At last, urban agriculture will be analyzed within the scope of sustainability.

2.3.1 Defining Sustainability

The current situation of the world has made the concept of sustainability almost a necessity in almost every field of action that is going to be taken. The current situation can be portrayed as; the increasing population and existing land not being able to provide for the needs of each individual, in addition to an economy based on exploiting the natural sources and increasing the pollution, like Flint (2013) does which results in people are getting further away from handing down a sufficient Earth for the next generations. If one takes the term sustainability as Jeronen (2013) defines it as a paradigm that is considering the future where the environmental, societal and economic concerns are in accordance with each other for an enhanced life quality, then this current situation is unfortunately not desired due to its lack of concern for respecting the future opportunities of the next generations.

Willis (2009) focuses barely on differentiating and defining the concept of sustainability and its models. There are 4 models for defining sustainability (economic, ecological, political and religious) where each model gives priority and tries to combine social reactions to environmental and cultural problems from the models' approach. "An economic model looks to sustain natural and financial capital; an ecological model looks to biological diversity and ecological integrity; a political model looks to social systems that realize human dignity. Religion has entered the debate with symbolic, critical, and motivational resources for cultural change." (Willis, 2009: 380). It can be understood that sustainability is a term that can have various and diverse definitions according to the already existing societies and their environmental issues within themselves, based on the problem and the determined approach towards the problem. Thompsen (2013) expresses that the concept of sustainability does not have a universal interpretation however, there are some common understandings in the domains and dimensions of sustainability. As

Willis (2009) and Thompson (2013) also explains that the different professions have different approaches towards the concept of sustainability, thus they can define the domains differently.

“One way of understanding sustainability is to understand it as a concept which requires the reconciliation of three dimensions, that is, an environmental, a social, and an economic dimension” (Thompson, 2013). The 2005 World Summit highlights the three dimensions of the concept. In order to achieve sustainability the economic needs, environmental needs and social needs all have to be satisfied, illustrated as three circles model (Figure 2.4). All three components are required for sustainability to function successfully. Brundtland Report (1987) did not only define the term sustainability it also came up with the concept of sustainable development for an ideal global development strategic framework. “Sustainable development is development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs.” The term has two main key concepts which are the “concept of needs” and “the idea of limitations imposed by the state of technology and social organization on the environment's ability to meet present and future needs.” (WCED, 1987: 37). The requirements of sustainable development are defined as meeting all the basic needs and enhancing the opportunity for a better life. Obtaining full growth potential plays an important role in satisfying the essential needs, therefore it is required to have economic growth in order to have sustainable development. Flint (2013) describes the relationship between sustainability and sustainable development as where sustainability is a goal and sustainable development is the process towards the ideal end state.

The nested sustainable development diagram (Figure 2.4) explains the relationship between the three components within the context of sustainable development. In the diagram a sequence of concentric circles is illustrated in order to show the directionality of the concept, where the economy circle is inside the society circle and both of them are subsumed by the environment circle. Meaning that there cannot be any concept of economy outside of the society and there cannot be any socio-

economic activity that is separate from its surrounding environment (Scott Cato, 2009: 37).

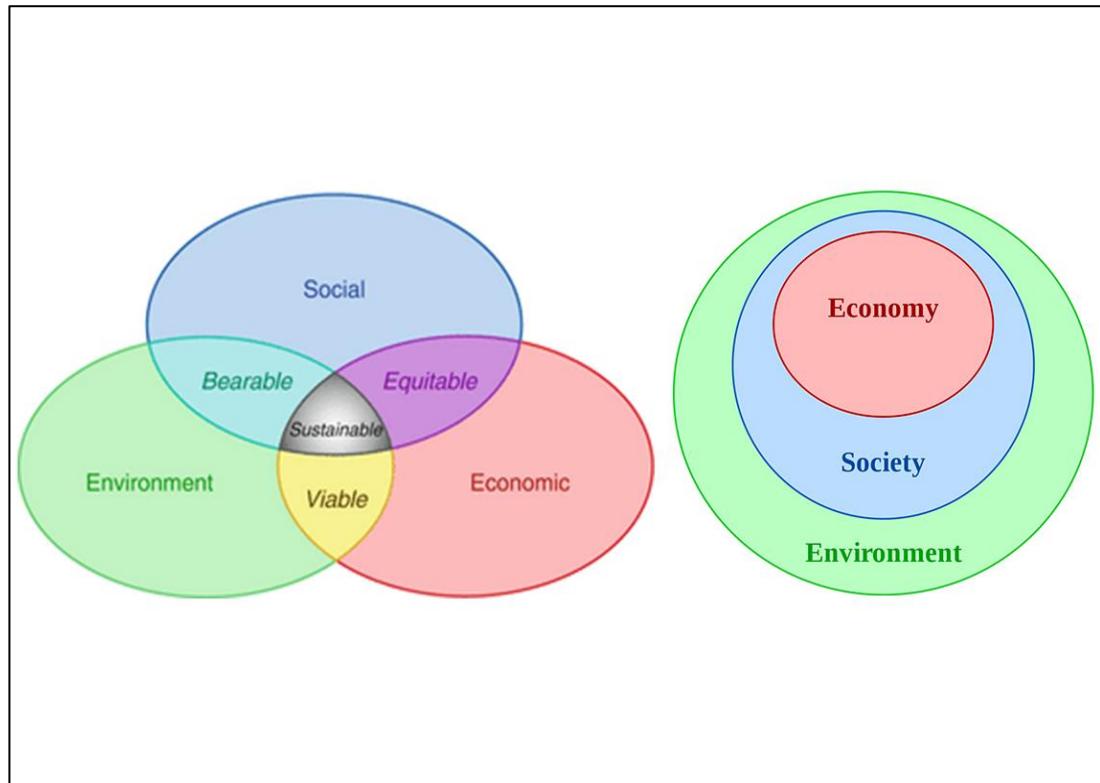

Figure 2.4. Triple bottom approaches (Source: www.wikipedia.com)

In a different manner, James (2015) approaches sustainability from a perspective of social domains where social domains are explained as the dimensions of social life. Ecology, economics, politics and culture are chosen to be the sub domains of the social life, which are also made clear within the scope of social aspects. The definition of the ecology sub domain covers the discussions and events that are both a part of natural and social realms. Economics as a social domain deals with the discourses and applications of the production, operation and execution of the resources where resources are used as a broad concept. Politics is defined as the matters that are related with fundamental topics of social power referring to the organizing, authorizing, legitimizing and regulating of the common social life. The

vital point in this definition is the social life that is held in common which makes the issues of the politics sub domain straightforwardly a part of a city's' sustainability. Culture as a social sub domain covers how situations and events, over time, maintain in terms of social meaning in the common life. Furtherly, every one of these social domains can be put into seven perspectives of its own in order to define aspects of the social whole (Figure 2.5).

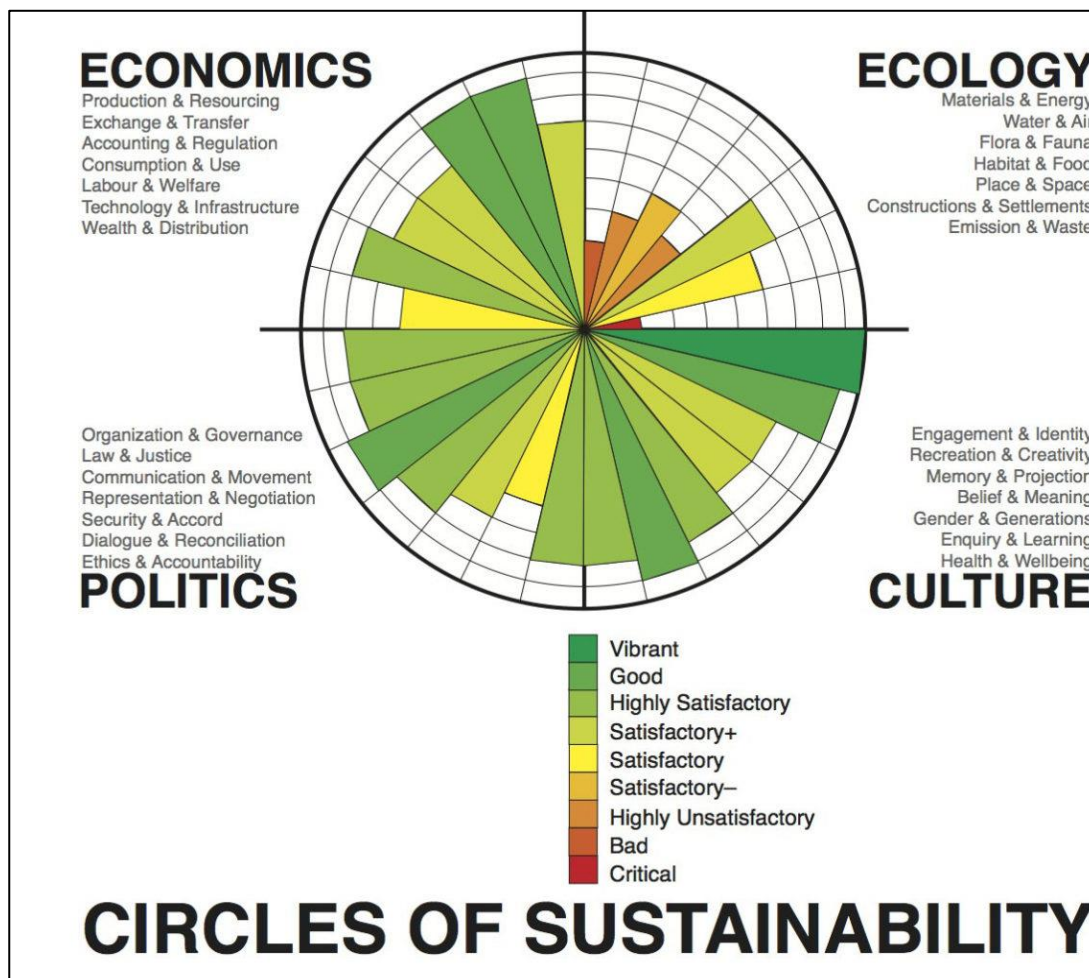

Figure 2.5. Circles of Sustainability: Urban Profile Process (James, 2015)

2.3.2 Sustainable Urban Development

Sustainability and sustainable urban development are the two concepts that have become inseparable. James (2015) disintegrates the urban sustainability from a different point of view rather than explaining it through urban-rural dichotomy, because of the fact that in the world of today this distinction seems to be too simplistic. Rather than approaching the subject like that the spatial domains are addressed through not from zones yet but processes of globalization and localization. It is also mentioned that the global activity play an important part of the local viability and these two concepts are closely interrelated with each other.

Condon (2008) starts explaining the concept of sustainability from the definition of sustainable development that was made in Brundtland Report (1987). That definition embodies many complicated issues in the application process. Accordingly the most fundamental one is the environmental resources. It conflicts with the current economic development theory which sees and treats the environment and its resources as limitless sources. Another complication of the definition was the human factor. "..., many ecologists have perceived human settlement as an impediment to ecological integrity." (Condon, 2008: 6) Yet only acting according to this judgement will lead to nowhere. Instead actions which support that humans should create harmonious environments with the nature rather than disturbing them, by this way the actions of people could bring an enhancement in sustainability. In addition to these complications, Brundtland Report (1987) also covers the multi-generational approach to the concept of sustainability which adds the time component in the sustainable development.

Respectively, urban problems should not seek for short term solutions but they should pursue with long term and environmental health considerate solutions. Condon (2008) gives examples from projects that do not work in order to point out the wrong parts and enhance the understanding of working sustainable developments. The Pruitt Igoe housing complex was explained as "failure of

method”, accordingly the housing complex was designed towards the understanding of a modern urban utopia where people have enough air and light everything else will work out fine. Unfortunately, due to this wrong assumption and ignoring the social, behavioral and cultural interaction and the relationship between people, building and streets it was not possible to inhabit for the people and soon it was abandoned. In order to sustainably solve the problems a more inclusive approach is needed, covering all three variables social, ecological and economic.

The way Isenhour et al. (2015) defines sustainability as a new common sense for the modern city where the city’s future is visualized in a way of which the connections between the built environment and environmental sources are understood and applied in consideration of social ties, urban planning and cultural past. Accordingly, the very diverse and comprehensive concept of sustainability in urbanisation is approached in two points-of-views as myth and practice. It is argued that the civic campaigns are not effectively solving the global environmental problems. The way sustainability is understood (as a myth) does not much help the actual aim (the practice). Furthermore, even the myth does help the practice, the measurement criteria of the contributions are questioned through the role of urban policies, practices and programs.

Isenhour et al. (2015) also points out the role of urban green space. It has made its way through urban planning again with the sustainability concerns where the planned urban open green spaces are also combined with walkability, community mindedness, accessibility and recreational issues. These concerns resulted in initiating the creation of diverse planning models such as garden cities and new towns. It is also highlighted that, in the world of today, the concept of sustainability has altered into becoming more than actions that are taken in consideration of nature and future generations, it changed into a concept that is in pursuit of profit and competitive advantage. This is explained by Greenberg (2015) by greenwashing that has been used for the urban policies. “Contemporary approaches to urban sustainability - including those of “urban greening”, “smart growth”, and “eco-city” futurism - are frequently deployed to legitimize and accelerate market oriented

growth, and the social and ecological contradictions that accompany it.” (Greenberg, 2015: 127). This is where the industrial capitalism and urban sustainability conflicts each other, therefore same questions about the myth and the practice arise in the sustainable urban development.

Silberstein and Maser (2000) starts by explaining the contemporary attempts to improve the conventional land-use practices. Zoning aroused from (for the most part) communal human health issues. It protects the lower impact land usage (for example housing) from higher impact land usage (such as commercial and industrial areas with much traffic, noise and pollution). The New Urbanism Movement is a reaction towards suburban planning after the 1940’s in USA. This movement aims to solve the problems in the cities caused by the war and reduce the negative effects that occurred from the urbanization as much as possible. It tackles the principles of creating sustainable and walkable urban environments with human oriented design (Maltaş, Görmez, 2020: 273). Similarly traditional neighborhood development aims to reduction of the destruction of the habitat (wetlands, farmlands) and natural sources, car dependent cities, pollution causing factors, excessive use of energy and disintegration of the landscapes. New Urbanism and Traditional Neighborhood Development have similar goals but their applications vary. They do not only try to turn the negative effects of the traditional land-use planning backwards but they also create urban arrangements in accordance with the natural systems.

2.3.3 Sustainable Communities

Akkar Ercan (2020) explains four main approaches to sustainable communities which are; capital theory approach where for a sustainable community five capitals (natural, man-made, human, social and cultural) are needed, urban design approach where it is aimed to make urban spaces more suitable for pedestrian use, energy efficient, supportive of public interaction and being aesthetically pleasing, ecosystem management approach where the natural sources are given more attention and

metropolitan governance approach where the communities are self-sufficient and improving by using and sharing their own sources without needing external supplies.

James (2015) rather than defining the argument of sustainability on the triple bottom approach, constructs the concept through the method of circles of sustainability with working across domains of social practice which are ecology, economics, politics and culture. Resulting in a concept of sustainable communities and their social support. “..., sustainability thus relates not only to questions of environmental crisis or to the nexus between economy and ecology. It also concerns the human condition from the local to the global, including both the nature of urban settlements and the forms that community life takes. It concerns the basic question of how we are to live.” (James, 2015: 36). Upholding to this argument Silberstein and Maser (2000) highlights that, human necessities should be taken into consideration when sustainable communities are designed. Once the basic necessities are met, which are creating the need for constant economic growth for the sake of survival purposes in the world of today, sustainable human communities that cherish the cultures and the surrounding environments can be planned.

The community values play an important part in sustainable development policy because finding what people care and value about in a community will be advantageous for the design. The shared cultural or social values have a higher chance of being inherited to the next generations, which (the time factor) is an important part of the sustainability. “..., community values are linked to a sense of place, which is linked to community cohesiveness which creates community involvement and collaboration, which produce meaningful policy and laws to guide land use that are tied back into community values” (Silberstein, Maser, 2000: 107)

As mentioned in the previous parts, where social capital is one of the outputs and benefits of the UA, Dale and Onyx (2005) also adds to this, sustainable community development and the social capital cannot be thought separately. Accordingly, the social capital is a necessity in forming a sustainable development because the sub elements of sustainability can only work compatibly with each other only in the

conditions of collective action. It is also argued that the collective action can only occur in the conditions of sufficient amount of social capital. For contributing the collective action.

CHAPTER 3

RESEARCH METHOD

The research methodology is explained in this chapter of the thesis. Initially, how the case study areas are selected and their properties will be explained. Then, the participants and how they are chosen will be defined the case studies. Lastly, data sources and data analysis guidelines will be clarified.

3.1 Selection of Case Study Areas

Every location has its own unique characteristics due to its own culture and social context. It has been explained previously, that the city of Ankara has its own historic background of sustainable urban development policies and actions in terms of urban agriculture. It can be stated that, location and the way land-use strategies are made help to develop other characteristic features of the city.

This thesis focuses on green and social but productive areas in Ankara. According to the Group Study Report of Natures and Cities Project on November 17, 2020 (Retrieved from <https://www.dogavesehirler.org>) there are five urban community gardens in Ankara; Çiğdemim Mahalle Bostanı, ODTÜ Bostanı, 100.Yıl Berkin Elvan Bostanı, two Kent Tarım community gardens by Çankaya Municipality. The data were collected from these four community gardens, based on their management profile case studies were grouped under two categories. Two gardens being managed by municipality (Mutlukent Community Garden and Ata Community Garden) and two community gardens being managed by two different neighborhood initiative/cooperatives (100. Yıl Berkin Elvan Community Garden and Çiğdemim Community Garden). There are many factors in the selections process including the willingness of the participants and/or managers to conduct and interview. However, the continuity of the operations by multiple participants in the community gardens

has the outmost importance within the selection criteria in addition to the gardens fitting to the definition of being a “community garden” stated in the previous chapters.

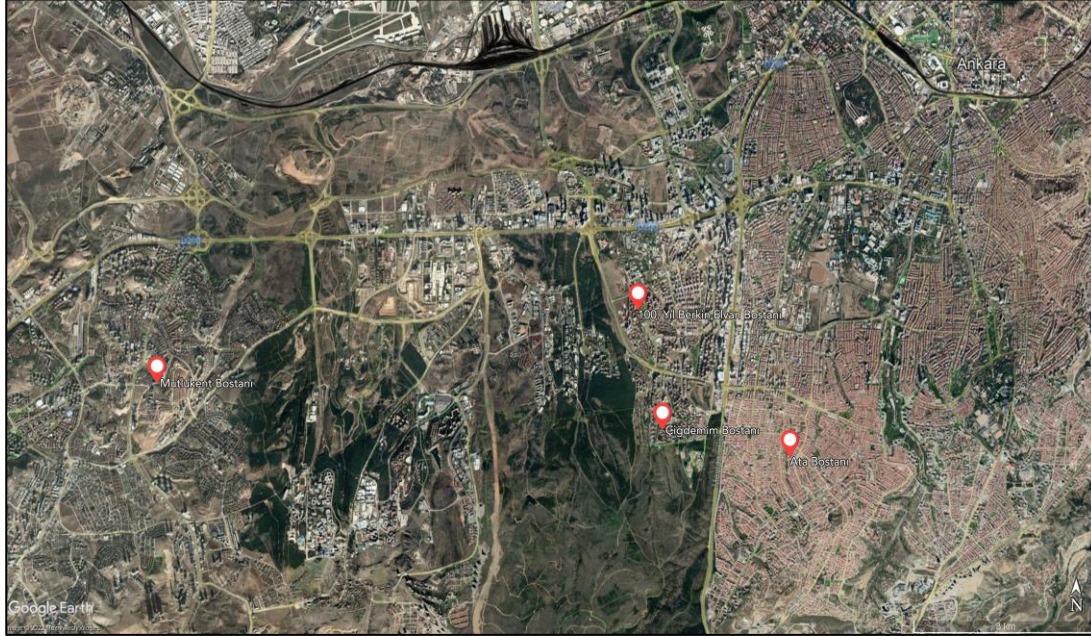

Figure 3.1. Location of the case study community gardens | N▲

3.1.1 Mutlukent Community Garden

Mutlukent Community Garden is a community garden that is managed by Çankaya Municipality that is linked to the Directorate of Park and Gardens. It is located in Mutlukent neighborhood. Mutlukent, Ümit and Çayyolu neighborhoods are around the Mutlukent Community Garden (Figure 3.2). They are also accessible from the community garden with a 10 – minute walk (Figure 3.3). Çayyolu has a total population of 6.326 people and has a density of 2.108,667 ppl/km². The Metropolitan Master Plan of Ankara in 1990 led the urban development on the intercity transportation axes, where south-western corridor is for public institutions and for university campuses and the Eskişehir Road and its surrounding is for residential

formation (Gültekin, 2015). The residential formation on Çayyolu - Eskişehir Road “was determined as 2000 hectares, the population was determined as 209,850 people, and 1,400 hectares of residential areas for the middle and upper income groups were planned as a sub-region dependent on the city” (Gültekin, 2015; 170).

Figure 3.2. Mutlukent Community Garden and neighborhoods | (1/ 40.000) | N▲

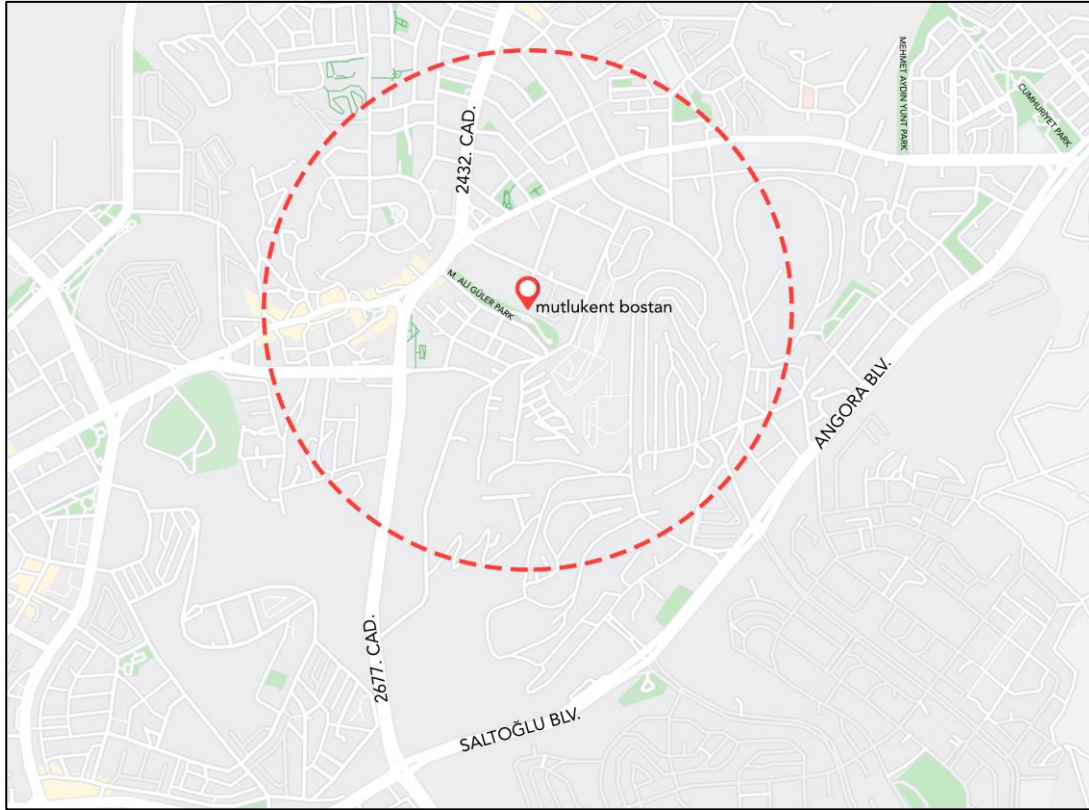

Figure 3.3. Mutlukent Community Garden 10 – min walking distance | (1/ 25.000) | N▲

It is adjoining to a residential block. The main road separates towards the open parking lot that is for the use of Mutlukent Community Garden attendees. The entrance to the community garden and the seminar building are direct from the road. There are also small scale semi-open outdoor spaces (pergola) inside the garden. There is a park near the community garden called M. Ali Güler Parkı and also there is an undeveloped land. The surrounding land-use is other than these two lots are residential. The residential buildings vary between high-rise, apartment blocks and private houses with gardens and all of these typologies exist in gated-community sites. (Figure 3.4)

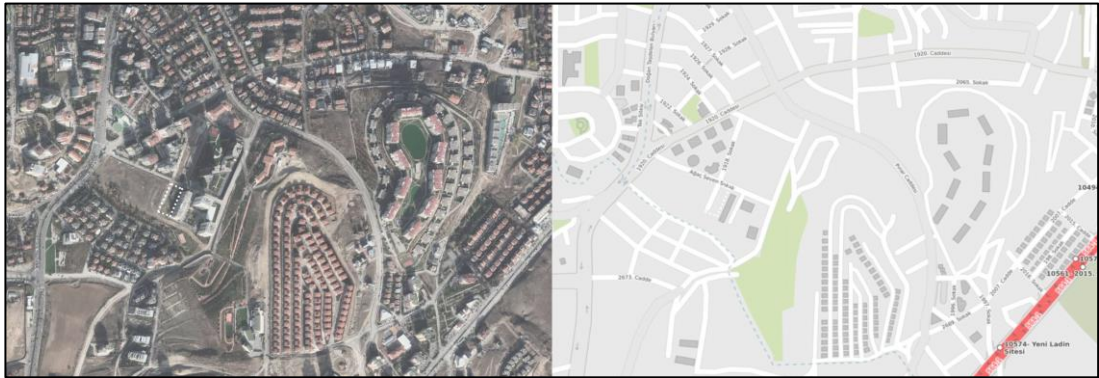

Figure 3.4. Mutlukent Community Garden and surrounding

The Mutlukent Community Garden is 2.000 m² with a 300 - 350 m² gardening area and it consists of 16 sections on 48 parcels. (Figure 3.5)

Figure 3.5. Mutlukent Community Garden | (1/ 2.000) | N▲

Figure 3.6. Mutlukent Community Garden photos

3.1.2 Ata Community Garden

Ata Community Garden is a community garden that is managed by Çankaya Municipality that is linked to the Directorate of Park and Gardens. It is located in Ata neighborhood. There are Huzur, Şehit Cevdet Özdemir, Şehit Cengiz Karaca and Öveçler neighborhoods are around Ata Community Garden (Figure 3.7). The Öveçler neighborhood also covers of two separate neighborhoods; Aşağı Öveçler and Yukarı Öveçler. They are also accessible from the community garden with a 10 – minute walk (Figure 3.8). Öveçler has a total population of 8,950 people. It was a slum neighborhood up till 1980's but after the urban regeneration projects the slums developed into a planned and modern urban neighborhood.

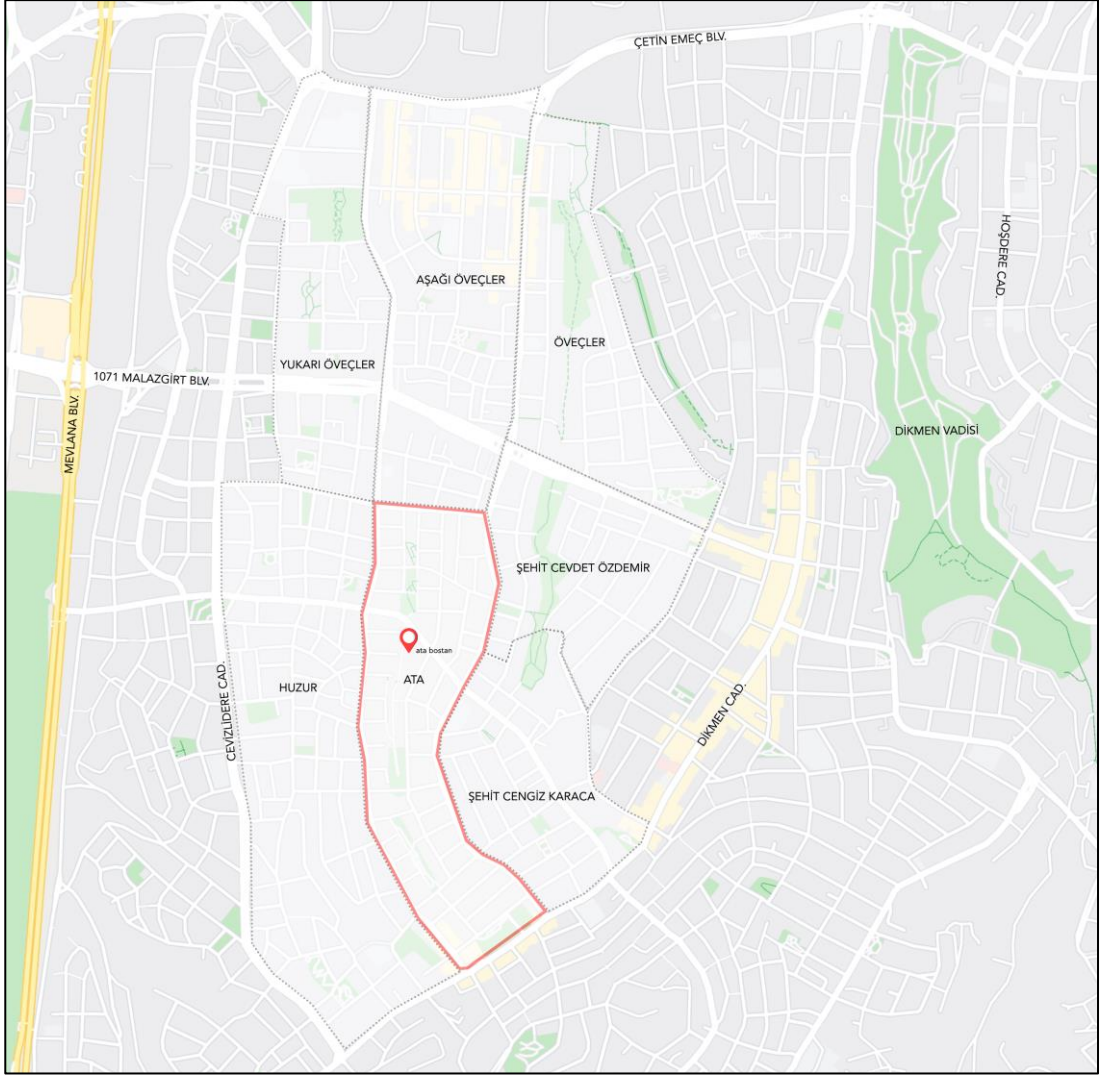

Figure 3.7. Ata Community Garden and neighborhoods | (1/ 40.000) | N▲

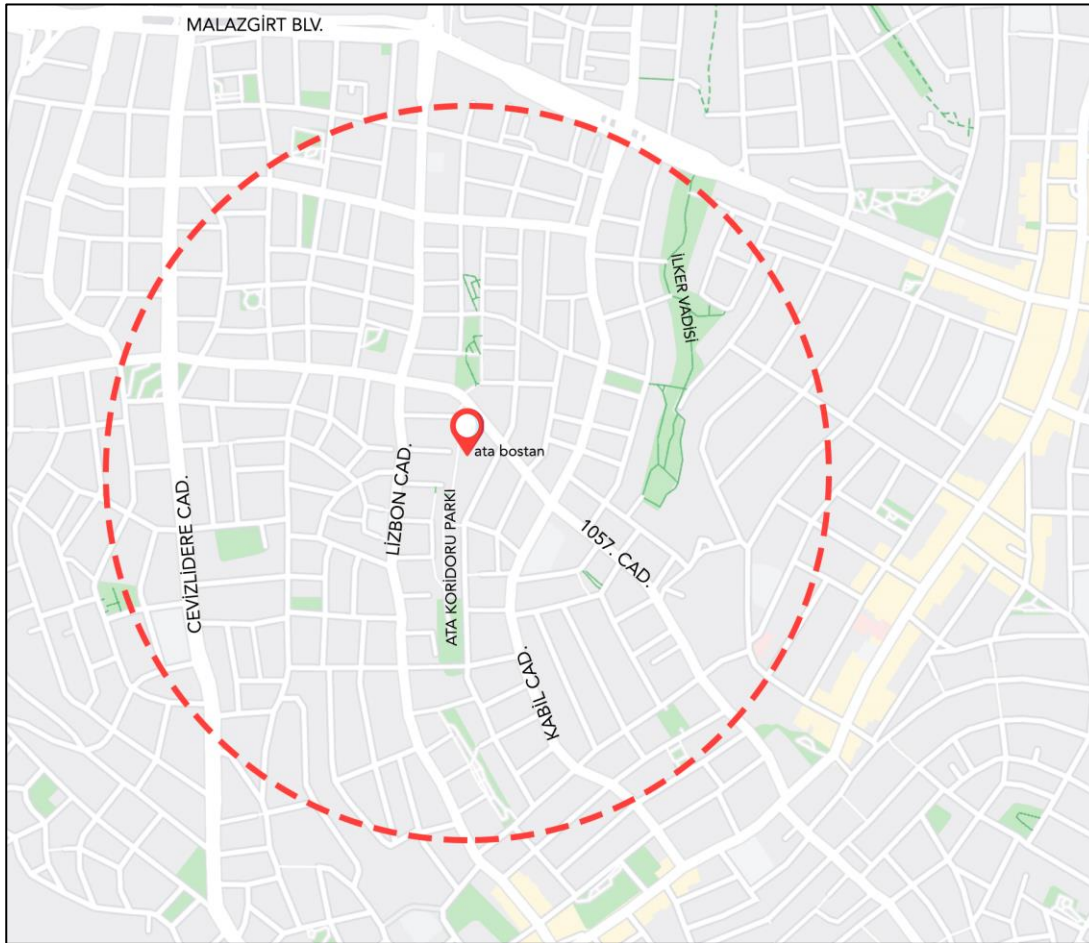

Figure 3.8. Ata Community Garden 10 – min walking distance | (1/ 25.000) | N▲

It is adjoining (and one can call, almost inside) to a park called Ata Koridoru Parki. The 1057. Street and Ata Community Garden has a very large open pedestrian space in between, where it eventually merges with the Ata Koridoru Park. The entrance to the community garden and the seminar building are through this pedestrian space. Even though the 1057. Street has slope, the community garden is on uninclined ground. There is also semi-open outdoor space at the back end of the seminar building which opens up to the Ata Koridoru Park. The surrounding land-use is residential with apartment blocks.

Figure 3.9. Ata Community Garden and surrounding

The Ata Community Garden is 1.000 m² (200 m² education building) and it consists of 8 parcels. (Figure 3.10)

Figure 3.10. Ata Community Garden | (1/ 2.000) | N▲

Figure 3.11. Ata Community Garden photos

3.1.3 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden

100. Yıl Berkin Elvan Community Garden is a community garden that is managed by 100. Yıl Cooperation. It is located in İşçi Blokları neighborhood. There are Çukurambar and Kızılrırmak neighborhoods are around 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden (Figure 3.12). İşçi Blokları has a total population of 16.917 people. These are also accessible from the community garden with a 10 – minute walk (Figure 3.13).

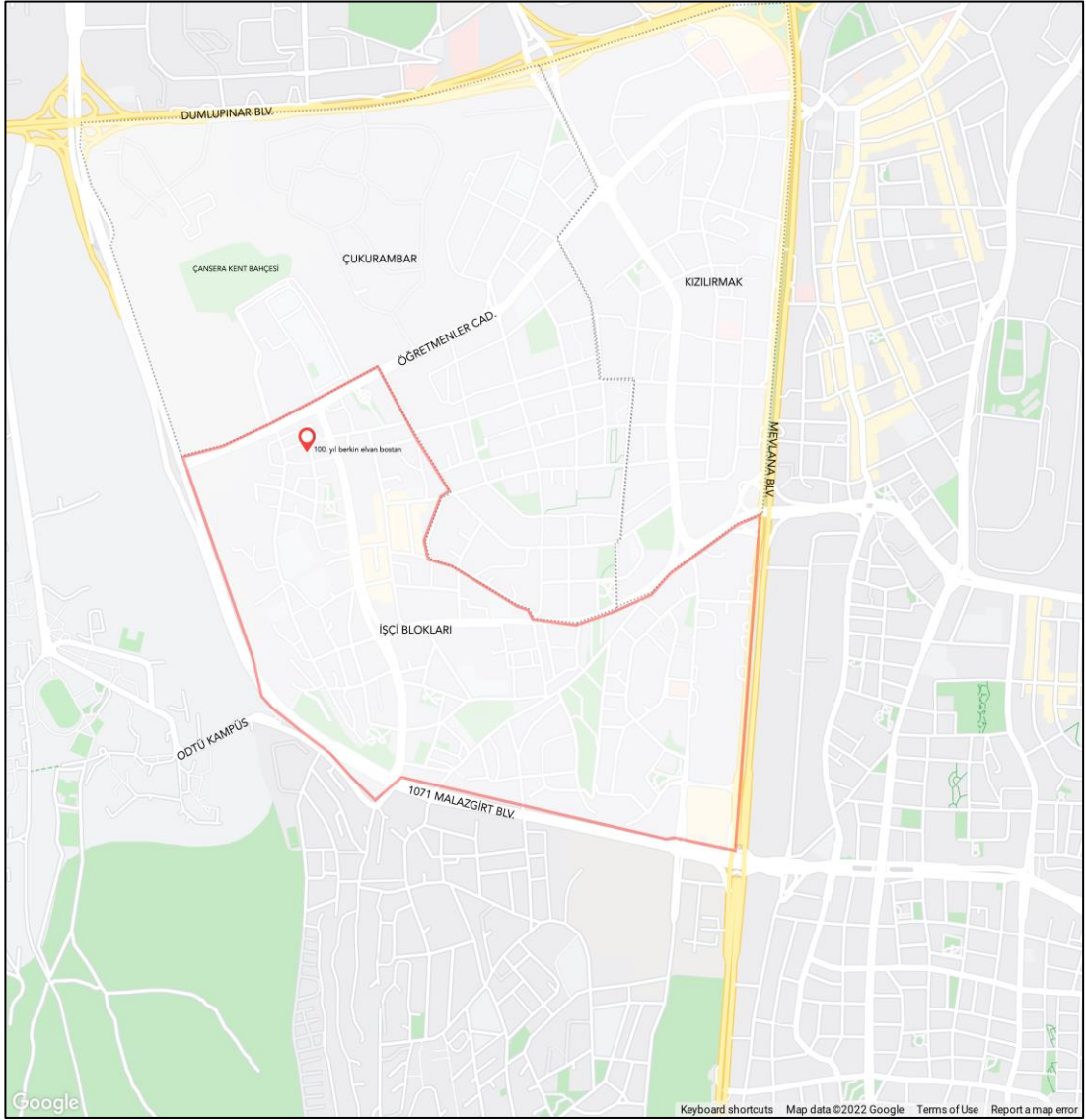

Figure 3.12. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden and neighborhoods | (1/40.000) | N▲

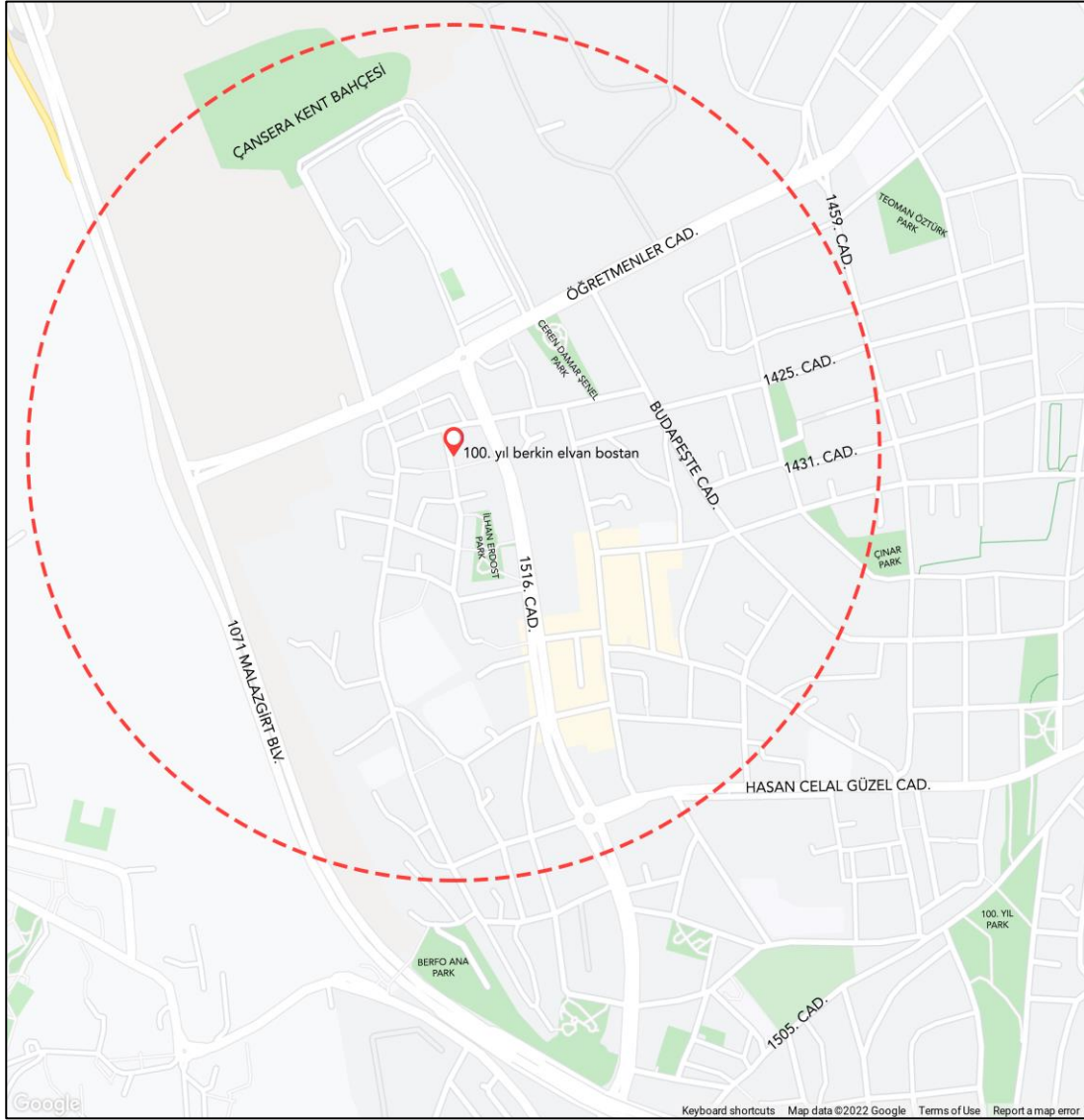

Figure 3.13. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden 10 – min walk | (1/ 25.000)

| N▲

It is adjoining to a new construction of a residential building. There is a pedestrian route between the community garden and the urban open green space. There is a major setback from the 1530. Street with the garden. The entrance to the community garden is direct from the 1530. Street. There is also an open outdoor space, sitting benches made out of wood in the garden. (Figure 3.14)

Figure 3.14. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden and surrounding

The 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden is 200 m² (Figure 3.15).

Figure 3.15. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden | (1/ 2.000) | N▲

Figure 3.16. 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden photos

3.1.4 Çiğdemim Community Garden

Çiğdemim Community Garden is a community garden that is managed by Çiğdemim Cooperation. It is located in Çiğdem neighborhood. Çiğdem has a total population of 13.114 people. There are mostly educational campuses around the Çiğdemim Community Garden and Çiğdem neighborhood (Figure 3.17). They are also accessible from the community garden with a 10 – minute walk (Figure 3.18).

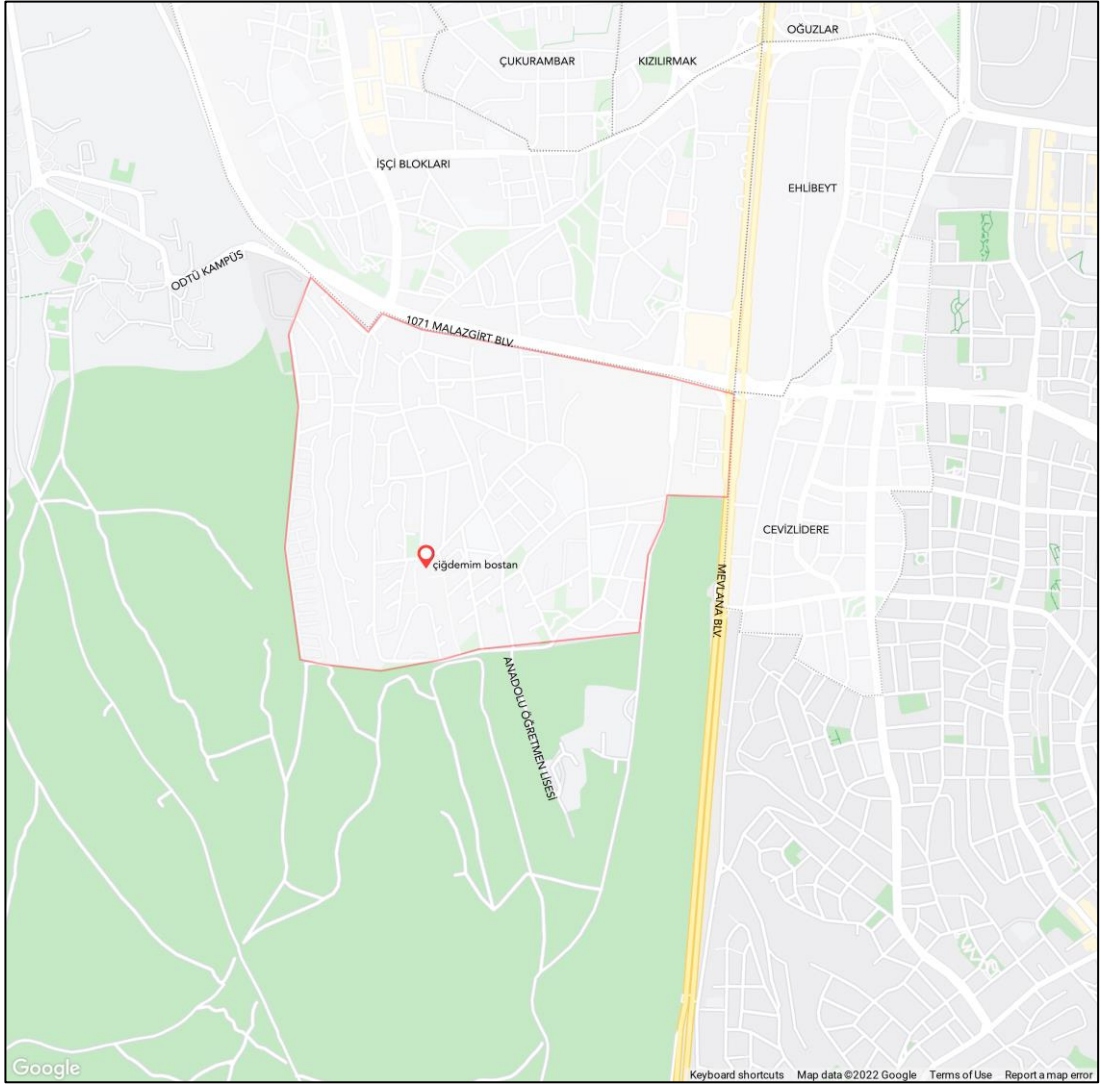

Figure 3.17. Çiğdemim Community Garden and neighborhoods | (1/ 40.000) | N▲

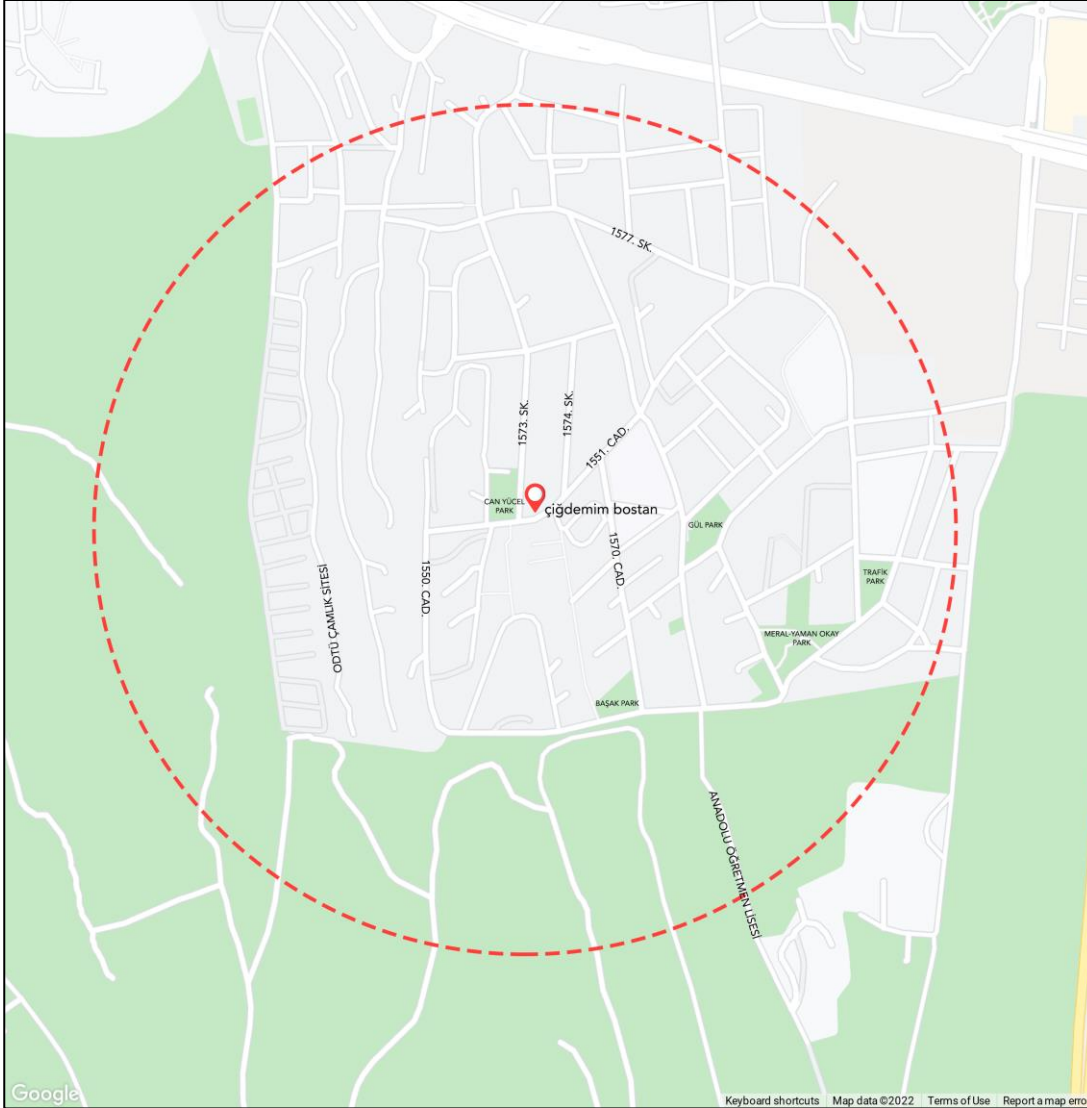

Figure 3.18. Çiğdemim Community Garden 10 – min walk | (1/ 25.000) | N▲

The community garden is adjacent to educational places called Şehit Cihan Bayık Middle School and Çiğdem Anadolu High School and near a park called Can Yücel Parkı. There is a cooperation building within the land and one can reach the community garden after passing in front of the building. There are places for compost inside the garden, and a semi-open space for tools that are being used. There is also a table and some chairs under that semi open space. At the part that is adjacent to the

schools, there is a greenhouse also for agricultural purposes. There are residential and commercial buildings in the surrounding environment. (Figure 3.19)

Figure 3.19. Çiğdemim Community Garden and surrounding

The Çiğdemim Community Garden is 500 m² and it consists of 8 parcels. (Figure 3.20)

Figure 3.20. Çiğdemim Community Garden | (1/ 2.000) | N▲

Figure 3.21. Çiğdemim Community Garden photos

3.2 Selection of the Participants

This research was conducted with the users, managers and educators of the selected community gardens. Initially, the consent of the users, managers and/or educators were taken for the interview. All managers and educators attended the interview study and all the users of the community gardens who wanted to attend the research participated the interview. Before starting the study, it was expected to interview the minimum two of the users and at least one of the managers and/or educators from each garden, in all of the case study areas it was possible to conduct an interview with all of the managers and/or educators, also in some areas (100. Yıl Berkin Elvan Community Garden, Mutlukent Community Garden), more than the expected number of users participated in the study. Unfortunately, in some gardens (Çiğdemim Community Garden), less than the expected number of users participated in the study. Moreover, none of the users from ODTÜ Community Garden responded to the research request.

3.3 Data to be Collected

3.3.1 Data Source

Qualitative research techniques are used in this study. The primary data source is the conducted interviews with users, managers and/or educators. Interview focuses on the words and their meanings from the first person experience with one-on-one questions. Since this thesis aims to find the effect of these UA lands to the social bond forming and community formation and the role of urban design in this, interview is a data collection method suitable for this research. At different times, the municipality and the community gardens were visited and general and social outputs of each community garden were asked to the participants. Furthermore, voice records were taken, with the participants who allowed, to record the interviews. The interviews are separated according to the participant being a user of the community garden or being a manager and/or educator in the community garden. Yet the cooperative managed community gardens (100. Yıl Berkin Elvan and Çiğdemim) the users and the managers cannot be differentiated like the way it can be done in municipal managed community gardens. Therefore, user interview questions were asked to these participants because these gardens are a product of collaborative work and they are not planned by professionals.

It is previously explained in the former chapters that UA as a sustainable development policy needs to work in accordance with all of the participants and stakeholders. In order to understand the perspective of each part in studying a sustainable urban development and communities both of the planning, development and management channels needs to be understood. Therefore the interview questions are designed separately for these two groups. The user interview is formed of seven questions and the manager and/or educator interview is formed of six questions which examine the general physical features of the gardens and the area, the agricultural applications in the community gardens, the contribution of the community gardens to sustainable urban development, the social attributes that are

created in the community gardens (sense of community, sense of place, sense of belonging), the contribution of the community gardens to sustainable community development and general feedback on UA.

Already existing videos from internet sources (YouTube and Instagram) is the secondary data source for this study. These videos can be separate into two categories, the ones that give explanatory information about the community gardens and the ones that shows the user experience where users talk or answer to single-question interviews.

3.3.2 Data Analysis

According to researches there are many perspectives to approach and evaluate a sustainable urban development. These perspectives provide guidelines for the evaluation of the social sustainability of the urban development and the sustainability of the communities. The main purpose of this thesis is to assess the effects of the community gardens (productive urban open green spaces) in the social sustainability of an urban development and in the formation of communities. This research has used different data collection methods and observation is one of them, which is used for spatial analysis. These various data collection methods also allowed this research to have inductive content analysis of the selected community gardens.

As stated before in the selection of case studies the community gardens can be differentiated into two categories according to their management styles, these management styles and the physical characteristics (such as the scale and implementations that are made) of the community gardens coincide with each other, which suggest different architectural and spatial qualities in addition to their socio-spatial differences caused by their neighborhood. Therefore, in the explanation and analysis of these areas, all of the case studies will be associated because these community gardens are in the same typology with the same spatial features.

Interviews focus on determining the social sustainability of these community gardens. The interviews are conducted one by one with the users or managers/educators. The interviews are designed as semi-structured interviews in order to get more useful information from the participant if the topic expands within the duration of the structured part of the interview. There are many locations interviews took place; the managers/educators in the Çankaya Municipality, because they are working during the office hours, the interviews are conducted with them in the municipality building at their offices. The users of 100. Yıl Berkin Elvan Community Garden were participated the interview at the community garden because they were already started their agricultural works in the garden and it was possible to find them at the field. Çiğdemim Community Garden is only functioning with three or four users therefore only one person, as a user, was able to be interviewed at the garden area. The Çankaya Municipality have not started their agricultural and educational activities at the community gardens for that reason it was not possible to go to the field and interview the users at the site. Due to health issues (with still ongoing pandemic) the users of the municipality managed community gardens refused to give interviews face to face, except one user. In order to interview the users an online version of the interview is created with open ended answer sections so that the participants declare all of their opinions without limitations. The interviews that can be made on the site face to face with the participants are recorded, the recordings took between seven minutes to eighteen minutes, changing according to the participant. A total of 13 users and 4 manager/educators were interviewed.

Table 3.1 Number of participants to the interview

Name of the Community Garden	Management Type	User	Manager/Educator
Mutlukent	Municipal	3	4
Ata	Municipal	4	4
100. Yıl Berkin Elvan	Cooperative	4	N/A
Çiğdemim	Cooperative	1	N/A

There were two types of data analysis designed for the interviews; the first one is the content analysis of interviews from each community garden and the second one is the thematic analysis of the data through coding under the key themes of social sustainability and developing, planning and managing the urban agriculture.

The user interview consists of three parts. The first part is for acquiring information on the perceptible properties of the community garden in addition to learning the way it functions within its urban context. The second part of the interview is for understanding the social environment within the community garden. The last part of the interview is for understanding the way that particular community garden and the concept of urban agriculture are perceived.

The first question in the user interview is designed to understand the social status of the participant. The second question is asking the residence of the participant and transportation to the community garden, this is for understanding the accessibility and therefore sustainability of the urban open green space. The third and fourth questions are designed for understanding the general features of the community garden and its qualifications for its proper management, application and process. From the fifth question interview is planned to understand the social outputs that are created within the community garden. Fifth question asks the reason and motivation behind the participation to the community garden. The sixth question asks about the atmosphere that is created within the community garden and it continues with questioning the altered and/or fixed user behaviour patterns between each other, in order to understand whether or not the created environment is supporting social bond forming or leading towards a community. Question number seven asks the negative and/or positive effects of that particular community garden has on its environment and users. Question number eight is for understanding the perception of application of UA from the user point of view and the features that can be changed, added or enhanced.

The manager/educator interview consists of three parts. The first part is for acquiring information on the perceptible properties of the community garden in addition to learning the way it functions within its urban context. The second part of the interview is for understanding the social environment within the community garden. The last part of the interview is for understanding the way that particular community garden and the concept of urban agriculture are perceived.

The first question in the manager/educator interview is designed to understand the role of the participant in the developing, planning and management of the urban agricultural area. The second and third questions are designed for understanding the general features of the community garden and its qualifications for its proper management, application and process. The fourth question is for understanding the aims and visions of the community garden. This question is a link between the first part and the second part of the manager/educator interview. The answers from this question can vary between different sustainability approaches (economic, environmental and social) where they can also cover all of them. From the fifth question, interview is planned to understand the social outputs that are created within the community garden. Fifth question asks about the atmosphere that is created within the community garden and it continues with questioning the altered and/or fixed user behaviour patterns between each other, in order to understand whether or not the created environment is supporting social bond forming or leading towards a community. This is important for comparing the answers from the users and manager/educators to understand the internal social relations and their perception from an outer perspective. The last part of the interview seeks out to understand the thoughts and judgements of the managers/educators on the specific community gardens and the approach towards the UA. Question number six asks the negative and/or positive effects of that particular community garden has on its environment and its users. Question number seven is for understanding the perception of application of UA from the user point of view and the features that can be changed, added or enhanced. These questions are again also important to analyze the correlation between the user answers and manager/educator answers.

Table 3.2 Interview Structure

Interview Parts	<i>User Interview</i>	<i>Manager/Educator Interview</i>
Features & Functions of the Case Study Area	<p>Q1: Can you introduce yourself?</p> <p>Q2: Where do you live and how do you get to the community garden?</p> <p>Q3: Could you tell us about the location of the garden, its quantitative characteristics and how you provided the necessary equipment for agricultural activities?</p> <p>Q4: What are you doing/did you do in the garden?</p>	<p>Q1: What is your name and role?</p> <p>Q2: Could you tell us about the location of the garden, its quantitative characteristics and how you provided the necessary equipment for agricultural activities?</p> <p>Q3: What are you doing/did you do in the garden?</p> <p>Q4: Can you explain why this garden exists, its purpose and objectives?</p>
Social Environment of the Case Study Area	<p>Q5: For what reasons did you join? What is your motivation?</p> <p>Q6: Can you describe the environment created with the participants? Are there people and/or habits that change or stay the same in this environment over time?</p>	<p>Q4: (again)</p> <p>Q5: Can you describe the environment created with the participants? Are there people and/or habits that change or stay the same in this environment over time?</p>
Perception of the Case Study Area and the UA	<p>Q7: Do you think this garden has positive or negative effects on the city, the participants and the environment? Can you explain?</p> <p>Q8: Are there parts of the practice of “urban agriculture” as a general concept that could be improved, changed or remained the same? If yes, can you tell me what are they?</p>	<p>Q6: Do you think this garden has positive or negative effects on the city, the participants and the environment? Can you explain?</p> <p>Q7: Are there parts of the practice of “urban agriculture” as a general concept that could be improved, changed or remained the same? If yes, can you tell me what are they?</p>

There are elements that define the sustainability of the urban agricultural areas. In the former chapters sustainability and sustainable development evaluation criteria has been mentioned within the scope of lots of perspectives. The aim of this research is to understand the contribution of urban agricultural areas from a social point of view to the urban context. In order to achieve this goal of finding out how the selected community gardens with different management types effect the social part of sustainability and the formation of social bonds in the urban context the content analysis program NVivo is used. It is assumed that different management types have different urban design strategies for urban agricultural lands, therefore the sustainability output from these managements styles should differ. Another assumption is that urban agricultural lands have a positive social contribution to the urban context they are a part of in terms of community formation and creation of social bonds. For the sake of finding out about these assumptions and main research question all of the answers gathered from the participants of the interview (a total of 16 participants) are imported to NVivo, coded accordingly and queries were made. The data and analysis from the NVivo is formed from the data of the conducted from face to face interviews that are made with users and manager/educators of the community gardens in addition to the interviews that are conducted online (due to health issues with the ongoing pandemic some of the users did not wanted to give face to face interviews.).

The first query and its coding process is designed according to the James (2015) approach towards sustainability from social domains. This definition branches out within to four different sub domains; politics, economics, ecology and culture. Politics sub domain covers the actions that selected community gardens provides (or can provide) to the social aspects of the community through their organization, authorization, legitimation and regulation, which also directly affects the sustainability of the city. The economic sub domain is about the outputs, resources and products of the selected case study areas provides (or can provide) to the community. The natural elements created by these areas that provides (or can provide) to the community is evaluated under the ecology sub domain. Lastly, the

culture sub domain deals with the development of social situations, habits or patterns, over time, which these community gardens provide (or can provide) to its community. Each interview from different management types, their answers, were categorized according to these sub domains.

The second query coded by selecting the related statements that participants made about the community formation and creation of social bonds and any other statement relevant to these subjects. However, this also categorizes into two subtitles as positive and negative statements. Positive statements are indicating towards an increase in the social activities and the social bonds created through the community gardens and negative statements are indicating towards a decrease in the social activities and creation of social bonds.

In addition to these, for the sake of a detailed content and thematic analysis, from the textual interviews, various coding are made. The data indicating to the urban design strategies for urban agricultural landscapes based on Philips (2013) are coded. The elements, outputs, proposals and requirements for a sustainable urban agricultural application is coded under this theme which consists of eight components in a circular system. Through this analysis both the urban design aspects and their significant addition to the sustainability (of the city), of this areas can be evaluated.

CHAPTER 4

RESULTS, DISCUSSIONS AND FINDINGS

In this chapter the results and findings will be demonstrated and the outputs of the research will be discussed. In the first part, the general statistics of the interviews pointing out the structure of the interview, for each community garden will be presented. After this, the results of sustainability from social domains perspective through the management differences will be given. How these management types affect the social bonds and community formation will be shown subsequently. Additionally, application of the urban design strategies of urban agricultural landscapes for different management types will be illustrated in detail.

4.1 General Statistics of the Interviews

The interviews are made of three parts. Understanding the features and function of the community garden is the first part. It can be stated that each participant understood the questions from their point of view and answered accordingly, therefore the answers of the physical features varies from describing the urban context and location of the community garden to specifying the tools and agricultural techniques that are used in the community garden. Therefore, features and function of the community garden branched out into three sub nodes. Thus this part includes the physical features, the accessibility (the location of the community garden and how the users can reach to the community garden), and the way that community garden functions. The second part of the interview measures the social environment. The third part is how urban agriculture and the community gardens are perceived and in this part all of the participants stated their ideas about ongoing applications and they also stated their suggestions and how these areas in the urban context can furtherly be improved.

Table 4.1 Interview Parts & Coded References of Participants

	<i>Manager/ Educator</i>	<i>User: Ata</i>	<i>User: Mutlukent</i>	<i>User: Berkin Elvan</i>	<i>User: Çiğdemim</i>
1. Features & Functions	17	19	9	15	5
1.1. Accessibility	1	10	3	6	1
1.1.a. Location	1	3	4	2	0
1.1.b. Vehicle	0	3	2	0	0
1.1.c. Walking	0	3	0	4	1
1.2. Physical Features	9	1	2	7	2
1.3. How UA Functions	7	8	4	4	3
2. Social Environment	22	9	8	11	2
3. Perception	22	14	9	24	5
3.1. Education & Production	9	3	5	10	3
3.2. Health	5	3	0	11	1
3.3. Aesthetic	0	1	0	1	1

The features and functions of the municipal management community gardens the accessibility (the location and the modes of access to the community garden) of the community garden is covers the 5.8 % of the manager and/or educator replies. Whereas the references made to physical features is 52.9 % and the way urban agricultural filed functions is 41.1 %. The users of Ata community garden stated the location and the way they reach to the community garden with a percentage of 52.6 in the overall features and functions coding section. Two of the participants mentioned they prefer to walk there due to their close location of residence to the

community garden and the other two participants mentioned they use their private cars because they live a little bit further. The physical features (such as the area, the number of agricultural lots...) were mentioned by 5.2 % and the way community garden functions, the process is referred by 42.1 %. The users of Mutlukent community garden mentioned the accessibility by 33.3 %, the physical features by 22.2 % and the way this community garden functions as 44.4 %. The great majority of the participants in Mutlukent community garden stated that they used their private cars and one participant, even though the residence of the participant is mentioned, did not stated an answer for their mode of transport.

The participants living in the same neighborhood or a close neighborhood in Ata community garden responded that they walk to the community garden. Whereas the participants from Mutlukent allotment garden, even though they are from the same neighborhood (Çayyolu), responded that the use their own private cars.

“I walk to the community garden, I live in the neighborhood.” (BE1, full interview transcripts are presented in Appendix A).

“I live in this neighborhood, I walk here.” (ÇİĞDEMİM1, full interview transcripts are presented in Appendix A).

“I live in İncek, I use my private car.” (MUTLUKENT1, full interview transcripts are presented in Appendix A).

The cooperative management community gardens, Berkin Elvan and Çiğdemim, do not have a manager and/or educator participant to the interview. The participants from Berkin Elvan community garden all stated that the walk to the community garden and all of the participants were living in the same neighborhood (100. Yıl İşçi Blokları). Majority of the participants have all of the information about the physical features of the community garden such as the area and the equipment. In addition to this, most of the participants explained not just the agricultural process but also the formation and foundations of the community garden.

“It is approximately 200m². Originally the area belonged to the municipality, when we decided to form this community garden, we contacted with the municipality because this was an idle space with piles of rubble.” (BE4, full interview transcripts are presented in Appendix A).

There was only a single participant from the Çiğdemim allotment garden, which he is also living in the same neighborhood with the community garden (Çiğdem) and walks to the garden. The participant is one of the active members of the cooperative therefore the physical features, the way the garden functions and many other activities and collaborations with other organizations were told entirely. All of the gardens, in spite of having different management styles, perform almost in a same way; there is an agricultural education process before hand and then the application of that theoretical information takes place.

The words and statements describing the social environment created in the community gardens were coded under a separate part. The manager and/or educators of the municipally managed community gardens (Ata and Mutlukent) has the highest reference rate, in comparison to the users of the community gardens, even though the participation numbers are similar, four participants each except Çiğdemim community garden with one participant and Mutlukent community garden with three participants. All of the participants responded the social environment that is formed through these community gardens as a positive, friendly, sharing and giving (multiple times) regardless of their different management types and various locations.

“Çankaya Municipality, senior and middle level managers, educatorss, garden manager, all officials and participants created a warm family atmosphere.” (ATA3, full interview transcripts are presented in Appendix A).

“The environment is warm and someone brings something, you drink, you eat, you have fun like this, you farm, it has a very nice environment.” (BE2, full interview transcripts are presented in Appendix A).

“We always held festivities after the harvest, it was a beautiful environment. We organized breakfasts and meals, the participants who came to the garden came with pleasure and socialized. Even if they do not participate in the agriculture part, we still have participants who come to drink our tea.” (ÇİĞDEMİMİ, full interview transcripts are presented in Appendix A).

“We socialize and become sympathetic family together.” (EĞİTMENİ, full interview transcripts are presented in Appendix A).

The last part for the general overview of the interviews is how the community garden and the urban agriculture is perceived by the participants, such as the effects of these areas and the applications to the daily life of the users and the managers and/or educators and it is also asked what needs to be done to develop and/or stabilize this concept. This coding and its sub branches, like the other two parts, is developed according to the answers of the participants. All of this considered, it can be stated that the process and the application of urban agriculture should be done collectively with the agricultural education. The management type or the participant profile does not affect this understanding because all of the participants stated that, in addition to its social and health benefits they have learned so many useful information. The municipal management community gardens and the urban agricultural areas of those gardens, stated by their managers and/or educators, were designed accordingly. Meaning that the plans of the municipal management community gardens have an education facility and/or building near the agricultural application field. Whereas, the cooperative management community gardens lacked these spaces. Yet, majority of the participants from the cooperative management community gardens stated that and education process (in the initial stages) was essential due to the fact that people who will attend the community garden do not know how to.

“There is a great demand for the training of this job in particular, at first we always found a trainer so that he could tell us.” (ÇİĞDEMİMİ, full interview transcripts are presented in Appendix A).

In addition to the educational benefits of these community gardens majority of the participants mentioned the greatness of producing something and specifically stated that it is valuable to a group of people to stay together with production even more when they have common understandings.

“We thought “What can we do together?” we need to produce something.” (BE3, full interview transcripts are presented in Appendix A).

“Can we actually be a part of an alternative production culture rather than being a constant consumer? Can we add something like this as a value to the neighborhood? Actually, this is where it came from.” (BE4, full interview transcripts are presented in Appendix A).

81.25 % of the participants stated the importance of health benefits of the community gardens. These health benefits varied from how the urban agriculture and these community gardens allowed the participants to have a reach to the more healthy, organic and nutritious food to the psychological stress relieving benefits of the soil within this grey city.

“I think the natural food produced in the city itself is very valuable, for these reasons I participated without interruption.” (ATA2, full interview transcripts are presented in Appendix A).

“Its direct effect brings people together but also it provides a working environment. Touching the ground, discharging our electricity, engaging in a physical activity, dealing with plants acts as a direct effect in taking your stress away and making you feel good.” (BE1, full interview transcripts are presented in Appendix A).

18.75 % of the participants mentioned the positive aesthetical contribution of the community gardens to the neighborhood that it is located in.

“Especially when the seedlings were planted, it would wrap the iron like ivy, everyone would look at it with astonishment and ask “What is this?”. It is so beautiful that it is not a disadvantage for anyone, it is an advantage for those living in that

neighborhood. So it's pleasing to the eyes.” (ATAI, full interview transcripts are presented in Appendix A).

“...an area that makes the place where it is located more beautiful moreover it produces, so it is very valuable.” (ÇİĞDEMİMİ, full interview transcripts are presented in Appendix A).

4.2 Evaluation of the Sustainability of the Community Gardens with Different Management Styles from Social Domains Perspective

It was assumed that the urban agricultural lands have a positive effect on sustainable development, in terms of creation of social bonds. In order to measure this hypothesis, participant interviews and the sustainability of the urban agricultural landscape is evaluated according to the social domains perspective.

Table 4.2 Coded References of Sustainability from Social Domains Perspective

Social Sub Domains	Manager/ Educator	User: Ata	User: Mutlukent	User: Berkin Elvan	User: Çiğdemim	Total Number of References
Culture	25	8	3	14	2	52
Ecology	8	5	0	6	2	21
Economics	5	4	0	4	2	15
Politics	14	0	0	10	2	26

The sub domain that is the most mentioned is the culture. This indicates that a significant number of participants, especially the managers and/or educators, acknowledged the development of social situations, habits or patterns, over time,

which these community gardens provide (or can provide) to its community. In all of the case studies, regardless of the management type, it is stated that multiple festivity activities took place. This festivity activities varied from harvest festivals to community breakfasts with the crops freshly from the community garden. In addition to these feasts other cultural values begin to occur in the neighborhood and within the users of the community gardens. In Mutlukent community garden some former users of the community gardens still visit for a cup of tea, in Berkin Elvan neighborhood people from the neighborhood start to bring their own seeds to the community garden users (for them to grow), in Ata community garden some of the users traded their own local products (from their hometowns) with each other and in Çiğdem neighborhood most of the residents bring their organic wastes to the Çiğdemim community garden in order to contribute to the making of compost for the crops in the Çiğdemim community garden.

“If there is a person who produces anything outside of the community garden, trading and shopping was done with those in the community garden”. (ÇİĞDEMİM1, full interview codings are presented in Appendix B).

“... they saw us and started to produce vegetables in their own garden afterwards. Or some people came and asked for seedlings or brought them to us while we were working, and within the neighborhood solidarity was provided.” (BE3, full interview codings are presented in Appendix B).

“... there are even people who come there just to chat, there are people who want to have a cup of tea, speak with one another and spend time there. You know, there was a family atmosphere there, everyone knows each other very well, and we can talk very comfortably.” (EĞİTMEN2, full interview codings are presented in Appendix B).

The statements of the participants about how the community gardens provides (or can provide) to the social aspects of the community through their organization, authorization, legitimation and regulation is coded under the politics sub domain. These statements also directly affects the sustainability of the city because they are

directly related with the opinions and visions of the people that live in the city. It was highlighted that a successful sustainable urban development should respond to the needs of the people. The users from the cooperative management stated the features of the community garden, the way it functions and how it will continue to function in the scope of politics sub domain where the users from the municipal management did not specified on this sub domain.

“A community garden that is run by common decisions.” (BE1, full interview codings are presented in Appendix B).

“The area of this orchard is private property. Back in time, somehow, the municipality gave it to a person. Fortunately, it is located in the school expansion area, the school is right behind us, so the person that this land belongs is limited in terms of what they can do in this area. This is not a problem for now, we use this place, but if you think about it, it is a serious problem, because the zoning authority is in the hands of the contractor and it is not clear what will happen eventually.” (ÇİĞDEMİMİ, full interview codings are presented in Appendix B).

In addition to the specific community garden related politics issues, the general concept of urban agriculture is also mentioned in terms of politics sub domain. Majority of the participants who stated their comments on the general theme of urban agriculture is from the manager and/or educator participants and users from cooperative management community gardens, it should be stated that none of the user participants from municipal management mentioned politics related statements.

The participants from cooperative management (Berkin Elvan and Çiğdemim) mentioned mostly management and organization related community garden issues. Most of the participants from the Berkin Elvan community garden stated more in the field of process, which are; this urban agricultural practice needs to be supported by the local and municipal managements in order to operate in a more structured way and to increase the participation.

“Of course, there is not such a chance in every neighborhood, but in order to appreciate what is already there, I think local governments have a lot of work to do, they should be encouraging this” (BE3, full interview codings are presented in Appendix B).

“It seems more realistic now, as if it were something that could be developed together with local governments. Or, planning the neighborhoods in line with this approach from the beginning, creating such areas if there are no such areas, or providing transportation to an existing place on a larger scale, a wide variety of things can be considered in the city where someone can also find employment.” (BE4, full interview codings are presented in Appendix B).

The participant from Çiğdemim community garden, rather than executive and operational issues, stated the concerns with ownership and land occupancy of both the Çiğdemim community garden and general concept of urban agriculture.

“One of the biggest problems in urban agriculture is to find a place in the city. Space in cities is very precious and as in our example, it is a troublesome issue.” (ÇİĞDEMİM1, full interview codings are presented in Appendix B).

The managers and/or educators that operate in municipally managed community gardens (Ata and Mutlukent) mentioned majorly the organizational and regulatory issues under the sub domain of politics. It can be understood that the managers and/or educators design an organizational scheme in the application of urban agriculture in these community gardens through the wants, needs and feedbacks from the users of these urban productive landscapes. All of the participants from the manager and/or educators mentioned that, they are planning to increase the number and scale of the urban agricultural areas. They also mentioned that, these community gardens can be initiated with a motivation of rehabilitation and food security (in bigger scales, in the urban periphery) rather than just for education to the willing users. Moreover, as a municipal project in the city, these productive landscapes are emerged from the rural applications that can provide rural development. The project managers and/or educators stated that their motivation comes from this rural applications.

“This work needs to be extended to large neighborhoods, perhaps by slightly changing the form, to disadvantaged neighborhoods.” (EĞİTMEN2, full interview codings are presented in Appendix B).

“When rural development studies could not be managed after a certain point, they wanted to move to the city, so we looked for areas in the city, in order to give this training in a practical way. There are not many places, the municipality does not have their own areas, we tried to use the places we found as much as possible.” (EĞİTMEN3, full interview codings are presented in Appendix B).

A portion of references were made in the sub domain of ecology, except from the users of Mutlukent community garden. Majority of the participants mentioned their appreciation of the community garden because it fulfills the natural needs of its users by providing an open urban green space by mentioning that it is beneficial to the environment and people’s health. Also it is stated that, the organic food that these community gardens provide are valuable. A variety of participants mentioned the seeds that are used in the community gardens. Accordingly, the seeds that are imported from other countries yields for only one season, meaning that the crops of the imported seeds are not fertile and does not produce more. In order to be beneficial to the agricultural development and production, the locally produced ancestral seeds have a significant role.

“... we couldn't be in touch with nature, so the garden was a very good alternative place for us.” (BE2, full interview codings are presented in Appendix B).

“...most importantly, ancestral seed application should be started, seed exchanges should be made.” (ATA4, full interview codings are presented in Appendix B).

In addition to these ecological benefits, Çiğdemim community garden contributes to the environment through providing a circular production of compost within the neighborhood. Compost is a type of fertilizer made from organic wastes and Çiğdemim community garden collects the organic wastes from all of the Çiğdem

neighborhood for this purpose. This action can be categorized under the ecologic sub domain.

“...we collect organic waste from many homes and compost it and use it to grow our own plants. It also provides a cycle in the neighborhood.” (ÇİĞDEMİM1, full interview codings are presented in Appendix B).

Lastly, the least stated sub domain is the economics sub domain. Majority of the user participants mentioned the production that is made in the community gardens and also how the outputs (in the form of vegetable crops) are sufficient enough for themselves and the people around them. The manager and/or educator participants supported these statements by adding that the community gardens are capable of production, and just for learning of the users.

“This place (Mutlukent) is very active, although it is not a very suitable place, in fact, it has the capacity to produce for now.” (EĞİTMEN3, full interview codings are presented in Appendix B).

“...in this crisis environment, food is a serious problem, access to clean food is already a serious problem, it is very important for all of us that even if we ignore it, everyone can make a small contribution to the family budget. Even if we just look at it economically, it is useful.” (BE3, full interview codings are presented in Appendix B).

According to the results of this section, it can be interfered that the community gardens from various locations and different management types, respond to the branches of sustainability from social domains perspective, when they are evaluated according to its supplementary elements. From the answers of the participants it can be understood that, each of these community gardens create their own culture with their users. They are managed, organized and operate in their own particular way where the cooperatively managed community gardens and their users stated that this process needs to be done in a more structured way, with the help of local governments and/or municipalities. Yet all of the community gardens have some

shared similarities in the politics sub domain, like the need of the education and the land use and the variety of motivational purposes for the concept of urban agriculture. All of the community gardens have a share in being beneficial to the environment and to their users when investigated under ecological terms. Lastly, it can be understood that these community gardens, even though they are small scale and their main motivation behind operation is not with economic and/or food security intentions, have a positive output in terms of the agricultural production, by being beneficial and sufficient enough for their users. Which can be interfered as a supportive aspect of the economics sub domain under the field of sustainability from social perspective.

4.3 Evaluation of the Social Bonds and Community Formation of the Community Gardens

It was expected that the community gardens have positive impacts on the community formation in terms of formation of social bonds between the users. In order to test this hypothesis the participant answers are coded for two statements, which are categorized as positive notions of creation of social bonds and negative notions about social bonds and community formation. There are found to be 56 positive statements about social bond creation and community formation whereas the negative statements referenced are 7. By just looking at the numerical values, the positive statements are eight times the negative statements, it can be interpreted that the community gardens have a positive effect on creation of social bonds and thus they enhance the community formation. Yet in this type of research, the meanings of the notions should also be taken into consideration, and analyzed in detail in order to have a more accurate results.

In the positive notions, majority of the statements are directly saying that these community gardens are good for socialization opportunities, their social environment was great and they are great tools for gathering people together, even though these people have differences.

“I think it is very advantageous in terms of social aspect.” (ATA1, full interview codings are presented in Appendix C).

“It is a very nice and enjoyable environment.” (ATA2, full interview codings are presented in Appendix C).

“Since the environment here is a setting where people socialize. People of all ages can come here, people who have just had a child come here. There are also those who say, “I don't know how to grow tomatoes?” says also comes here.” (EĞİTMEN3, full interview codings are presented in Appendix C).

Another mentioned theme is this process of social bond formation. It can be understood that, according to the similar answers from different management type community garden users, the formation of social bonds take time. It is also important to mention that, the participation is voluntary basis. With the time and the continuation of the users to the agricultural education and application, similar patterns occur. In all of the community gardens, the festivity activities took place with the harvest of the crops, regardless of their management type and/or location.

“As time progresses, we warm up to each other, socialize, communicate and organize breakfasts.” (ATA2, full interview codings are presented in Appendix C).

In addition to the formation process of the social bonds, the participants also mentioned the endurance of these social bonds. Again in every garden, there are examples of former users coming back to the community garden for a cup of tea or just chatting with other people, even though these participants are no longer actively participating to the community garden and its agricultural production. Moreover, for active participation purposes and also for rewarding the users, in the municipal managed community gardens, the best user (according to a number of technical evaluation criteria) is rewarded with another lot in next season too. Since there is a high demand to participate in the municipal management community gardens, there must be process of elimination of applications due to the lack of space. It is mentioned that with only new users, it is hard to create a culture within the

community garden, therefore this reward systems is used for assuring the former users active participation, leading to the peer education within the participants. It is also observed by the managers and/or educators that the pairings made inside the community garden, for sharing the same land, actually worked better with the users that do not know each other.

“Even if they do not come while working, I see those who live here, those who came in the past, come here to chat ...” (BE3, full interview codings are presented in Appendix C).

“We give the right to receive parcels again the next year to the top three. When the parcels are renewed every year, you cannot create a culture there, it is important for sociality. Peer education is the name of it, the person next to it who knows a year in advance teaches the newcomer. When you are not just dependent on the teacher, an energy, a system is formed inside, and that is a good experience sharing.” (YÖNETİCİ1, full interview codings are presented in Appendix C).

There are notions such as, the community gardens also ensures the solidarity and trust environment. By many participants, the family atmosphere and the continuing social bonds (even they no longer continue to actively take part in the community garden) are mentioned. In addition to these social outputs, participants come into a realization that these agricultural activities are done by former generations.

“It was the neighborhood's solidarity and trust in each other over agricultural production.” (YÖNETİCİ1, full interview codings are presented in Appendix C).

It should also be stated that the municipal managed community gardens and the participation demand for these gardens increased each season where the municipal managers and/or educators, and due to the place limitations, the needs and the number of participants cannot be responded in the satisfying sense. However, the cooperative managed community gardens and their user participation levels decreased over years, both of these community gardens stated that their maximum attendance and participation numbers are the years they have founded.

“There was a quota for 300 people, we reduced it to 150 due to the pandemic, yet 600 - 700 people apply for the quota of 300 people. The demand is high, I can't keep up with the demands.” (EĞİTMEN2, full interview codings are presented in Appendix C).

For finalizing the positive statements for social bond forming, the manager and/or educators explained their design principles for the municipally managed community gardens, Ata and Mutlukent. These community gardens are designed through taking into consideration of social purposes. Meaning that, there are spaces created in order to provide the socialization between the users of the community garden. In addition to the education build, which has adequately equipped for the needs of the users, there are some other elements thought just for communal objectives. These are in the form of semi-open spaces within the land of the community garden.

“In fact, we thought it of as purely for social purposes, so that the visitors would be socialize in the same way. For example, we use the veranda in Ata community garden to create socializing areas. We also placed small gazebos in Mutlukent community garden.” (EĞİTMEN1, full interview codings are presented in Appendix C).

While concluding the positive statements under the theme of social bond formation, the few in number negative comments should also be analyzed. It is important to start this analysis with declaring that none of the municipal management related participants, managers and/or educators and the users from Ata and Mutlukent community gardens, mentioned any negativity in the field of social bond creation and community formation. The very few references under the negative coding are all from cooperative management community gardens, Berkin Elvan and Çiğdemim.

Users that are from cooperatively managed community gardens stated that the number of people actively attending the agricultural activities and participating in the community garden decreased through time.

“Of course we were more crowded in the beginning, now we are a little less.” (BE3, full interview codings are presented in Appendix C).

“At first it was very nice and the participation was very high, but over time people started not to come. In 2012, we had the maximum number of participants, but continuity could not be ensured, now we have 3-4 people left doing this job.” (ÇİĞDEMİM1, full interview codings are presented in Appendix C).

In addition to these, some of the participants from Berkin Elvan community garden stated that there were some cases of theft happened in the garden. It has told that, people who are not participating to the community garden (probably from the neighborhood) took the crops even before the producers get the chance to harvest themselves. It is stated that, the community garden is enclosed by a fence yet it does not have a lock. Municipally managed community gardens have the same conditions as Berkin Elvan community garden (a surrounding fence and no lock), yet none of the participants from Mutlukent or Ata stated this kind of incident and the Çiğdemim community garden has a lock.

“We work hard there, then someone comes and takes what we grow without us eating anything.” (BE2, full interview codings are presented in Appendix C).

According to the answers of the participants coded under the social bonds and community formation it can be said that all of the community gardens from various locations, land design and management type has a positive effect on the creation of social bonds between the users thus leading towards to community formation. Yet in the Berkin Elvan community garden the trusted and embraced community environment both by the users and the neighborhood, unlike the other community gardens, came across with an unusual situation of theft of the crops. This happening can have various reasons, yet same management type, cooperative, Çiğdemim community garden have a lock and the municipally managed gardens share the same conditions of being unlocked. Therefore it would not be accurate to attributing this situation to the management type and/or urban design strategies without more data.

4.4 Evaluation of the UD Strategies for UA Landscapes

The UD strategies for UA landscapes are explained in previous chapters, by referencing and setting up on the model of Phillips (2013). It is presumed that, in order to achieve and apply a sustainable development the UD strategies play a crucial role for urban agriculture, its development, management, planning and also continuation.

All of the participants, despite their management differences, starts describing their community garden and agricultural production experience by explaining the education process. In all of the community gardens, a professional, either an educator that works in the municipality (for the cases of municipal management) or an experienced volunteer (for the cases of cooperative management) provides theoretical information that will be useful for the users. It can be stated that the education is a necessity in doing urban agriculture.

“There are Ali Hoca and İnci Hoca from METU, who know how to farm, we asked them.” (BE3, full interview codings are presented in Appendix D).

“When we design a place, we stipulate that there should be a training hall, a growing environment that can be seen, both for security and control.” (EĞİTMEN2, full interview codings are presented in Appendix D).

According to the answers the processing of the agricultural activities are not that different from each other, comparing the two separate managements. Yet it should be recognized that, municipally managed participant specifically stated that they have learned rare and unique agricultural operations, for example growing crops with milk or using only products that can be found at home. (Retrieved from https://www.instagram.com/tv/CIXnCFnAASp/?utm_source=ig_web_copy_link, 20.02.2022).

“We wanted natural agriculture, we are an ecologically sensitive municipality and we are a team, so we decided not to include any chemical and industrial farming methods.” (YÖNETİCİ1, full interview codings are presented in Appendix D).

Since the community gardens are in small scale the storage and distribution is simply done by each participant harvesting their own crops and consuming them. In addition to this, all of the users mentioned that they shared the crops with their families and friends in the community garden and out of the community garden. Majority of the participants stated that even though the agricultural production is being made in the small scale, it was more than enough.

“... with the practice of urban agriculture, look how small the scale we are doing in a limited place and look how many products are produced.” (ÇİĞDEMİM1, full interview codings are presented in Appendix D).

It is also mentioned that one of the main motivations and aims of the urban agriculture is to provide food for the city, yet these community gardens and the current urban agricultural operations are not developed enough for that purpose.

“...in fact, one aspect of urban agriculture is to feed the city, we have not yet entered that dimension.” (YÖNETİCİ1, full interview codings are presented in Appendix D).

As mentioned in the previous codings and findings, the eating and the celebration part is the same for both types of urban agricultural management. When people start to harvest their crops they organize festive activities and socialize.

The only significant waste and recycling statement is from Çiğdemim community garden where compost is made with the organic wastes collected from the whole neighborhood. In Mutlukent community garden a not-yet-implemented water management strategy was mentioned. Where water harvesting from the roof is used for a portion of the irrigation in the community garden.

“... but our wish is that we can store rainwater. We want to collect water from our roof, but our current roof is not suitable for this.” (EĞİTMEN3, full interview codings are presented in Appendix D).

Additionally, all of the participants stated their opinion about how this concept can be done and the managers and/or educators mentioned the future aims and goals for the concept of urban agriculture. The demands of the users have a tendency towards increasing the number of the agricultural land in the urban context, some of the participants even mentioned that these should be present in every neighborhood. They have also stated that, especially in İşçi Blokları neighborhood that their neighborhood allows for this kind of production, in terms of built environment, because the apartment buildings have front and back yards and that they are aware of the fact that, these conditions cannot be achieved for every neighborhood. Yet, these participants also added that it is not difficult to provide transportation to urban agricultural areas for other people.

“Since this is a site, it has been designed spaciously from the beginning, the gardens are wide, so that everyone can actually do enough farming in their garden if they want.” (BE3, full interview codings are presented in Appendix D).

“On behalf of our country, I care about increasing such areas and providing more participation and information.” (MUTLUKENT3, full interview codings are presented in Appendix D).

Considering the answers and the analysis, it can be deduced the case study community gardens do not completely serve all of the steps for the selected evaluation criteria by Phillips (2013) UD strategies for UA landscapes. It is clear that, education is one of the fundamental elements in this process. It can be distinctly stated that only the municipally managed community gardens (Ata and Mutlukent) are designed by taking education step into consideration. These community gardens are planned with an education building within the site, whereas the cooperative managed community gardens do not have building or space for education. From the responses one can come to the conclusion that, it is understood that (by the users of the cooperatively managed community gardens) the education is necessary for operating and urban agricultural landscape and they have taken actions, such as

organizing educators, for this purpose. Yet, they don't have architectural elements for this specified aim inside the planning of the community garden.

In addition to this, it should be stated that, steps such as distribution and storage and selling and buying are not as enhanced as a bigger scale urban agricultural landscape, this is probably due to the fact that these community gardens did not formed with solely economic purposes. Nevertheless, the respondents pointed out that these areas provided more than enough agricultural product if one takes into consideration of their scales. Also, in this circular scheme the waste management and circularity, in the involved community and neighborhood, can only be observed in Çiğdemim community garden.

It can be observed that, none of the selected case study community gardens are fully operating according to the selected evaluation and steps urban design strategies. Although, it should also be mentioned that the municipally managed community gardens have a more structured and planned way of functioning in comparison to the cooperatively managed community gardens, in both physical and policy extents of urban design.

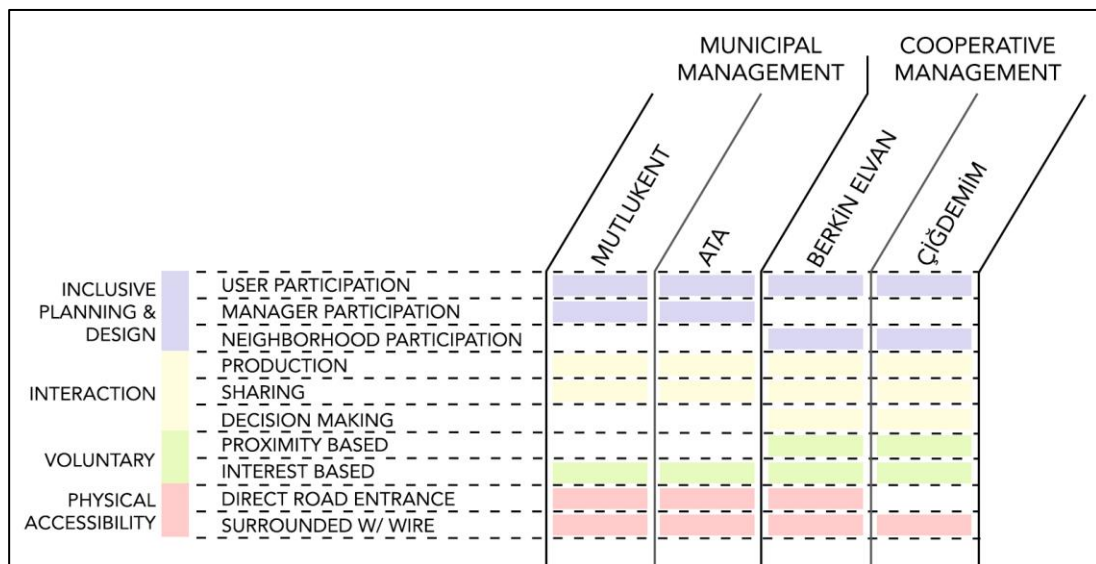

Figure 4.1. Social Bonding Criteria

To conclude with a general summary of the findings, through inductive reasoning, the social bond forming criteria in the selected community gardens can be evaluated under four main elements as depicted in the Figure 4.1. The first element being inclusive planning and design of the urban agricultural areas. The cooperative management community gardens have taken into consideration of the opinions of their neighborhood community, because the cooperation consists of those people. The design and planning of these areas should respond to the needs of the users and the community. By this way, a suitable atmosphere can be created for socialization opportunities revolving into bond forming. It can be said that all of the case studies are planned and designed according to the needs of their own user. In addition to this, the inclusion of the users will also create a sense of belonging to the place and thus, be advantageous to social bond forming criteria.

The other element is the interaction between the users of the community garden. Yet, it is important to define the type of this interaction, because the term social interaction covers any mutual influence between individuals during social concurrences, usually face-to-face (Little, 2016). It is also stated in the interviews that it is important for the users to produce. A productive interaction, where production of goods and sharing occurs and where the users makes joint decisions. It should be a regulated interactions in these terms, because in the selected case study areas productive interaction and social bonds emerging from this situation is one of the elements in social bond forming criteria. It is also observed that, volunteering and the willingness of the participants plays a major role in the social bond forming process. People sharing a common interest (life-style connections) as James (2015) mentions, is one of the elements that forms social bonds.

It is also shown in other researches (Battersby, Marshak, 2013; Wesener at al., 2020; Holstein, 2017) that necessary UA operations for education, rehabilitation, food safety etc. also forms social bonds and creates communities. According to the results of the interview codings, the municipal management community gardens, which are more organized, planned and designed beforehand have increasing participant numbers over the years. Considering that all of this areas are operating through

voluntary basis of the participants, it can be found that there are some elements that needs to support this voluntary motive. The selected case study areas and the social bonds formed in these areas are categorized under interest - based and the cooperative management community gardens as proximity – based, but also these voluntary participation is supported with education and production.

Lastly, the physical accessibility and thus, spatial qualities and conditions of the community gardens signify different levels of social interaction between the community gardens and the users. The various typologies of UA and community gardens are also found to be adding towards the social bonding and creation of communities. The difference in their physical accessibility or form does not affect the social bond forming, it can only affect the user profile. As other literature (Christens, Dyg, Allenberg, 2019; Philips, 2013) depicts and also this study reveals that, regardless of their physical accessibility UA landscapes enhance the social bond forming, thus community formation. This is hard to observe from the selected case studies because the community gardens of Ankara have many similarities in terms of their physical visibility typologies. Although, it can be said that all of these areas created social bonds which led to the community formation.

CHAPTER 5

CONCLUSIONS

5.1 A Brief Explanation of the Research Problem, Research Question, Research Method and Data Analysis Approach

The purpose of this thesis is to evaluate the effects of the urban agricultural landscapes, specifically community gardens, on the sustainable urban development and focuses on the social part of the sustainability, through evaluating the creation of social bonds and community formation. Urban design strategies adopted in the community gardens and their planning are crucial for the research in this thesis, giving information about the management, operation and interaction with the users of the community gardens.

There are many major problems in the modern cities the lack of social bonding caused by individualization and drifting away from the nature is just a couple of these. Which can also be seen in Ankara in the present-day. The urban agricultural areas can be a solution for the mentioned issues of the contemporary cities and also, forming sustainable communities in the process. This thesis research has aimed to elaborate on the community gardens with different management styles and their effects on the social sustainability. It is also within the scopes of this research to evaluate the urban design elements and strategies in these community gardens with different management types so that the creation of social bonds and community formation can be grasped from an urban design perspective. Through this thesis research, the relationship between the urban design strategies and social sustainability in community gardens is desired to be found.

In order to achieve this goal a comprehensive framework is designed. The elements of the research question is drawn into sub-chapters of the theoretical framework. Accordingly the theories and former researches in the fields of urban agriculture,

community formation and sustainability are explored. In the urban agriculture part; the roots of its emergence, the way it is applied in the modern cities, the outputs and the planning and management of UA is explained. In the community formation part; the definition of the community is made, the relation between urbanization and community is explained and lastly the correlation between creation of social bonds and community formation is depicted. Similarly, in the sustainability section; the term sustainability and sustainable urban development is defined and how sustainability in the case of communities can be achieved is analyzed.

Through the formerly mentioned structure, this thesis contributes to the qualitative interpretation of the connection between the users of the community garden that are forming the community and the urban design strategies and their effect on the urban agricultural landscapes in terms of social sustainability.

5.2 Research Findings

In the results chapter, first the analysis of the general aspects of the community gardens were made from the interview results. The Ata and Berkin Elvan community gardens are similar to each other in terms of size and scale whereas the Çiğdemim and Mutlukent community gardens are bigger than these former community gardens. The municipal management type community gardens, Ata and Mutlukent, have an education building and semi-open spaces outside the education building specifically designed for social purposes. The cooperative management style community gardens, Berkin Elvan and Çiğdemim, lacks the education building and semi-open socialization spaces. Berkin Elvan community garden has a wooden bench and Çiğdemim community garden has a table and chairs. Even though these two gardens lacked the education building, they have provided agricultural education to their users. Results also pointed out that, the users of the community gardens, if they live in the same neighborhood they prefer to walk to the community gardens. The social environment described in all of the participant answers were similar, that there was a nice reliable family environment. Through time, in all of the community gardens,

participants get used to each other and when the season for harvesting came, all of the gardens regardless of their management type, had festive activities. Lastly, all of the community gardens are perceived in a way that majority of the participants stated their positive effects on education and production, health (both mental and physical) and aesthetic contribution to the neighborhood.

The analysis of the four case studies shows that community gardens and urban agriculture are very powerful means of creating sustainable communities in Ankara. Particularly community gardens play a very important roles in building social bonds and sustainable community formation by being the grounds of these productive urban landscapes resembling the earlier folk societies and form of residue that the former way communities lived in the past. The way these areas connect the urban and rural, in means of culture, supports the Wirth's (1938) argument of how city can be formed and sustained, which it should bear imprints of the already existing characteristics throughout time. In addition to the most of the community gardens' common purpose, which is production, the cultural and social formation it represents adds greatly to the concept of sustainable community development.

When the community gardens were evaluated according to the social domains perspective results indicate that these productive urban green spaces provide the sub domains of this viewpoint. All of the interview answers are coded according to these sub domains which are approaching the social life from different perspectives. The results indicate that all the community gardens, in fact, form their own culture within their own neighborhood. Regardless of their management type, all of the gardens have festivities and create social bonds within the users and the neighborhood that they are located in. It is clearly stated that the municipal management type had better management and organization in comparison to the cooperative management style. The results also demonstrate that, the community gardens have a positive impact on the ecology by fulfilling its users' needs for being in and with nature. The research findings also reveal that community gardens also contribute to the urban design and planning of a city simply by fulfilling green open space needs of the citizens. None of the selected case studies are designed for agricultural production but these spaces

but the crops harvested from these areas are more than enough for the household of the users. According to the results it is possible to state that this productive urban landscapes are providing social sustainability.

In addition to this social sustainability finding, it is also important to evaluate the interviews from coding them according to the creation of social bonds in order to measure their effect on community formation. The social environment this community gardens create are beneficial for creation of social bonds and thus community formation. On account of the majority of the responses making positive statements about the subject.

The current way of these community gardens (Ankara Kent Bostanları) operate, as stated previously, is beneficial for the creation of social bonds yet in order to create more efficient urban gardening systems there are some implementations and enhancements needs to be made. The most obvious and essential part of this is the education within these areas. As claimed by both the managers and/or educators and the users, the education is indispensable yet only municipal management type community gardens provided fully equipped spaces and buildings for this purpose. The need of the community, in the field of agricultural production and education, should be met for providing not only for creating the social bonds but also creating a persistent urban design strategy for the urban agricultural landscape as Philips (2013) suggested.

Moreover, it is also found out to be important to provide other urban design elements and components of built environment for socialization purposes. The areas of community gardens, regardless of their management type, in order to create sustainable communities should be designed accordingly. Even so, it is clear that the urban design strategies Philips (2013) pointed out are not being completely met in both of the evaluated management types. The community garden areas, in accordance with their scale, should also consist of distribution and storages spaces, selling and buying platforms (such as local market places, open-air farmers markets ...) and infrastructure for waste and recycling management. To adopt these ideas to

the current operation system of urban community gardens in Ankara, a sustainable and circular urban gardening system should be developed and institutionalized at the neighborhood and municipality levels. It is clear that the urban design elements of each community garden differ from each other. This research reveals that the community gardens which are municipally managed and controlled have an integrated planning and management approach. In other word, the design and spatial organization of the community gardens are well thought and they are integrated with several services, such as education, irrigation, organization and management of the community garden ... Even though, municipally managed community gardens do not meet each one of the urban design strategies, they supply more than the cooperative management community gardens. The findings of the continuously increasing demand for the municipally managed community gardens and the perpetual decrease in the participant numbers of cooperatively managed community gardens could be rooted from this major distinction.

The managers and/or educators mentioned the land use regulations in the city have some specific design codes for an area to be used as an urban agricultural purpose, such as its setback distance, its relation to the road hierarchy and surrounding land use decisions. The formerly stated urban design elements Philips (2013) and the must have facilities (such as the storage, selling and waste management areas) should also be a part of this land use evaluation criteria. By this way, the productive urban landscapes will be designed in an ideal form even though they are meeting the bare minimum of this decisions, moving towards a more sustainable approach immediately at the starting point of their design. One of the biggest problems within the city is to find the appropriate land for the urban agricultural activities. In this way, these regulations are more likely to increase the urban agricultural lands in the city. However, the urban design of this areas does not need to be limited in just one particular assigned land. In order to have a more sustainable approach the neighborhood and/or its close perimeter (which the users reside) can be involved in this strategy. In other words, (if the already existing land use is not fitted for embodying all of the functions); the education, growing and processing can be

combined in a singular area where the storage space, market place and the waste management areas can be located in another place in the neighborhood. This can lead towards a both holistic and circular urban design strategy within the neighborhood.

Without a doubt, the proximity and the accessibility of the community gardens (and their walkability) favor a great advantage to the sustainability of these landscapes. Yet the formed communities and created social bonds should not be necessarily nested under grounded community relations. These UA landscapes and the social bonds formed through, can categorized under interest - based (which interviews depicted in the municipally managed community gardens) as well as proximity - based communities (which interviews depicted in the cooperatively managed community gardens) according to James (2015). Though the case be such, these are not the only factors that affect the sustainability of the community and the urban agricultural landscape. As stated before by, there are other important factors (in the field of sustainability) additional to the accessibility of the community gardens. Isenhour et al. (2015) states that the urban open green spaces should be walkable, accessible. Also these areas should combine the community mindedness and recreational aspects in addition to these. Similarly, this research also reveals that these areas have the mentioned aspects and achieved them through acknowledging the lifestyle of the participants. The social relations formed, interest and/or proximity based, are either a product of the preferred lifestyle of the user, the user who comes from other neighborhoods and districts to participate in an urban agricultural activity or a product of the way urbanization shaped the users life, the area which grants to its residents suitable places for urban agricultural activities. There is a former example of this situation, that Atatürk Forest Farm in Ankara played a significant role in constructing the modern way of living for the residents of the newly formed Republic as Aycı (2020) also stated. Despite the location of the urban green space, it both provided the food security and in benefit of the socialization purposes of the citizens, creating its own culture.

5.3 Developing an Efficient Socio-green Scenario

In the light of the past models and current applications of urban agricultural approaches, urban gardening in Ankara should be discussed in terms of the urban design strategies and how it can be an efficient socio-green scenario to create sustainable communities. For this reason the development process of this socio-green scenario should include several actors. In this sense, the management styles play a definitive role due to the fact that, there is an obvious demand for the urban agricultural fields and operations in the city. There are many ways of the fulfillment of this need, one of which are the people who have the chance attend to the courses that is provided by the municipality and one another is where groups of people decide commonly, within their own resources, act upon to create an agricultural activity. There are also micro-scaled, private work done or macro-scaled production level work done for fulfilling this needs, yet it is within the scope of this research. It is stated, by the participants that municipally managed community gardens function better than the cooperatively managed community gardens. Beside the management approach and the socio-economic and cultural profile of the participants, the residents of the neighborhoods who use and who do not use the community garden should participate in the decision-making process of the land-use functions in a neighborhood. Because even though not all of these people did not play an active role in the urban agricultural operation, they play an important role the community and in the sustainable urban development. As the managers and educators in Mutlukent community garden states, the consent of the majority of the residents in a neighborhood on the community garden activities is important. In the case of Mutlukent, the residents living near the community garden did not welcome the idea of developing a community garden. After a while, however, as they have seen the productivity of the community garden, they have started to appreciate the activities in the garden. Even some of the residents have decided to join in the community garden development. Other users of the Berkin Elvan community garden stated that the neighborhood accepted the actuality of the garden quite easily and also

participated. This means that, land-use decision making process should include the residents and users of a neighborhood.

Moreover, municipally managed community gardens can handle the facility and infrastructural needs of the community gardens within the scope of their own resources. However, the cooperative management style is in the needs of education, facility and infrastructure for their initiatives formed community garden, which is also provided by work sharing amongst participants or by the help of the municipal or governmental units. It can be recognized that, which is also mentioned in the interview answers of the participants, the authorities needs to support and work together with these kinds of cooperatives or initiatives (as an socio-green strategy) in order for the urban agricultural application to become successful in terms of its sustainability and persistence.

The bottom-up approach (in the neighborhood scale) of these community gardens are important in terms of contribution to this socio-green scenario due to the fact that the outcomes from these UA landscapes provide social and environmental benefits. If the proposed or planned urban design strategies can be applied in the operations of the urban agricultural lands long term solutions for formation of sustainable communities and sustainable urban development can be achieved.

5.4 Contributions of this Thesis

There are other research, on the case of Ankara community gardens and urban agriculture from a food production point of view (Özkavaf, 2017) or from a more ecological and organic sustainability (İlhan et al., 2020) or from a more broad and political perspective (Kayasü, Durmaz, 2021). This thesis contributes to the literature by discussing the concept of urban agriculture in the city of Ankara from a social perspective through the means of urban design. In empirical findings such community gardens have not been looked at in Ankara. During the Covid period, the importance of socialization and creating social bonding was realized more. In this

sense, this research has shown that such open spaces in Ankara can be used effectively for community bonding and can be used in neighborhoods as an urban design policy. This coincides with the green deal and place-making policies in the EU.

In addition, the content analysis tool NVivo is one of the important aspects of this thesis. It is crucial to embrace new analysis tools in order to achieve more extensive and reliable results, especially in the case of transferring qualitative data to quantitative results. This research is conducted with almost the minimum required number of participants due to the limitations. Yet it is important to mention that NVivo will be more advantageous in the presence of more data from a variety of sources. Moreover, the content analysis made with NVivo, the general criteria and the queries, can easily be applied and adapted to the different communities and different cases.

5.5 Limitations of this Study

Similar to many research, this research had to face some limitations, obstacles and challenges. It is probably inevitable to mention the fact that the world has gone through a pandemic and it effected every part of people's lives. So, like everything else, this difficult process also effected the way the selected community gardens act. This is one of the biggest problems that this research needed to face, due to its various side effects.

The main problem that came along with the pandemic is the social distancing for health issues. Even tough, it was considered safer (in comparison to closed spaces) to be in the open air with people, there were some disruptions in the seasonal schedules of this urban agricultural landscapes. The municipal managed ones are remained closed for a while and the cooperative managed ones are already processing with a small group of people. As the world started to reach towards the end of the pandemic, the activities began to turn back to normal with (of course)

some limitations. The demand for the open air activities increased, also meaning that the demand for the urban agricultural fields increased too. The municipally managed community gardens, their managers and/or instructors stated this in a clear way. However, due to the regulations that is done for health issues, there must be an attendance quota, which does not respond to the demands of the people. This situation of regulations and social distancing got in the way of reaching to the majority of the participants for the research. Even though, the users of the community gardens were able to be contacted, some of them did not want to attend to the research, again due to the health concerns. This caused the interviews to be conducted with the minimum number of people. Though the case be such, the minimum number of participants are found in order to contribute to this study.

In addition to this, some of the users who accepted to give interviews, refused to conduct them face-to-face. As a solution to this obstacle, interview questions were transferred to the online mediums for the participants to fill out. This resulted in answers lacking in detail (which is one of the main concerns of this research, to get detailed answers from participants, bringing out the physical, operational and social aspects of the community gardens), or the questions being understood not in the correct way, especially in the Mutlukent participants. The advantage of face-to-face semi-structured interviews were that the interviewer was able to avoid these kinds of misunderstandings and also when needed the questions can be expanded in order to collect more and accurate information from the participants.

Additionally, all of the community gardens were off season, meaning that they are not actively operating which is also an obstacle in terms of finding participants to collect data. With actively operating community gardens, more interviews can be done and even focus groups can be conducted, for clearly being able to observe the social interaction between the participants.

Another problem was, that there was in fact five community gardens in Ankara, yet ODTÜ community garden, which is also a cooperatively managed community garden, did not responded to any of the contact attempts. This caused a loss of %20

of the overall data that can be collected. This is also a problem for the collected data in the cooperative management style because the cooperatively managed community gardens, especially Çiğdemim, had fewer numbers in total in comparison to the municipally managed ones. On account of, all of the managers and/or educators gave interviews within the scope of municipally managed community gardens. This resulted in fewer interview data in the type cooperative management. The more data collected from Çiğdemim and ODTÜ community garden would have provided more reliability to the research.

Nonetheless, the research method also provides a series of advantages and opportunities. The conducted interview is advantageous in order for getting detailed answers from the participants. Since the social bonds and communities are also a part of this research, it is important to include as much detail from the people as possible for a better understanding of social concepts and outputs that are related with the community gardens. Moreover, the way urban agricultural lands operates is too specific for being understood rather than the method of interviewing the participants. By this way the participants have the freedom to answer the asked question open – ended and they can describe as long and detailed as they want. This also caused problems in separating the related answers with the questions because while comprehensively answering the questions, answered upcoming questions, causing intersection of some of the answers of the questions. The interview structure is not damaged according to this slight inconvenience yet the coding process become entangled with in itself.

5.6 Future Research

Within the scope of the limitations and the aims of this research, the relations between the urban design strategies, the community gardens and the social sustainability tried to be analyzed. In doing these analyses, it can be said that there is a positive relation between the creation of social bonds and the community gardens, thus the community formation. However, the relationship between all of

these elements cannot only be explained only these analyses made within the scope of this research. Due to the fact that the qualitative research includes human factor. The community formation and the creation of social bonds is highly dependent on the socio-demographic qualities of the neighborhood. Some additional methods need to be implemented to this subject in order to find more accurate correlations between the examined elements.

As mentioned before, it is challenging to reach out to participants and conduct interviews. In those interviews, even though initial questions were designed for understanding the background of the participants, a fully comprehensive socio-demographic data could not be collected. In order to avoid this gap, a more detailed research, a comprehensive questionnaire depicting also the socio-demographic elements, with all of the users from the community gardens should be conducted, in addition to the interviews. This way the social structure of the neighborhood and/or participants can be understood more clearly. Moreover, ODTÜ community garden that is out of reach, causing the loss of data. All of the fitting case studies needs to be included into the research. If there are higher data numbers, and more data valuables it would depict more solid relations between the community, urban agricultural land and social sustainability.

Also for planning comprehensive and sustainable urban design strategies for urban productive landscapes, it is stated that the acceptance of the people who are not actively participating the agricultural activities is important. In addition to manager and/or educators and participants of the community gardens, the residents of the selected case study area should also be interviewed and/or asked the answer the questionnaires. The opinions and aspects of the whole community is important for finding out the needs and responding to them.

Additionally, the data collection should not only be done among the newly joined participants, in order to understand the community and its bonds the formerly continuing participants should also be interviewed. For example, former attendants are still continuing to participate in the community garden it will indicate a finding

about the formed community whereas if they are not continuing to contribute to the community garden it will also mean another finding about the social sustainability. For this reason, more than one interview and survey should be designed (among the active participants) for accuracy of the results.

As mentioned many times before, each locality and case study has its own aspects and studied accordingly. Therefore, even with the addition of detailed interviews for understanding the socio-demographic characteristics of the neighborhood it is not likely to come up with a generic urban design strategy for sustainable urban development and sustainable communities. Yet, it should not be ignored that the studied community gardens will provide a general understanding and a framework of the requirements for the application of the urban agriculture. Which will eventually lead future research towards a more accurate, reliable, and comprehensive planning of the sustainable communities and assist for a better understanding and operation towards sustainable urban development.

REFERENCES

- About ACGA*. (n.d.). Community Garden. Retrieved April 25, 2022, from <https://www.communitygarden.org/about>.
- Alternative Farming Systems Information Center*. (n.d.). Community Gardening. Retrieved April 25, 2022, from <https://www.nal.usda.gov/legacy/afsic/communitygardening#:~:text=Community%20gardens%20are%20plots%20of,learn%20about%20healthy%2C%20local%20food>.
- Acton, L. 2011. Allotment Gardens: A Reflection of History, Heritage, *Community and Self*. PIA. Vol. 21, 46–58, doi: <https://doi.org/10.5334/pia.379>.
- Akkar Ercan, M. 2020. *Regeneration, heritage and sustainable communities in Turkey: challenges, complexities and potentials*. Routledge.
- Arslantaş, F. 2021. *Developing Urban Design Inputs to Enhance the Functionality of the Green Areas in Cities from Ecosystem Services Perspective: The Case of Çankaya District in Ankara*. Middle East Technical University.
- Aşılıoğlu, F., Çay, R. D. 2020. Determination of Quality Criteria of Urban Pedestrian Spaces. *ACE: Architecture, City and Environment*, 15(44), 9297.
- Aycı, H. (2020). Atatürk Orman Çiftliği'nin Yönetim Ve Üretim Yapısındaki Değişimin Mekansal Dönüşümüne Etkisi. METU Journal of the Faculty of Architecture.
- Battersby, J., Marshak, M. 2013. Growing Communities: Integrating the Social and Economic Benefits of Urban Agriculture in Cape Town. *Urban Forum*, 24, 447–461.

- Bullard, R. 2004. "People-of-Color Environmentalism". In Wheeler, S. M., & Beatley, T. *The sustainable urban development reader*. (pp. 235-241). London: Routledge.
- Childe, G. V., 1950. The Urban Revolution. *The Town Planning Review*, Vol. 21, No. 1 (Apr., 1950), 3-17.
- Christensen, S., Dyg, P. M., & Allenberg, K. (2019). Urban community gardening, social capital , and "integration" : a mixed method exploration of urban "integration-gardening" in Copenhagen , Denmark. *Local Environment*, 24(3), 231–248. <https://doi.org/10.1080/13549839.2018.1561655>
- Condon, P. M., 2008. *Design Charrettes for Sustainable Communities*. Island Press.
- Cooper, C.H.V., Fone, D.L. & Chiaradia, A.J.F. Measuring the impact of spatial network layout on community social cohesion: a cross-sectional study. *Int J Health Geogr* 13, 11 (2014). <https://doi.org/10.1186/1476-072X-13-11>
- Çankaya'dan Kentsel Dönüşüme Büyük Katkı. (2017, August 18). Çankaya Belediyesi. Retrieved 30 October 2021. <https://www.cankaya.bel.tr/news/7884/Cankayadan-Kentsel-Donusume-Buyuk-Katki/>
- Deelstra, T. & Girardet, H. 2001. (Thematic paper). *Urban Agriculture and Sustainable Cities*. Vol.4 (December), 43-65.
- Duchemin E., Wegmuller F. & Legault A.-M.. 2009. Urban agriculture: multi-dimensional tools for social development in poor neighbourhoods. *Field Actions Science Reports*, Vol.2 (1), 1-8.
- Flint, R. Warren. 2013. *Practice of Sustainable Community Development*. Springer Publications. <https://doi.org/10.1007/978-1-4614-5100-6>.

Geçmişten Günümüze Gençlik Parkı. (2009, December 2). Retrieved September 2020, from <http://mimdap.org/2009/12/gecmithten-gunumuze-genclik-parky/>

Greenberg, M. 2015. *“The Sustainability Edge”*: Competition, crisis, and the rise of the green urban branding. University of California, Santa Cruz.

Grup Çalışması Raporu. (2020. November 17). Doğa ve Şehir Severler. Retrieved November 25, 2020. <https://portal.dogavesehirler.org/blog/view/2796/grup-calismasi-raporu-17-kasim-2020>

Günay, B. 2012. Ankara Spatial History. *AESOP*.

Isenhour, C., McDonogh, G., Checker, M. (Eds.). 2015. *Sustainability in the Global City: Myth and Practice*. Cambridge University Press.

İlhan, Ozan & Peker, Merve & Sever, Barış Can & Kılıç, Alper & Bozbıyık, Selda & Ulusoy, Begum & Sökmen, Melis & Ayvaz, Mehmet & Öztürkler, Okan & Kural, Duygu. (2020). KompostKent-Şehirde Kompost Yapmanın Yollarını Arayanlar.

James, P. 2015. *Urban Sustainability in Theory and Practice: Circles of sustainability*. Routledge.

Jeronen, E. 2013. *Sustainability and Sustainable Development*. In: Idowu S.O., Capaldi N., Zu L., Gupta A.D. (eds) Encyclopedia of Corporate Social Responsibility. Springer, Berlin, Heidelberg, doi: https://doi.org/10.1007/978-3-642-28036-8_662

Kayasü, S. & Durmaz, B. (2021). *Türkiye’de Kentsel Tarımın Yapısal ve Oluşumsal Çerçevesi*. İDEALKENT , 12 (34) , 1358-1389 . DOI: 10.31198/idealkent.957765

Keane, C. 1991. Socio-environmental Determinants of Community Formation. *Environment and Behavior*. Sage Publications, Vol.23, No.1, 27-46.

- Kent Tarm. (2020, December 4). [Video]. Instagram. https://www.instagram.com/tv/CIXnCFnAASp/?utm_source=ig_web_copy_link
- Lawson, L. 2005. *City Bountiful: A Century of Community Gardening in America*. University of California Press.
- Little, W., Little, W., McGivern, R., & Open Textbook Library. 2016. *Introduction to Sociology: 2nd Canadian Edition*.
- Martin, A., Verhagen, J., & Abatania, L. (2008). Urban agriculture and social inclusion. *Urban Agriculture Magazine*, 20, 17–19.
- Mazoyer, M., Roudart, L. 2006. *A History of World Agriculture: from neolithic age to the current crisis*. Monthly Review Press.
- Milburn, L. and Vail, B. 2010. Sowing the Seeds of Success. *Landscape Journal*.
- Mougeot, L. 2000. Urban Agriculture: Definition, Presence and Potentials and Risks. *Growing Cities, Growing Foods: Urban Agriculture on the Policy Agenda*, 1-42.
- Neal, Z.P. 2012. *The connected city: how networks are shaping the modern metropolis*. Routledge Publications. New York.
- Olivier, D., Heinecken, L. 2017. The personal and social benefits of urban agriculture experienced by cultivators on the Cape Flats. *Development Southern Africa*, 34:2, 168-181.
- Özdemir, A. 2007. Urban Sustainability and Open Space Networks. *Journal of Applied Sciences*, 7(23), 3713–3720.

- Özkavaf, S. (2017, November 21). *Agroekoloji Yerel Dayanışma Ağları Öğrenme Yolculuğu Buluşması. İklim Adaleti.*
<https://www.iklimadaleti.org/2017/11/21/agroekoloji-yerel-dayanisma-aglari-ogrenme-yolculugu-bulusmasi/>
- Pearson, L. J., Pearson L. & Pearson C. 2010. Sustainable Urban Agriculture: stocktake and opportunities. *International Journal of Agricultural Sustainability*. 8:1-2, 7-19.
- Philips, A. 2013. *Designing Urban Agriculture: A Complete Guide to the Planning, Design, Construction, Maintenance, and Management of Edible Landscapes.* John Wiley & Sons, Inc.
- Sampson, K. A. & Goodrich, C. G. 2009. Making Place: Identity Construction and Community Formation through “Sense of Place” in Westland, New Zealand. *Society & Natural Resources*, 22:10, 901-915, doi: <https://doi.org/10.1080/08941920802178172>.
- Scott Cato, M. 2009. *Green Economics.* London: Earthscan.
<http://www.gci.org.uk/Documents/128075741-Green-Economics-an-Introduction-to-Theory-Policy-and-Practice.pdf>.
- Silberstein, J., Maser, C., 2000. *Land-use Planning for Sustainable Development* (Sustainable Community Development Series). Lewis Publishers.
- Spilková, J. (2017). Producing space, cultivating community: the story of Prague’s new community gardens. *Agriculture and Human Values*, 34(4), 887–897.
<https://doi.org/10.1007/s10460-017-9782-z>
- Soil.* (n.d.). Community Gardens. Retrieved April 25, 2022, from <https://www.soils.org/about-soils/community-gardens>.
- Thomsen, C. 2013. *Sustainability (World Commission on Environment and Development Definition).* In: Idowu S.O., Capaldi N., Zu L., Gupta A.D. (eds) *Encyclopedia of Corporate Social Responsibility.* Springer, Berlin, Heidelberg, doi: https://doi.org/10.1007/978-3-642-28036-8_531.

- Thorpe, H. 1975. The Homely Allotment: From Rural Dole To Urban Amenity: A Neglected Aspect of Urban Land Use. *Geographical Association*, Vol. 60, No. 3, 169–183.
- TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi, Kent İzleme Merkezi. (n.d.) *Atatürk Orman Çiftliği*. <http://www.aocmucadelesi.org/media/4/3239.pdf>
- United Nations General Assembly, 2005. 2005 World Summit Outcome, Resolution A/60/1, adopted by the General Assembly on September 16, 2005. <https://undocs.org/en/A/RES/60/1>. Retrieved 30 October 2021.
- Urbanization*. National Library of Medicine. 1999. Retrieved November 25, 2020 from <https://meshb.nlm.nih.gov/record/ui?name=Urbanization>.
- van Holstein, E. (2017). *Community and ownership : a relational study of community gardens*. University of Wollongong. <https://ro.uow.edu.au/theses1/60%0AResearch>
- WCED, 1987. Our Common Future, Brundtland Report, <https://www.are.admin.ch/are/en/home/media/publications/sustainable-development/brundtland-report.html>. Accessed 30 October 2021.
- Wellman, B. & Leighton, B. 1979. Networks, Neighborhoods, and Communities: Approaches to the Study of the Community Question. *Urban Affairs Review*, 14:363, doi: <https://doi.org/10.1177/107808747901400305>.
- Wesener, A., Fox-kämper, R., Sondermann, M., & Munderlein, D. (2020). Placemaking in Action : Factors That Support or Obstruct the Development of Urban Community Gardens. *Sustainability*, 12(657), 1–29.
- Willis, J. 2009. Sustainability Theory. Berkshire encyclopedia of sustainability: *The spirit of sustainability* 1.1, 380-384. Berkshire Publishing.

https://www.berkshirepublishing.com/assets_news/sustainability/Spirit_SustainabilityTheory.pdf

Wirth, L. 1938. Urbanism as a Way of Life. *The American Journal of Sociology*, Vol. 44, No. 1, 1-24. The University of Chicago Press.

World Food Summit Plan of Action. (1996). *III. Selected Issues*.
<https://www.fao.org/3/w1358e/w1358e07.htm>

APPENDICES

A. Interview Transcripts

This appendix consists of the totality of the interview transcripts which is conducted with 16 users, manager and/or educators of the community gardens in the city of Ankara. The interview is conducted in Turkish language.

YÖNETİCİ

Q1: İsminizi ve mesleğinizi belirtir misiniz?

M1: Mehtap Yüksel, Kenttarım proje koordinatörüyüm.

Q2: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

M1: Biz ekip olarak kırsal alanda çalışıyorduk 2010'dan 2014'e kadar, o arada da kır ile kent arasındaki bağları nasıl kurarız diye düşünüyorduk ve mahalle bostanları aslında proje hedeflerimiz içerisindeydi. 2014'de belediye yönetimi değişikliğiyle, yeni gelen ekip "Kentte ne yaparsınız?" diye sordu ve 2014-2015'te başladık. Yer arayışına başladık, kent içerisindeki tarımdaki en ciddi sıkıntı tarım yapılacak alan bulunması çünkü bazı özellikleri olması gerekiyor, örneğin yoldan uzak olması, arabalardan zarar görmemesi için. Belediyenin kendi öz kaynaklarıyla bulduğumuz ilk, Mutlukent'te Çayyolu'nda, alanda yükseltilmiş yatakları kurarak 2015'te başladık.

Q2 - DEVAM: Teşekkür ederim, peki sulama kısmı için ekstradan bir hazırlık yapıldı mı? Belediyenin kendi suyu mu? Başka bir deponuz var mı?

M1: Bizim şöyle bir avantajımız vardı, Park ve Bahçeler bünyesinde olduğumuz için bostanları da parklara yakın kurduğumuz için parkın sulama sisteminden yararlanıyoruz biz.

Q3: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

M1: Şöyle bir uygulama yaptık, mutlaka eğitim alarak bostanlarda insanların çalışmasını düşündük. Yani durduk ve önce kentsel tarımı hangi prensiplerle yapacağımıza kara verdik. Bir doğal tarım olsun dedik, ekolojik duyarlılığı olan bir belediyeyiz ve ekibiz, o yüzden herhangi bir kimyasal ve endüstriyel tarım yöntemleri girmesin dedik. Mutlaka yanında eğitim olsun, eğitimler haftada bir gün ve çok insanları sıkmadan, uzun uzun böyle teorik eğitimler değil ama çok temel verilmesi gerekenleri, mesela “dört haftalık temel sebzeçilik”i mutlaka verdik. Parsel edinip de o yıl orda üretim yapmak isteyenlerin devam zorunluluğu var diğerleri istediği derse, mesela sadece gül budamasını öğrenmek istiyor ona gelebiliyor. Ya da diyor ki “Ben sadece domates yetiştireceğim. Bunun ilaçlaması nasıl?” gibi soruları oluyor diğer yıl tekrar geliyor gibi. Giriş çıkışta hiçbir sorun yok, devam ettin etmedin gibi ama parselde çalışacaksa devamlılık esas.

Q4: Bu bostan neden var, oluşum amacını ve hedeflerini açıklar mısınız?

M1: Şöyle kırdaki çalışırken şeyi gördük, kırdaki artık genç insanlar kalmamış, üretimden çıkmış insanlar. Şimdi köye dönüş de çok romantik, hani İstanbul’dan oradan buradan bırakıp yapılmıyor, yapamıyoruz. Yapabileceğimiz yaşa geldiğimizde üretim yapabilecek durumda olmuyoruz, o yüzden kentlerde mutlaka tarım yapılmalı ve kentsel tarım sadece bizim şuan yaptığımız şey değil tabii ki. Kent çeperinde yapılacak büyük gıda ağları, gıda sistemleri de aslında kentsel tarım kavramı içerisinde. Biz ona bütün olarak bakıyoruz ama kent çeperindeki şuan kırsal alanda şöyle bir durum var, Türkiye’deki tarım politikalarından dolayı insanlar tarımsal üretim yapacağına kente çok yakın olduğu için emlakçılık gibi, çiftçilikten çıkıp yeni meslekleri yapıyor. Mesela bir yıl üç dönüm arazi satıyor, çalışmadan yaşıyor o sattığı arazi ile. Sonra beş yüz dönüm satıyor, çünkü şehir yaklaşmış oluyor daha da kıymetli oluyor araziler, o yüzden Ankara’da kent çeperine çok yakınına tarım yapmak sadece bir iki meraklı kişi dışında kalmadı. Biz şuanda daha çok hobistlere yönelik, yani bu işi hobi olarak direk ticari ya da büyük üretim yapacak

kişiler değil ama kentsel tarımın aslında bir yüzü de şehri beslemek, biz henüz o boyuta giremedik.

Q5: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

M1: Bizim hocalarım daha çok böyle teorik olmayan hap bilgiler vermeye çalışıyor, sorularla olay daha gelişebiliyor. Yetişkin eğitimi prensiplerini de gözden geçirince uzun onları oyalamamak lazım, ihtiyaçları olan bilgiyi vermek lazım. O yüzden soru cevap veya ders bir saatten sonra sohbet ve soru cevapla epey zaman alıyor. Sonrasında şeyi gördük, bazı konular talep edildi, ekolojik ve iklim değişikliğiyle ilgili merak ettikleri şeyler varsa hatta ilk yıllarda geldiler “Şunların şunların eğitimini istiyoruz bize anlattırın.” dedikleri de oldu. Şey de var aynı apartmanda oturup, özellikle Çayyolu’nda, birbirine merhaba demeyen insanlar burada önce merhaba sonra dayanışmaya başladılar, birlikte güzel işler yaptılar. Mutlaka hasat şenliği yapılır, ürünler tamam çeşit olarak kısıtlı, işte domates, biber, patlıcan gibi yine saksak on çeşit ürün üretenlerdir ama mesela her şeyi kabak ile yapın getirin bir kahvaltı yapalım, kabaklı kekler şunlar bunlar falan. Şeyi görüyorsunuz yani birbirlerine o mahalledeki eski güven ve dayanışma ortamının orada oluştuğunu görüyorsunuz. Zaten bizim bir isteğimiz de oydu, tarımsal üretim üzerinden dayanışma ve birbirlerinin yeniden güvenmeleriydi mahallenin.

Q6: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

M1: Valla olumsuz etki şöyle, özellikle ilk başta Çayyolu’ndaki insanlar tepki gösterdi; “Biz bu evleri domates, biber görmek için almadık.” dediler. Şimdi üçüncü bir kent bostanı yapıyoruz daha büyük bir alanda, oradakiler de “Burada ne yapılacak?” diye sordular, bostan deyince onların da canı sıkıldı. Fakat Çayyolu’nda yaşadığımız deneyim, bostan kurulduktan sonra, ilk önce onlar geldiler, “Ne oluyor burada, nasıl oluyor?” diye. Çünkü izlemeye başladılar camdan, balkondan önce bir kabullenmeme oluyor. Dünyadaki kentsel tarım öyküsü daha eski, bizde çok yeni görülüyor. Aslında bizde de İstanbul’da ta Osmanlı’dan kalan bostanlar var,

tarihçeye bakarsan. Ama öyle bir tepki gelebiliyor. Bazı mahalleler çok mutlu oluyor ama genelde eğitime katılan, o sosyal ortama, her yıl aynı derslere gelen insanlar var. Çünkü farklı bir şey öğreniyor bir de birbirlerinden öğreniyorlar ve şu oluyor, o kadar uzman kişiler de geliyor ki bazen, mesela ceviz konusunda uzman, su konusunda DSİ'den emekliyim ben diyor, ziraat mühendisleri e geliyor emekli olmuşlar bir yeri bırakmışlar, orada kendileri gibi düşünen, kendileri gibi hayata bakan insanları buluyorlar.

Q7: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

M1: Şimdi biz kentteki doğayı özleyen ve şehir içerisinde o doğa özlemine gidermeye çalışan ve ekolojik olarak da duyarlı tarıma, çevreye duyarlı insanlara yönelik işler yapıyoruz çünkü elimizdeki alanlar kısıtlı. Ama kentsel tarımın pek çok şeyi var, biraz önce de söyledim kent çeperinde asıl tedariki sağlayacak olan, kır ile kent arasındaki ilişkiyi kuran, rehabilitasyon için kullanılan örneğin bağımlılar, bazı örnekleri var bağımlılarda çok iyi etkiler gösteriyor, çocuk eğitiminde mesela şimdi biz kendi kreşlerimizin bir kısmını bostanlara dahil edeceğiz bu dönemde bunun için önemli. Biz bir de tohum üretimi yapıyoruz, yani yerel tohumları devam ettirmek için tohum yetiştiriciliği de yapacağız. Bir otuz dönümlük bir yeri düzenliyoruz şimdi Alacaatlı'da . Yani biz şunu düşünüyoruz, kırdaki çalışırken bir sürü proje var orada, bir sürü para akıyor oraya ama gerçekten gençlerin hiçbiri köyde yaşamak istemiyor. Şöyle haklılar ne kadar paran olursa olsun bazı yoksunluklar var. Akşam çıkıp bir kafeye gidemiyorsun, gece hastalanırsan hastaneye zor yetişıyorsun falan gençler o yüzden az kazansa bile şehirde olmak istiyor. Bu durumda köylere dönmek çok zor görünüyor, o zaman kent çeperinde ve kent içerisinde ve daha teknik boyutunda dikey bahçecilik, çatı bahçeleri gibi, çünkü bazı hesaplamalar var her binanın çatısında yapılırsa bu iş o binayı besleyecek kadar gıda yetiştirilebileceği gibi teoriler var, bu boyutları var. Ama biz şuanda daha yerel tohumu elimizde toprakla buluşturmak bir de bu işe meraklı insanlara bunu öğretmek. Bir gün kendi

yiyeceğimizi üretmek zorunda kalabiliriz diye düşünüyoruz, insanlar bu yüzden bilmeli.

Mesela Ata'da değişik bir yöntem denedik; ilk kısaca sistemi anlatayım nasıl eğitim veriyoruz, şimdi biz parselleri kurduk içerde eğitimi veriyoruz, parselleri her yıl bir sıraya koyarak ilk başvurandan dağıtıyoruz. Çayyolu'nda öyle yaptık, iki sezon veriyoruz yazlık ve kışlık yapmayı öğreniyor yani hem domatesi hem ıspanağı yetiştirmeyi öğreniyor, sonra dönem sonunda bir puanlama yapıyoruz, ilk üçe girene ertesini yıl tekrar parsel alma hakkı veriyoruz. Her yıl parselciler yenilendiğinde orada bir kültür oluşturamıyorsunuz, sosyallik açısından önemli. Akran eğitim oluyor bunun adı yanındaki bir yıl önceden bilen insan yeni gelen insana öğretiyor. Sadece hocaya bağlı olmayınca içeride bir enerji, bir sistem oluşmuş oluyor, o da iyi bir deneyim paylaşımı. Ata'da kişilere verdik parselleri, sözleşme imzaladık onlarla, kurallara uyma sözleşmesi. Kurallar da dışardan tohum getirmeyeceğim, kimİlasal gübre kullanmayacağım, iyi komşuluk ilişkileri kuracağım gibi, dönem sonunda da bize bir para ödeyemeyecekleri için biz onlar tohum istedik, “Üretiminizden bir kaşık iki kaşık tohum verirsiniz, ödemiş oluruz.” dedik. Çünkü hiçbir şey bedelsiz iyi olmuyor. Neyse sonra bazı sıkıntılar yaşadık, mesela o kişi tatile gitmek istedi, bir arkadaşına demiş git sula ya da bak. Biz dedik ki ilgilenmeyecekseniz gelmeyin, üç hafta üst üste gelmeyen elinden parseli alıp sonrakine verdik. O da biraz zorluk yarattı çünkü bu sefer eğitimler geçmiş oldu. Bunun için Ata'da gruplara verelim, biri bir yere gitse bile grup arkadaşı ilgilensin. Hatta o zaman bazı arkadaşlar bizim ekipte karşı çıktı, “Türkiye’de pek iş birliği yok gruplar birbirine düşer, daha kötü olur.” Biz de “Yok, biz bunu deneyelim.” dedik, Çayyolu'ndaki sadece arkadaşı ya da eşiyile paylaşıyordu Ata'da' ki de dışardan gelen ya arkadaşı ya da orada kursta tanıştığıyla paylaşıyordu. Verim olarak Ata'nın verimi daha iyi oldu, hiç beklenmeyen bir sonuç elde ettik. Bostandan tanışıklık iş birliği ile son derece kibar davrandılar, kimsede kavga dövüş olmadı, beklediğimiz gibi bazen şey olur ya grup çalışmasında hep bir kişinin üzerine kalır, öyle de olmadı. Bir arkadaş çok gelemedi ama onun grup arkadaşı da eksigi kapattı. Aslında beklenmedik, bizim toplumumuzda, kültürümüzde pek ekip çalışması yürümez ya, yürüdü yani.

EĞİTMENİ

Q1: İsminizi ve mesleğinizi belirtir misiniz?

E1: İsmim Gamze Karahan. Çankaya Belediyesinde arıcılık danışmanıyım, Kent Tarım'da da arıcılık eğitimlerini veriyorum.

Q2: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

E1: Tabi, şöyle anlatalım. Şimdi iki tane bostanımız var, bir tanesi Mutlukent'te diğeri ise Ata'da. Şöyle ki iki bostanın da aslında açılmasının amaçlarından bir tanesi, biz daha önce 2014 yılında ben belediyeye girdim, o zamandan beri köylerde çalışıyorduk biz, Çankaya ilçesine bağlı köylerde yapıyorduk bunu. “Yerli tohum nasıl üretilir?” ve “Oradaki çiftçilere bunu nasıl öğretebiliriz?” aynı zamanda “Kırsal kalkınmayı nasıl destekleyebiliriz?” aslında buradan yola çıktık. Daha sonrasında “Neden bunu kentte yapmıyoruz?” sorusu geldi, üst yönetimden. Biz dedik ki, “Evet olur kentte de olur, çok da güzel olur.” Daha sonra biraz araştırma yaptık ve gerçekten vatandaşın da buna ihtiyacı olduğunu, bazı muhtarlık görüşmeleri sonucunda da, buna karar verdik. Dolayısıyla bostanlarımızın ilkinin faaliyete geçirdik. Daha sonrasında da zaman geçtikçe insanların ne istediğini öğrenmeye başladık; formlar doldurduk, talep edilen eğitimleri gördük ve talep edilen eğitimlere göre de, bu sefer bunların hepsi zaten belediyeden anlatan eğitimciler, birkaç tane sadece dışarıdan aşılama için vesaire için gelen öğretmenlerimiz var, onun dışında herkes kendi uzmanlık alanını anlatıyor. Ben de arı yetiştiriciliği uzmanıyım, arıcılık eğitimi veriyorum, bitki korumacı bir arkadaşımız var, “Bitkiler nasıl yetiştirilir?”, “Tohumdan fideye yolculuk nasıl gider?”, bunları yapıyoruz. Bunun dışında işte insanlar tamam dinlemek güzel, ama bir yandan da uygulamak istiyorlar. Dedik ki uygulama aşamasında, “Biz burada yapalım içeride eğitimleri verelim, dışarda da bunun pratiğine dökelim artık”. Bu şekilde böyle güzel bir işleyiş devam ediyor ve daha fazlasını açmak istiyoruz, şimdi üçüncüsü için güzel bir çalışma yapıyoruz ve çok daha büyük olacak. İnşallah o da faaliyete geçerse güzel olacak.

Q3: İkinci sorum “Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?” idi, ona biraz cevap vermiş olduğunuz için diğer soruya atlıyorum.

(**Q3:** Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?)

E1: Tamam.

Q4: Bu bostan neden var, oluşum amacını ve hedeflerini açıklar mısınız?

E1: Tamam şöyle söyleyebilirim, hedeflerinden bir tanesi zaten var olan ihtiyacın karşılanması, ihtiyaç var buna. Çünkü insanlar son zamanda nüfusun daha önceki yıllara oranla %90’ı kente göçüş yaparken artık kıra ve köylere geri dönüşler başladı. Büyük bir temel gıda ihtiyacımız var ve yaşam koşulları gerçekten çok sıkıntılı. Buna istinaden insanlar kendi balkonlarında, köylerinde, küçük bahçelerinde neler yapabilirler, nasıl yapabilirler ve aslında evde de kendi domateslerini kendileri yetiştirebilir, kendi salatalıklarını, biberlerini yapabilirler bunları sağlamaya çalışıyoruz.

Q5: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

E1: Aslında tamamen sosyal amaçlı düşündük biz bunu, gelenler aynı şekilde sosyal olsunlar diye düşündük. İşte sosyalleşme alanları oluşturabilmek için Ata’daki mesela verandayı kullanıyoruz biz. Mutlukent’te de yine küçük küçük çardaklar yerleştirdik, çardaklarda da zaman zaman insanlar hem bostan sahiplerimiz var, parselleri sahiplendirdik, hem de eğitimci katılımcılarımız var, sadece eğitimlere katılanlar, zamanla sosyalleşmeye başladılar, birbirlerini tanımaya başladılar ve birbirleriyle fikir alışverişi yapmaya başladılar. Hatta en son şöyle bir şey oluyor; her zaman bostan sonunda, bostan hasadından sonra, bağ bozumundan sonra, güzel bir kahvaltı. Çok güzel, güzel kahvaltı organizasyonlarımız oluyor, yılbaşı etkinliklerimiz oluyor ve gelenler oldukça sosyalleşip sempatik sempatik hep birlikte aile oluyoruz kocaman.

Q6: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

E1: Olumsuz etki şimdiye kadar çok olmadı, yaşanmadı. Sadece, Ümitköy'deki bölgede, "Sera görmek istemiyoruz. Biz bu kadar para verdik bu evlere." deyip, arka sitedekiler şikâyet etmişlerdi. Ama onun dışında, zamanla onlar da içerde neler yapıldığını öğrendikten sonra onlar da gelmeye başladılar ve bu böyle arkadaştan arkadaşta, işte sosyal medyada birbirleriyle konuşarak, derken derken çok ciddi anlamda çoğalıyor. Baya geniş bir kitleye hitap ediyoruz şuan biz Ankara'da. Güzel aslında yani.

Q7: Genel bir kavram olarak "kentsel tarım" uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

E1: Aynı kalmasını hiçbir zaman istemiyoruz çünkü zaten hiçbir zaman aynı kalmıyor, öncelikle onu vurgulamak istiyorum. Çünkü her zaman gelen profiller farklı oldukları için onlar da bize katıyorlar. Bizim bilmediğimiz örneğin; bir ilacın doğal yapımını, zaten organik tamamen yapamıyoruz fakat analizler yaptırdığımızda mesela ağır metale hiç rastlamadık ve doğal şekilde yetiştirmek istiyoruz. Doğal yetiştirirken gelenlerin de bize çok fazla katkısı oluyor örneğin; bordo bulamacı yapmayan birisi bordo bulamacı yaptığındaki değişiklikleri fotoğraflayarak bizlerle paylaşıyor veya bizim yaptığımız eksik olan bazı şeyleri onlar tamamlıyorlar. Tabi bu şekilde sürekli artarak çoğalıyor bu. Örneğin; 3 yıl öncesine kadar aşılama eğitimi vermiyorduk ama bunu talep ettiler, gelenlerin talepleri doğrultusunda sürekli geliştiriyoruz aslında, eğitimleri çoğaltıyoruz. Alanları daha fazla istediler, şuan işte yine çalışma yapıyoruz. O yüzden, sürekli artarak devam ediyor ve işte talepler doğrultusunda hareket ediyoruz aslında.

EĞİTMEN2

Q1: İsminizi ve mesleğinizi belirtir misiniz?

E2: İsmim Orhan Kemal Saruhan, Kent Tarım'da aşılama eğitimleri veriyorum.

Q2: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

E2: Şimdi biz, daha doğrusu Kent Tarım birimi bostan yerlerini seçerken insanların en kolay ulaşacağı yerleri seçtik. Bostanların bulunduğu yerin kültürel durumunu dikkate alırlar, ayrıca bir de bu insanlar ne kadar meraklı, hani o önemlidir, gerçi herkes meraklı. Bunu dikkate alarak konumlarını buna göre seçerler ama öncelikle ulaşım.

Q2: Çankaya Belediyesi'nin bostanları ne kadar metrekare? Kaç kişiye bölüştürüyorsunuz? Sulamasını nasıl gerçekleştiriyorsunuz?

E2: Metrekaresini net bilmiyorum, şimdi ben oranın elemanı değilim, orada sadece eğitim veriyorum. Bostan o alanın büyüklüğüne göre, mevcut bizde kaç metrekareyse ona göre. Benim bildiğim şeydi, Öveçler'de sekiz tane parsel var, parsel dediğimiz üretim alanı, orda o alana göre maksimum parsel sayısı belirlenir ona göre dağıtılır. Ümitköy'deki parsel otuz ikiydi galiba, tam hatırlamıyorum, orada her parsele bir kişi düşerken, Öveçlerden bir parsele iki kişi düşüyor. Alan küçük ama talep büyük olduğu için ikiye böldük parselleri.

Q3: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

E2: Bostanlarda önce bir hazırlık yapılır, mesela Ümitköy'deki bostanda Sertaç diye bir arkadaşımız var, o da meslektaşımız, Sertaç Hekim orada önce, tohumlar yetiştirmek için küçük bir sera kurduk orada, orada mesela önce istediği tohumları falan yetiştirir. Tohumlar normal fide üretilir, o fideleri de dağıtırız ve bunu yaparken de biz yerel tohum kullanıyoruz yani genetiğiyle oynanmış tohumlar falan kullanmıyoruz.

Q4: Bu bostan neden var, oluşum amacını ve hedeflerini açıklar mısınız?

E2: Şimdi bostanların var oluş amacı şudur; şehir hayatı insanları kötü etkiler, yani her taraf beton, insanlar özellikle Ankara dışından mesela küçük küçük hobi bahçeleri alıyorlar, kendi çaplarında bir şeyler dikiyorlar ki bunu sizler de biliyorsunuz muhtemelen. Ama bunu herkes yapamayabiliyor ya da bunu yapmak

isteyen insanlara yol göstermeye çalışıyoruz. Bunu yapamayan insanlar var, bu türlü isteklerini bu bostanlardan bir şekilde karşılamaya çalışıyorlar.

Q5: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

E2: Ümitköy ortamı şöyle, kültür farkı yüksek yani oradaki insanlar biraz daha eğitimi yüksek insanlar, emekli oldukları yerler gerçekten kurumların yüksek mevkileri. Burada mesela değişim olmuyor %50'si sabit, artık çok samimi olduğumuz insanlar var. Bir teyzemiz var adını hatırlamıyorum ama sürekli geliyor, birçok insan sürekli geliyor. Bunun dışında sırf oraya muhabbet etmek için gelen insanlar bile var, orada bir bardak çay içip, muhabbet edip, vakit geçirmek isteyen insanlar var katılımcılar arasında. Hani orada bir aile ortamı oluştu, herkes birbirini çok iyi tanıyor, çok rahat konuşabiliyoruz. Öyle ki, kendi aralarında bir program yapıp, plan yapıp sabah kahvaltısı hazırlıyorlar, bizi çağırıyorlar. Bunu iki bostanda da yaptık. Öveçler'de de, Öveçler biraz daha şey mesela oraya göre, hem maddi hem de kültürel olarak biraz daha düşük seviyede ama o insanlar da aynı şekilde davranıyorlar, ellerinden geldiği kadar, oradaki şey biraz aile ortamı ve samimiyet üzerine kurulu.

Q6: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

E2: Ben şununla karşılaştım, bostanla alakalı, bizim verdiğimiz eğitimlerle, insanlarla olan diyaloglarla, yaklaşımımızla, oradaki uygulamalarla ilgili olumsuz bir tepki kesinlikle almıyoruz, almadık. Ama bazen eğitim esnasında kötü niyetli birkaç insan çıkmıştır, onlar farklı şeylerde. Onun haricinde bizim yaptığımız uygulamalarla ve yatırımlarla alakalı bir sıkıntı yok. Sadece kötü niyetli insanlar attığı bir iki laf varsa o kadar.

Q7: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır

mısınız? Örneğin her mahallede bostan olmalı ya da bostanlar daha merkezi yerlerde daha büyük yapılmalı... gibi.

E2: Bunlar bizim planımızda var zaten. Bunlardan bir tanesini Horizon Life dediğimiz Çayyolu kısmında çok büyük bir alan, üretim alanı yapıyoruz. Meyve üretimi, sebze üretimi, tıbbi ve aromatik bitkiler, arıcılık üzerine üretim yapıyoruz, daha geniş kapsamlı bir yer olacak. Hatta bizim niyetimiz, orada tavuk falan da besleyebilirsek insanlar onlardan faydalansın diye. Bademlidere diye bir projemiz var, Atatürk Parkı yapılacak, orada düşünülüyor, oranın genişliği ne kadar bilmiyorum ama bunu birçok yere yayıyoruz. Bunu yaparken özellikle bizim kent tarım birimi Bursa'daki bir ilçe ile ortak çalışıyorlar, birçok yere gidip üretim alanlarını görüyorlar, tohum takas şenliklerine katılıyorlar, bunlar hem şehirlerarasında hem de şehir içerisinde çok genişletmeye çalışıyorlar. Biz bunu yaparken böyle uygulaması olan yerleri gidip gördük, onlardan bilgiler alıp, bilgilere istinaden biz de bilgilere bir şeyler katmaya çalıştık. Bizim başkan özellikle bu konuda çok istekli, Alper Başkan, genişletmeyi çok istiyor. “Belki ileride Büyükşehir ile ortak bir çalışma yapar mıyız?” diye bir plan söylendi ama net değil, ama genişletilmek çok isteniyor. Alttan çok üst talep alıyoruz mesela, bahçıvanlık kursu yapıyoruz, 300 kişilik kontenjan oldu, 150'ye düşürdük pandemiden dolayı, yani 300 kişilik kontenjana 600 – 700 kişi başvuruyor. Talep çok, taleplere yetişemiyorum.

EĞİTMEN3

Q1: İsminizi ve mesleğinizi belirtir misiniz?

E3: Sertaç Hekim adım, 2007 Konya Selçuk Ziraat Fakültesi Bitki Koruma mezunuyum. 2012 yılından beri de belediyede ziraat mühendisi olarak çalışıyorum. Kenttarım ekibinin bir üyesiyim, ekipte normalde kırsal kalkınma çalışmaları yapardık. Mehtap Hanım'dan dinlemiştinizdir, şuanda yaptığımız işler ise işte bostanlar, kentsel tarım eğitimleri ve organik pazarın denetimleri üzerine. İşte

bahçivanlık eğitimleri de veriyoruz, çalışan, planlama yapan ve ders veren mühendisim.

Q2: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

E3: Kırsal kalkınma çalışmaları bir yerden sonra yönetilemeyince kente taşınmak istendi, dolayısıyla da kent içerisinde biz alanlar aradık, bu eğitim uygulamalı bir şekilde verebilmek için. Çok fazla yer yok, belediyenin kendi alanları yok, bulduğumuz yerleri olabildiğince değerlendirmeye çalıştık. Burası (Mutlukent) çok böyle faal, çok uygun bir yer olmamasına rağmen aslında, şuan için üretim yapabilecek kapasitede. Belediyenin kendi imkânlarıyla tamamen bunlar yapıyor, biz de belediye personeliyiz. 2013 yılında biz bir yerel tohum takas şenliği düzenledik, Kızılay'da, duymuşsunuzdur belki. O zamandan kalma ve köylerden kalma elimizde eski köy tohumları vardı, atalık tohumlar vardı ve bundan sonraki birkaç sene içerisinde 2014, 2015 yılları içerisinde de bazı Türkiye'deki takas şenliklerine katıldık, oradan da biraz tohum elde ettik, bu şekilde hem kursiyerlerden hem başka şehirlerden bir arşiv yaptık. O arşivlerdeki tohumları devamlı şimdi üretiyoruz. Bir altı yedi çeşit seçtik, onları destekleyelim diye, o tohumları her sene burada kursiyerlere veriyoruz. Kursiyerler o tohumların üretimini bizim danışmanlığımızla yapıyorlar.

Q3: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

E3: İlk başa farkındalık yaratmak için, kendi gıdasını oluşturabilen insanlar oluşturabilmek için, onları eğitmek için, bunun farkındalığı özellikle, atalık tohumun farkındalığını vermeye çalışıyoruz. Yıl boyunca aslında eğitimler var. Eğitimler normalde bu zamanlarda başlardı ama önümüzdeki ay başlayacak, haziran sonuna kadar devam ediyor. Bu eğitimlerin içerisinde arıcılık eğitimi var, budama eğitimi var, işte gülü, çalışı meyve ağaçları bunlar da var, "Evde nasıl kompost yapılır?" eğitimi de var. Yaptığımız denetimler, organik pazardaki denetimler, onları nasıl yapıyoruz kısmı da var, daha sonra benim konum olan "Sebzeler nasıl yetiştirilir? Tohumu nasıl ekersiniz? Nasıl çimlendirirsiniz? Neye göre, hangi kriterlere göre

dikersiniz?” var. Söзде herkes biliyor ama iş uygulama kısmına gelince öyle olmuyor. Onları gösteriyoruz. Ve “Kimyasal kullanmadan bunları nasıl yaparsınız?” yani “Evde bulduğunuz, ne bileyim işte, yağdır, biberdir bunlarla neler yapabilirsiniz?” şimdi bunlara dezenfektanlar, alkol oranı yüksek olduğu için, alkol de bir çeşit böcek ilacı aslında eklendi. Kısaca “Kimyasal kullanmadan, çevrenizdeki materyalleri kullanarak neler yapabilirsiniz? Nasıl yetiştirirsiniz?” bunu anlatıyoruz. Daha sonra yetiştiriyor, bakımı, toprak bakımı, çapası, gübrelemesi, budaması ve bağlamasına kadar uygulamalı gösteriliyor. Daha sonra “Tohum nasıl alınır? Nasıl saklanması gerekir?” gibi gibi eğitimler burada veriliyor. Ama bu eğitimler iki dönemde bir baharlık bir güzlük. İki grup kursiyer var burada, tüm herkese teorik eğitimler veriliyor, ilk isteyen otuz kişiye liste yapıyoruz ve parsellere uygulama hakkı veriyoruz, bu da baharlık ve güzlük olarak iki adet oluyor. Baharda işte, bu zamanlarda eğitimler başlar, mayısta dikimini yapar, eylül – ekime kadar bu devam eder, bu arada kışlıklar - güzlükler dikilir, kasım sonuna kadar eğitimleri devam eder, bazen aralığa geçebiliyor güzlük eğitimi.

Q3 - DEVAM: Bu bostan kaç metre kare?

E3: Tüm bu oturma alanı iki dönüm, 330 metrekairelik yetiştirme alanı var, yani kasaların toplam alanı 330 – 350 metrekaire civarı.

Q3 - DEVAM: Kaç parsel, kaç kasa var?

E3: Şuan için 16 ama biz bunu 32 kişiye paylaşıyoruz. 30 kişi diye düşünün, 2 parseli biz kendimize ayırıyoruz, burada da iyi ya da kötü örnekleri gösteriyoruz. Yani iyisini yaparsan bu olur, yanlış dalı kırarsan bu olur gibi. Dolayısıyla 30 kişi buranın kapasitesi şuanda.

Q3 - DEVAM: Parselleri ikiye bölüştürüyoruz dediniz, bu bölüştürdüğünüz iki kişi parseli tekrar rotadan ikiye mi bölüyor yoksa bir parseli ortaklaşa iki kişi mi bakım yapıyorlar? Mesela bir kişi sulamayınca diğer kişi sulayabiliyor mu?

E3: Fiziksel olarak aslında tek parseli biz ikiye bölüyoruz. Mesela hemen arkadaki L ve ortadaki dikdörtgen iki kişiye ait. Bunu istedikleri gibi bölüşebilirler, toplam

burada 10ar metrekareden 20 metrekare var. Kişi başı da yaklaşık 40 – 45 fide düşüyor, bunu dikim şekline göre ayrılan alana sığdırıyoruz. Herkesin kendi fidesi var, şuan herkesin kendi sulama sistemi olacak.

Q3 - DEVAM: Sulama sistemini nasıl sağlıyorsunuz?

E3: Belediye suyundan ama isteğimiz şu ki yağmur suyunu depolayabilelim. Çatı suyunu toplayabilelim ama şimdiki çatımız buna pek müsait değil. Şuan damlama sulama olarak sulamalar yapılıyor, yine vahşi sulama denilen sulamadan ek olarak destek alınabilir.

Q4: Bu bostan neden var, oluşum amacını ve hedeflerini açıklar mısınız?

E3: Bu bir ihtiyaçtı, bunu yönlendirmek kırsal kalkınma yapmak zaten elzem bir olay, bunu kentte yapmak ayrı bir şey. Kentlinin böyle bir gereksinimi böyle bir ihtiyacı var. Herkesin hobi bahçesi yok, bunun haricinde insanlar bir şeyler yapmak istiyor bu konuda, bir şey yetiştirmek, bir gıda yetiştirmek istiyor ama bunu nasıl yapacağını bilmiyor. Bu sorunların cevabına, bu eğitime de ulaşabilecekleri bir eğitim veren yer yok (mesleki eğitimin dışında) bu ihtiyaçlara bakarak ortaya çıktı aslında.

Q5: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

E3: Çok çok var. Şimdi 205 Temmuz – Ağustos ayından beri biz burada bu işi yapıyoruz. O zamandan beri hala gelip halimizi hatırımızı soran, çayımızı kahvemizi içenler var. Bunun dışında buradaki ortam insanların sosyalleştiği bir ortam olduğu için, her yaşta insan buraya gelebiliyor, yeni çocuğu olmuş insanlar da geliyor, emekli olup “Ne yapacağım ben?” diyenler de geliyor, işte “Ben domatesi nasıl yetiştireceğim, bilmiyorum?” diyen de geliyor. Dolayısıyla o insanlar kendi araların sosyalleşmeye başlayınca bir aile ortamı oluşuyor kursiyerler arasında bizlerle beraber. Uzun zamandır, şimdi şey var her sene insanlar parsel alamıyor, parselde sadece çok iyiye bir kişi, iki kişi veya beş kişiye kadar (Mutlukent için söylüyorum) tekrar edebiliyorlar. Ama hala üçüncü parselini almış, gerçekten bu işi çok iyi

yapmış, örnek olmuş, ikinci yıl parselini almış ama üçüncü dördüncü yıl da hala ben yine geleyim ya da eğitime hala gelen insanlar var. Yaptığı uygulamalarda parsel sahibiyse, çok iyi yapıyorsa bu işi, (teknik personelle puan veriyoruz çünkü) en iyileri devam ettirebiliyoruz ki bir sonraki dönemde gelen kursiyerlere örnek olsunlar diye. Aslında biz kendi işimizi biraz da rahatlatmış oluyoruz, buna akran eğitimi derler. Senede bir defa iki defa yemek yapılır, önce bostandaki yetişen ürünlerle ama tabii sağdan soldan bu çoğalıyor, bu bile sosyalleşme için çok iyi yani.

Q6: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

E3: Olumsuzunu ile pek karşılaşmadım ama şöyle bir şey var, yaşadığımız bir şeyi anlatayım ben size: Eski kursiyerlerimizden birisi Instagram'dan Kenttarım vasıtasıyla bir soru ilettiler bize; "Ben böceklerle nasıl mücadele edeceğim?" diye. Eğitimlerde olan şeyleri sunumlardan gönderdik. Ekstra nerede yapıyor bunu diye öğrenip (bir tarlaymış) ona göre yaptığımız uygulamaları kendisine ilettiler. Birkaç hafta sonra dönüş geldi. Olayın aslı şuymuş; yanılmıyorsam Balıkesir ya da Bursa taraflarına memleketine gidiyor, orada çevresiyle arkadaşlarıyla, akrabalarıyla konuşurken birisi çiftçiymiş "Madem sen o kadar eğitime gittin," iyi de anlatmış katılımcımız ballandıra ballandıra, "Benim böyle bir sıkıntım var, sorunum var. Bunu nasıl çözeriz?" diyor. Orada katılımcımız bize mesaj atıyor, bizim cevaplar çiftçiye gidiyor. İki hafta üç hafta sonra cevap geliyor; "Allah oradakilerden razı olsun, benim bu sorunumu çözdüler.". Buradan birkaç tane sonuç çıkıyor: Ticari olarak bu işi yapan birisi kimyasal kullanmadan sorununu çözebildi, bu birincisi. İkincisi, domino etkisidir bu tür şeyler. Biri diğerine, o diğerine ve o diğerine devamlı etki eder ve büyüyerek gider. Bizim yapmak istediğimiz şeylerden birisi de bu zaten. Mesela biz çok fazla reklam yapma kabiliyetine sahip değiliz ama kursiyerimiz bitmiyor. Parsel veriyoruz, 30 kişi parsel kullanıyor, 60 kişi eğitim görüyor ama sırada 80 kişi bekliyor. Reklam da yapmıyoruz demek ki o ona, o ona derken bu yayılabilir. İşin güzel tarafı da bu zaten, etki çarpanı yüksek bu işin. Demek ki burada iyi bir şey yapıyoruz gibi geliyor bize.

Q7: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

E3: Normalde bu proje başladığı zaman ekibin aklındaki şey şuydu, büyük mahallelere bundan birer tane kurmak. Büyük mahallelere, belki de formu biraz değiştirilerek, dezavantajlı mahallelere bu işin uzanması gerekiyor. Farklı farklı yerlerde bostanların kurulması gerekiyor, bu işi öğrenmek isteyen de var ama bu işi meslek edinmek isteyenler de var, evine bir şekilde girdi olarak bunu katmak isteyenler de var, onlara da ulaşmak gerekiyor. Şuan için iki tane bostan var, birisi Öveçler’de birisi Çayyolu’nda, üçüncüsünün çalışmalarını yapıyoruz, baya bir sona geldik ihaleye hazırlanıyoruz. O da yine burada (Çayyolu) bunun sebebi de şu; istediğimiz noktaya açamıyoruz bunu çünkü belediyenin kendi arazileri buna uygun değil. Herkes, o imar planlarında, artıkları belediye birleştirmiş, onun yönü uymuyor, yola çok yakın oluyor gibi gibi birçok kriter var, her yere bostan açamıyoruz. Nerede yapılabilir? Yapılaşmanın, şehirleşmenin yayıldığı yerler (oralar batı olduğu için) bu tarafta işte Alacaatlı, Yaşamkent’e doğru, buralarda çok müsait yerler hala var. Ama hepsini de buraya yapma şansınız yok, tabi bunun haricinde personel sıkıntısı var. Bunlar değerlendiriliyor ona göre açılıyor.

Q7 - DEVAM: Kentsel tarımın en büyük sıkıntılarında biri araziymiş. Bir sürü mahallede bir sürü kent tarım bahçesi olsa daha mı iyi olur?

E3: Olabilir. Mesela bizim senaryomuzda büyük mahallelerde bunu kurmak mantıklı ama yurtdışında nasıl yapılıyor incelediğimiz zaman, Avrupa’nın birçok yerinde özellikle dezavantajlı gruplarda, daha ağırlıklı olarak onları incelemiştik, kentin hemen çeperinde yapılıyor, bizim gibi içerisinde değil. Biz yine içerisinde sayılıyor onlara kıyasla, kentin çeperinde özel alanlar kuruluyor. Kooperatiflerce, belediyelerce ya da işte yerel yönetimlerce ve bu alanlarda o belediyeye, kooperatife ya da o yerel yönetime kullanım hakkı veriliyor ve burada insanlar çalışıyor. Bu çözüm yollarından birisi, bunu Büyükşehir çok rahatlıkla yapabilir çünkü çeper asıl onlardan soruluyor, biz o kadar geliştiremiyoruz. Diğer taraftan nasıl olması

gerektiğine cevaben; sayısının artması gerekir, bu sayıyla beraber biz bir yeri tasarlarken eğitim salonun olmasını şart koşuyoruz, görülebilecek bir yerde yetiştirme ortamı olması gerekiyor, hem güvenlik için hem de kontrol için. Bu elenebilir sadece yetiştirme alanları kurulabilir ama bunun güvenlik sıkıntısının çok olacağını düşünüyoruz çünkü burada olmadı ama Ata'da birçok defa o meyveler ve sebzeler toplandı, zarar vermeler çok oldu, kilit kırmalar çok oldu. Buranın kapısı hep açıktır kilit yoktur, sadece binanın kapısının kilidi vardır, burada hiç öyle bir sıkıntı olmadı. Burada şöyle bir sıkıntı oluyor, mesela ben bir bitki bırakıyorum su vermiyorum tohuma kaçsın diye, suluyorlar ve gidiyorlar, o oluyor mesela. Bostanı kuracağınız yerin profiline göre onları düşünmeniz gerekir. Birisinin hakkını koruyacaksanız öbürünün zarar vermesini engellemeniz gerekir.

ATA1

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

ATA1: Ben Havva Büyükyurt, Adalet Bakanlığında emekli olmuş bir memur emeklisiyim. Emekli olduktan sonra kendimi hiç bırakmadım, belediyemizin bize sağlamış olduğu güzel koşulların her alanını değerlendirdim. Gördüm ki bir de bostan işi varmış, bostan işini daha çok sevdim. Toprakla, bitkiyle muhatap olmak beni çok mutlu etti, çok severek uğraştım. Katkıları için bütün herkese teşekkür ediyorum, umarım ki her mahalleye bir bostan açılır. Özellikle kreşlere açılmasını istiyorum, küçük çocuklarım yok ama çocukların tarımı tanınması adına, mahalle arası bostanlar değil ama özellikle kreşlerde de yapılabilir. İnşallah ilerde umarım onları da görürüz.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

ATA1: Ben Dikmen Öveçlerdeyim, evim çok yakın. Mahallemin bir alt sokağında, ulaşımım çok kolay, oldukça çok memnunum yani.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

ATA1: Gıda ve Ziraat Mühendisleri öğretmenlerimiz önce bize anlatır. Anlatıldıktan sonra uygulamaya geçeriz, hasada geçeriz, budamaya geçeriz. Önce teorik dersler sonra uygulamalara geçeriz. Oldukça memnun olduğum bir ders demeyeyim de, hobimdir. Bostan merkezi bir yerde, Kızılay'a on dakikalık bir mesafede, mahalle arası hem, mahalle için çok güzel bir imkân.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

ATA1: Bostanda önce toprağımızı tanıyoruz, çapalama işlerini güzelce yapıyoruz. Onu yaptıktan sonra gübreleme sonra da gruplandırıyoruz nereye ne dikeceğiz, dikeyoruz sonra da güzelce onları besliyoruz. Besledikten sonra dört gözle bekliyoruz, meyvesi çıksın bakalım diye. Severek büyütüyoruz biz onları.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

ATA1: Emekliydim daha aktif doğayla iç içe yaşamak adına, ben seven birisiyim, bunu da Ankara dışında memlekette uygulamak adına, hem öğrenip hem de uygulamak adına, tercih ettim ama çok güzel bir hobi yani. Herkese öneririm sırf "Köyde gidip de bu işi yapacağım, bir parsel alıp uğraşacağım." falan değil. Bence sosyal yönüyle de çok avantajlı.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

ATA1: Valla insanlar arası ilişkiler biliyorsunuz zayıfladı, hele de emekli olup da evinize çekilirsenez bu iş daha da azalıyor. Bu bostana geldiğimiz zaman her çevreden her tür melekten emekli olmuş insanlarla burada sosyalleşiyoruz. Her konuda, sadece bostan adına değil bütün kültürel olarak da, ekstra biz burada kahvaltılar düzenledik, yemekler yedik. Burada belediyemizin yetkilileri geldi tanıştık, kaynaştık. Oldukça güzel şeyler yaptık. Umarım ki pandemi biter ve devamı gelir bu işin.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

ATA1: Bence olumsuz hiçbir yönünü düşünmüyorum. Olumlu yönü vardır. Parka gelip giden insanlar oradan bakıyor, çocuklara sebzeleri tanıtıyor en azından artı bir yeşil alan yani o kadar güzel oluyor ki. Hele fideler falan dikildiği zaman demirleri sarmaşık gibi sarıyor, her gelen hayretle bakardı “Bu ne?” diye sorardı. O kadar güzel oluyor ki, bu hiç kimse için bir dezavantaj değildir, o mahallede oturanlar için avantajlı bir durumdur. Göz zevkini okşuyor yani.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

ATA1: Bence alanları daha büyük tutup, mahalle aralarında değilse de işte, mahallelerin çevresinde yapılabilir, daha geniş alanlarda, daha büyük kitlelere çünkü bunların kapasitesi belli alacağı kişi. Ama sanırım Çankaya Belediye’si yapıyorlar bu dediğimi, eminim ki ilerdeki yıllarda buna daha çok dönüş olacaktır. Ben çok memnunum. Birazcık bizim alanımız küçük ama olsun yine de mahalle arası yine de bu kadar bulunmuştur. Her parka çim yerine böyle bir şeyler yapılabilir, bilemiyorum, onu da insanlardan nasıl korurlar o da ayrı bir risk. Ama çok güzel bir uygulama.

ATA2

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

ATA2: Aylin. 30 yıl biyoloji öğretmenliği yaptım.3 yıldır emekliyim.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

ATA2: Çankaya -Atakule yakınında oturuyorum. Özel araçla veya toplu taşıma ile ulaşım sağladım

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

ATA2: Ata bostanı özel araçla ulaşımda park ettiğimiz caddenin hemen paralelinde, toplu taşıma ile ise 5-6 dakikalık yürüme mesafesindedir. Bostanın yanında bir yürüme yolu bulunan bir park vardır. Bostan tellerle çevrili bir alanda kapalı eğitim yeri ve katılımcılara tahsis edilen tarım uygulama alanlarından oluşmaktadır. Etrafında çok katlı apartmanlar bulunmaktadır. Tarımsal faaliyetler için katılımcılara ayrılmış yükseltilmiş toprak parçaları bulunmaktadır. Bu tarım uygulama alanları damlama sulama ile donatılmıştır. Çapa ve diğer gerekli aletler katılımcılara tarafından getirilmektedir. Eğitim alanının önünde Kent Tarım çalışanlarının ve katılımcıların kullandığı, genelde kahvaltı ya da çay kahve içip sohbet etmeye kullandığı, geniş bir çardak var. Dikilecek fidanlar da belediye tarafından veriliyor.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

ATA2: İlk olarak eğitim görüyoruz, eğitim için bostanın yanında oldukça büyük, tüm ihtiyaçları karşılayacak (seminer, lavabo, bilgisayar, ısıtıcı, koltuklar gibi) bir eğitim binası var. Tarım eğitiminden sonra uygulamaya geçiliyor, fide dikiyoruz ve dönem sonuna kadar bakımı bize ait oluyor. Çok katılımcı olduğu için, en düzenli devam eden katılımcılara ikişerli kura ile tarım alanları tahsis ediliyor. Sonra ürün hasadı yapılırken katılımcılarla toplu halde şenlik yapılıyor. Çok güzel ve keyifli bir ortam oluyor. Zaman ilerledikçe birbirimize ısınıp, kaynaşıp, haberleşiriz ve kahvaltılar düzenliyoruz.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

ATA2: Emeklilik sonrası sosyalleşmek ve ileride yapacağımı düşündüğüm tarımsal etkinliklerin eğitimini almak ve oranın güzel ortamında vakit geçirip üretim yapmak. Şehirde kendi ürettiği, doğal gıda çok kıymetli bence, bu sebeplerden ötürü aksatmadan katılım sağladım.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

ATA2: Başlangıçta az insanla iletişim kuruyordum ama eğitimler ilerledikçe ve uygulamaya geçilince bir sürü arkadaşım oldu. Onların deneyimlerinden de

faydalandım, birbirimize tohum alışverişinde bulunduk. Telefon numaralarını alarak bostan ya da başka bir konuda haberleşmede devam ediyoruz. Ben ilk kez katıldım ama eskiden devam eden bir sürü katılımcı vardı ve çok içten insanlardı. Bunun haricinde, bostan dışı herhangi bir üretim yapan kişi varsa bostandakilerle alışveriş oldu. Mesela benim memleketimden doğal zeytinleri var, bu işle ilgiliyim başka bir arkadaşın da badem ve kayısıları varmış biz kendi içimizde bunları alıp sattık.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

ATA2: Olumsuz etkisi olduğunu düşünmüyorum. Boş zamanların bu şekilde üretimle değerlendirilmesi, bilinçli üretici olmak çok önemli. Bunlara ek olarak da çok güzel kişisel bağlar kurdum.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

ATA2: Daha yaygın olmasını isterdim, ben yürüyerek ulaşabileceğim bir bostana daha verimli olacağını düşünüyorum.

ATA3

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

ATA3:

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

ATA3: Aşağı Öveçler Mahallesinde oturuyorum. Bostana bazen yürüyerek bazen özel aracım ile ulaşım sağlıyorum.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

ATA3: Bostan ulaşılabilir bir konumdadır. Nicel olarak yeterli olmamakla birlikte fiziksel açıdan kullanılabilir ve iyi bir durumdadır. Donanım(eğitim salonu, ekim kasaları, toprak, organik gübre, tohum, askı çubukları, sulama suyu) Çankaya Belediyesi tarafından karşılanmıştır. Çapa, tırmık, budama makası ve biyolojik mücadele ilaçları tarafımızdan karşılanmıştır.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

ATA3: Bostanda toprak hazırlığı, organik gübre kullanımı, fide ekimi, dikimi, fidelerin bakımı, çapası, sulaması, budaması, zararlılarla mücadele, ilk ürün ve sebzelerin hasadı, tohumluk ayırma işlemlerini aldığımız eğitimler ışığında gerçekleştirdik.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

ATA3: Emekliliğe hazırlık sürecinde, çocukluğumun geçtiği topraklardan uzakta olmam nedeniyle Toprakla temas etmek bilimsel ve yeni teknolojik gelişmeler ışığında ata tohumlarına sahip çıkarak üretimde bulunmanın ve bilgiyi ve ürettiğimiz ürünleri paylaşmanın mutluluğunu yaşadım. Son zamanlarda yaptığım en güzel etkinlikti.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

ATA3: Çankaya Belediyesi, üst düzey, orta düzey yöneticileri, eğitmenleri, bostan sorumlusu, tüm görevliler ve katılımcılar sıcak bir aile ortamı oluştu. Eğitim ortamı ve uygulama bahçesi çok uygundu. Katılımcılar arasında bilgi, tohum ve ürün paylaşımında bulunduk. Bir bahçeyi birlikte kullanma ve üretimde bulunma imkânı bulduk. Bostan sorumlusunun ev sahipliğinde gönüllü katılımlarla kahvaltılar, piknikler yaptık. Pandemi bizi bu faaliyetlerden yoksun bıraktı. Zaman zaman WhatsApp grubundan paylaşımlarda bulunuyoruz. En kısa sürede tekrar buluşmayı umut ediyorum.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

ATA3: Sürdürülebilir olması halinde kentin havasına, suyuna, kenttaşların ekonomisine, psikolojisine ve sosyalleşmesine sağladığı olanakları çok olumlu buluyorum.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

ATA3: Bence kentsel tarım daha da geliştirilmeli, desteklenmeli ve sürdürülmelidir. Buradaki eğitimlere katılanlar eğitici sertifikası verilmeli. Belediyeye bağlı kardeş köyler tespit edilerek oradaki geleneksel yöntemlerle üretim yapan küçük üreticilere gönüllü danışmanlık ve uygulama olanakları sağlanabilir. Üretilen ürünler, organik pazarlar benzeri bir uygulama ile kentli tüketicilerle buluşturulabilir.

ATA4

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

ATA4: Sema Ünsal,28 yıl fen bilgisi ve kimya öğretmenliği yaptım,11 yıldır emekliyim.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

ATA4: Çankaya Büyükesat’da oturuyorum, kendi aracım ile bostana gittim.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

ATA4: Bostan benim evime biraz uzak, ancak kendi aracım olduğu için zorluk çekmedim. Aracı olmayanlar için dolmuş ve otobüs seçeneği mevcut. Demir çitlerle çevrilmiş bir alan, genelde iki kişiye bir tarh düşecek şekilde ayarlanmış, otomatik sulama var, etrafında çok katlı apartmanlar mevcut. Çapa, kürek gibi ekipmanları biz kendimiz sağladık, diğer arkadaşlarla değiş tokuş yaptık. Fideler belediye tarafından verildi. Tarhlar yaklaşık 2,5m boy ve 1,5 m enindeydi.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

ATA4: Önce teorik eğitim aldık, alanında uzman kişiler bize ders verdi, teorik eğitimin verdiği donanımlı bir kapalı alan ve bunun önünde herkesin toplanıp sohbet ettiği, bilgi alışverişinde bulunduğu bir büyük çardak vardı. Teorik eğitimden sonra fide ekimine geçtik. Domates, biber, kabak, salatalık, kavun diktik, dönem sonuna kadar düzenli aralıklarla suladık, çapaladık, otları temizledik. Gerek doğal, gerek kimyasal hiç bir ilaç kullanmadık, sadece bir litre sütü suyla karıştırıp toprağa verdik kalsiyum desteği olarak. Dönem sonunda ürünlerimiz olgunlaştıkça peyderpey topladık, diğer arkadaşlarla paylaştık, iki aileye yetecek kadar ürün elde ettik, hatta komşularımıza bile dağıttık.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

ATA4: Tarıma her zaman ilgi duymuşumdur, şehirde, betonlar arasında organik bir tarımın yapılıp yapılamayacağını deneyimlenmek için bu etkinliğe katıldım.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

ATA4: Ortam gayet güzeldi, olumsuz hiç bir şey yaşamadım.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

ATA4: Bostanın değil ama çevredeki yüksek binaların bostanı olumsuz etkileyebileceğini düşündüm.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

ATA4: Daha yaygın olmalı, daha çok insanın katılımı sağlanmalı, ekim yapılan alanlar binalardan uzak tutulmalı ve en önemlisi ata tohum uygulamasına geçilmeli, tohum takasları yapılmalı. Bunu yapan belediyeler var.

MUTLUKENT1

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

MUTLUKENT1: 44 yaşında, tam zamanlı şekilde çalışan bir anneyim.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

MUTLUKENT1: İncek'te oturuyorum ve özel aracım ile ulaşım sağlıyorum.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

MUTLUKENT1: Bostan konumu yerleşim bölgesinde ve çalıştığım yere yakın olduğu için oldukça elverişli. Kurs sırasında ve ekim-dikim faaliyetleri sırasında her türlü konforumuz sağlandı. Kendi ekipmanımızı getirsek de bostanın mevcut olanaklarından da sıklıkla faydalandık.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

MUTLUKENT1: Kışın teorik bilgileri aldıktan sonra bahar sonlarında bizim için hazırlanmış fideleri dikerek tarıma başladık. Sonrasında bakım, sulama, ilaçlama, hasat gibi tüm faaliyetleri üstlendik.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

MUTLUKENT1: Yeni bir alanda bilgi sahibi olmak ve küçük ofis bahçemizde kendimize yetecek kadar ürün üretebilmek için katıldım.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

MUTLUKENT1: Tamamı konuya ilgi duyan insanlardan oluştuğu için oldukça güzel bir topluluktu. Bostanda tanışıp halen diyalog içinde olduğun kişiler var. Belediye personeli de her zaman oldukça yardımcı, kibar ve anlayışlıydı.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

MUTLUKENT1: Ben bostanda öğrendiğim bilgileri yıllardır aktif olarak hobi bahçemde kullanıyorum. Bildiklerimi soran herkes ile paylaşıyorum. Olumsuz etkisi olduğunu düşünmüyorum ancak olumlu etkilerini yıllardır yaşıyorum. Çocuğum bir tohumun nasıl büyüdüğünü, geliştiğini, meyve verdiğini ve tekrar tohuma dönüştüğünü kendisi görebiliyor.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

MUTLUKENT1: Kentsel tarım şu anda en çok emeklilerin ve anaokullarının ilgisini çekiyor ancak ilkokul -ortaokul düzeyindeki çocuklar için de programların hazırlanabilir. Bence bu düzeyde bir iş için anaokulu çok erken ve emeklilik çok geç. Tohum takas etkinlikleri de daha fazla yapılabilir.

MUTLUKENT2

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

MUTLUKENT2: Gülhan Yıldırım.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

MUTLUKENT2: Çayyolu.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

MUTLUKENT2: Tohumları kent tarım verdi bizlere. Toprak hazırlığını da onlar yaptırıldılar, eğitimlerimiz de Kent Tarım’da çalışan ziraat mühendisleri verdi.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

MUTLUKENT2: Harika eğitim aldık. Toprağı işleme, gübreleme, çapalama, ekme, dikme, sulama, ilaçlama vb.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

MUTLUKENT2: Toprakla uğraşmayı seviyordum ama şehirde imkân yoktu. Tesadüfen yollarımız kesişti. Ve bana inanılmaz katkısı oldu. Pandemi ile maalesef ara verildi.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

MUTLUKENT2: Arkadaşlık harikaydı. İmece usulü çalıştık, eskiler yeni kursiyerlere yardımcı oldu. Bilen bilmeyene gösterdi. Deneyimler anlatıldı. Tohumlar paylaşıldı, ürünler paylaşıldı.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

MUTLUKENT2: Olumsuz hiçbir etkisi yoktu.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

MUTLUKENT2: Bir an evvel tekrar hayata geçilmesini umut ediyorum.

MUTLUKENT3

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

MUTLUKENT3: Ümit Bilek. Emekli.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

MUTLUKENT3: Çayyolu Kuru Mahallesi. Kendi aracım ile ulaşım sağlamaktayım.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

MUTLUKENT3: Bostan yeri (yaklaşık 10m²) ve fideler, Çankaya belediyesi tarafından sağlandı. Mevcut alanda sulama tesisatı var. Yetkili arkadaşların eğitimi sonrası onların yönlendirmesi ile mevcut donanımları kullanarak çapalama, tesviye, gübreleme, dikim, budama vs. işlemleri yapıldı.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

MUTLUKENT3: Sağlanan fidelerin dikimi sonrası domates, kabak, biber, patlıcan, ıspanak, yetiştirme yapıldı.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

MUTLUKENT3: Hobi olarak başlamıştım. Çok değerli bilgiler ve dostlar edindim.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

MUTLUKENT3: Katılımcıların çoğunluğu benim gibi emekli veya ev hanımları idi. Çok güzel ve değerli paylaşımlar ve birbirimize destek olan saygılı topluluk oluştu. Bu topluluktan 3 senedir görüştüğümüz arkadaşlarımız ile hala bilgi paylaşmaktayız.

MUTLUKENT3: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

MUTLUKENT3: Bu tür etkinliklerin çok faydalı olduğuna inanıyorum. Toprak ve ürün yetiştirme konusunda Tüm toplumun çocukluktan itibaren bilgilendirilmesi gerektiğinin çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

MUTLUKENT3: Bu tür alanların daha artırılması, katılımın ve bilgilendirmenin daha çok ulaştırılmasını ülkemiz adına önemsiyorum.

ÇİĞDEMİMİ

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

ÇİĞDEMİM1: Mehmet Hikmet Odabaşı. Çiğdemim Derneğine üyeyim, proje grubundayım.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

ÇİĞDEMİM1: Bu mahallede oturuyorum, yürüyerek geliyorum.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

ÇİĞDEMİM1: Bostan ve dernek binası total olarak neredeyse bir futbol sahası büyüklüğünde. Yapılan ilk bilgilendirme çalışmasından sonra kağıt üzerinde bostan çalışma alanın krokisi çıkartılarak çalışmanın yapılacağı alanın sınırları belirlendi. İlk etapta 500 m²lik sebze dikim alanımız vardı. 6 adet yükseltilmiş yatak şimdi ise parselasyonu 8 adet yataktan oluşmakta (10m x 1m). Buna ek olarak faydalı bitkiler dikim alanı, sera alanımız da var. 5 tonluk su tankı var, eğimli zemininden faydalanarak damlama sulama için borular döşedik. Bir adet üstü kapalı alanımız var, buranın altında kompost makinesi duruyor. Ayrıca kompost alanlarımız da var, mahalleliden kompost için organik atık topluyoruz.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

ÇİĞDEMİM1: İlk başlarda tarıma elverişsiz bir topraktı ama 2012 Mart - nisan aylarında çalışma grupları oluşturup zemin temizliği yaptık. Sonra bu işin eğitimlerini aldık, sonra da ekip biçmeye başladık. Hasat sonrası da hep şenlikler yaptık, güzel bir ortam oldu. Kahvaltılar ve yemekler düzenledik, bostana gelen katılımcılar keyifle geldi, sosyalleşti. Hala daha tarım kısmına katılmasa bile bir çayımızı içmeye gelen katılımcılarımız var. Özellikle bu işin eğitimine çok talep var, ilk başlarda hep eğitmen buluyorduk ki bize anlatsın. Sonra çokça okulla ve de bu işi ayrıca yapan yerle iş birliği yaptık.

"Ankara Ankara Ekoloji ve Toplum Günleri" temalı bilgilendirme ve uygulamalı atölye çalışmaları ile; çok sayıda akademisyen ve kırsalda uygulamalardan gelen deneyimli dostlarımızın katkılarıyla; yine Ülkemizin farklı bölgelerinden gelen katılımcıları buluşturduk...

1. "Mahallemizi Ekolojik Olarak Şekillendirelim" / 5-9 Haziran 2013
2. "Kent ve Kır Arasındaki Köprüyü Oluşturmak için Gerçek Gıdaya Erişim" / 5-9 Haziran 2014
3. "Gerçek Gıda ve İyi, Temiz ve Adil Gıda Hakkı" / 17-20 Haziran 2015
4. "Sürdürülebilir Bir Dünya için Farkındalık ve Çocuklar" / 1-3 Haziran 2017

Etkinlikleri yaptık.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

ÇİĞDEMİM1: Bu projedeki amacımız, özellikle 2006 yılında çıkartılan yerel tohumların üretilmesi, elde tutulması, el değiştirmesi ve satılmasını engelleyen kısaca yerel tohumların yok olmasına neden olacak 5553 sayılı "tohumcuk yasası"na karşı bir duyarlılık oluşturmaktır.

Bu amaca bağlı olarak; edindiğimiz temel bilgileri herkesle paylaşmak, toprakla tanışmak, tanıştırmak, onu zenginleştirmek, özellikle çocuklarımızı ve gençlerimizi doğalın tadı ile rengi ile tanıştırmak, yerel bitki türlerini tanıtmayı sağlamak, ürün yetiştirme alışkanlıkları kazandırmak, ürettiğimiz tohumlarla tohum bankası kurmak ve de tohum ve fideleri komşularımız ve yakın çevremizle paylaşmak istedik.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

ÇİĞDEMİM1: İlk başlarda çok güzeldi ve katılım çok yüksekti ama zamanla insanlar gelmemeye başladı. 2012'de maksimum katılımcı sayımız vardı ama süreklilik sağlanamadı, şimdi bu işi yapan 3 - 4 kişi kaldık. Ama yine de okullarla ve kardeş bostanlarla yaptığımız etkinlikleri sürdürüyoruz.

ÇİĞDEMİM1: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

ÇİĞDEMİM1: Olumsuz bir etkisi olduğunu düşünmüyorum, aksine bulunduğu yeri güzelleştiren ve üreten bir alan o yüzden çok kıymetli. Üretirken de ekstradan insanlara psikolojik olarak iyi geliyor ve sosyallik sağlıyor. Ve bizim yaptığımız gibi bir sürü evden organik atık topluyoruz ve kompost yapıp kendi bitkilerimizi yetiştirmek için kullanıyoruz. Mahalle içerisinde bir döngü de sağlıyor. Bence olabilecek her açıdan çok faydalı.

Sadece şöyle bir durumu var, bu bostanın alanı özel mülk. Zamanında, nasıl olduysa, belediye bir kişiye vermiş. Neyse ki okul genişleme alanı, arkamız hemen okul, o yüzden aidiyeti olan kişinin bu alana yapabilecekleri kısıtlı. Bu şimdilik bir sorun yaratmıyor, biz burayı kullanıyoruz ama düşünecek olursanız ciddi bir sıkıntı, çünkü imar yetkisi müteahhitin elinde ve sonu da ne olacak belli değil.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

ÇİĞDEMİM1: Kentsel tarımda en büyük sorunlardan bir tanesi şehir içerisinde yer bulmak. Şehirlerde yer çok kıymetli ve bizim örneğimizde olduğu gibi sıkıntılı bir konu. Bu işe bir çözüm bulunsa çok iyi olur. Ayrıca Ankara'ya yılda 50 bin kamyon geliyor, sırf sebze meyve için ve ne kadar uzaklardan, ta Mersin'den, Adana'dan. Kentsel tarım uygulaması ile, ki bakın biz ne kadar küçük bir yerde yapıyoruz, ne kadar çok ürün ortaya çıkıyor. Bu iş neden daha büyük ölçeklerde yapılmasın? O kadar kamyon, o kadar kaynak Ankara'ya geleceğine kentsel tarım üretime bir katkıda bulunabilir ve masrafları çokça azaltabilir, bunun için şehir içindeki alan kullanımlarının çok iyi bir şekilde tasarlanması gerekiyor.

BERKİN ELVAN 1 (BE1)

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

BE1: Ben Danyal Kurban. 100. Yıl'da yaşıyorum. Mühendisim, bir kamu kurumunda çalışıyorum.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

BE1: Bostana yürüyerek ulaşıyorum, mahallede oturuyorum.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

BE1: Burası yaklaşık 300 m² bir alan. Çok da büyük olmayan kentin oldukça işlek yerinde kalmış boş bir arazi. Yaklaşık 7 – 8 senedir ekiliyor. Herkesin ulaşımına, girişine açık, kilitli bir yeri yok. Ortak kararlar ile yürütülen bir bostan.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

BE1: Bostanda çalışmalar baharda başlıyor, en son hasada kadar, işte sonbaharın sonuna kadar devam ediyor. Buradaki çalışmalar arasında ilk başta bir belleme olur, daha sonra otların toplanması olur, sonra ekim dikim olur. Ekim dikimin haricinde organizasyon işleri başlar sonrasında. 10 tonluk bir su depomuz var, bu su deposunun haftada bir doldurulması gerekir, bu doldurma işlemini belediye yapar. Bu aslında gönüllülük esastan, hem muhtarın hem belediyenin verdiği bir destek hani böyle bir şey yapmak zorunda değiller ama zaten sulama ekibi, onların sulama kamyonları var parkları suladıkları, biz de organize olup “Depomuzu doldurabilir misiniz?” diye sormuştuk. Bu bir iş aslında, çünkü bazen belediyenin işleri yoğun oluyor, sonra işte kuraklık oluyor ya da sulanması gereken daha önemli yerler olabiliyor. O zaman işte bunun peşinden koşmak gerekebiliyor, çünkü su olmazsa kuruyor. Susuz imkânı yok bu işin yapılmasının, mutlaka lojistik olarak suyun düşünülmesi gerekiyor. Bir de musluk suyu olmuyor, çünkü çok pahalı. Musluk suyuyla bu bostanı yürütmeye çalışırsanız astarı yüzünden pahalıya gelir.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

BE1: Aslında ben çiftçilik de yapıyorum, hafta sonları bu çiftçilik işleriyle ekim dikim işleriyle uğraşmayı seviyorum. Ayrıca tabii günümüzdeki genel yapı sağlıklı gıdaya erişime imkân sağlamıyor bence. Market ürünleri, pazarda satılan standart ürünler endüstriyel tarımın bir çıktısı, bu ürünlerin sağlıklı olduğu kanaatinde değilim. Kent bostanlarının da bu, şu anki konvansiyonel gıda sistemine karşı bir alternatif olabileceği kanısındayım. O yüzden de buradaki çalışma kimseyi doyurmasa bile, ama genel olarak bir bakış açısı sunuyor, yapılan çalışmanın aslında ne olduğu ile ilgili bir fikir veriyor, o yüzden çok değerli. Bir de insanları buluşturan bir yer, bizim aynı zamanda bir gıda topluluğumuz var burada, benzer kişiler geliyor, gönüllülük esasında bostanda çalışıyor. Aynı zamanda gıda topluluğundaki gıdaları da ortak alıyoruz. Yani birçok konuya vesile oluyor, dolaylı etkisi var.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

BE1: Pandemi sürecinde özellikle bostana ilgi arttı, eskiden çok böyle ilgi çeken bir şey değildi ama pandemiyle birlikte bence sağlıklı gıdaya erişim konusundaki bilinçlenme, gıda sistemindeki risklerin ortaya çıkması falan insanları “Bu kent bostanı nedir? Nasıl ekim dikim yapılıyor? Aa biz eskiden böyle şeyleri yapardık, dedem bize anlatırdı.” gibi bir kültür, buralardan bazı şeylerin çıkarılması, tekrar canlanması gibi konuları bile oldu bence.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

BE1: Bence çok olumlu etkisi var, dolaylı etkileri çok fazla. Doğrudan etkisi de insanları bir araya getiriyor, bir çalışma ortamı sağlıyor ki toprağa değmek, elektriğimizi boşaltmak, fiziksel aktivitede bulunmak, eğilip kalkmak, bitkilerle uğraşmak doğrudan etkisi olarak sizin stresinizi alır, kendinizi iyi hissedersiniz gibi. Onun ötesinde sosyalleşmeyi sağlayan, paylaşımı destekleyen güzel bir ortam, herkese tavsiye ederim.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

BE1: Öncelikli olarak “Neden kent tarım uygulaması yapmamız gerekiyor?” kısmına bakmamız gerekiyor, bunu bir anlamak gerekir bence. Bunun temel sebebi de işte gıda zincirlerinin uzun olmasından, konvansiyonel gıda üretim sistemlerinin insan sağlığına odaklarında tutmayışı gibi birçok sebep var, bu sebeplerden dolayı bir çözüm arayışı içerisindeyiz. Bu çözüm de kentlerde bulunan, yakın çevrede bulunan alanların tarıma kazandırılması, gönüllülük esasıyla çalışılması ve paylaşım ortamlarının artırılması gibi hem kentsel birlikteliği, sosyalliği hem de insanların birbirlerini anlaması, empati kurması gibi olayları güçlendirici bir altyapı kurulması çok değerli olur. Ama bunu sadece çalışan insanlar olarak yapamayız, bunu organize edip, destek verecek belediyeler, hükümet kuralları, kanunlar gibi birçok şeyin yapılması lazım. Ama tabi, bu ne derece de mümkün olur çünkü bunu yapılması ekonomik olarak da birçok etkisi olur. İnsanlar sağlıklı gıdaya daha uygun fiyatlarda ulaşabilirler, ama bu sefer de marketlerde satılan ürünlerle ilgili farklı bir algı oluşacak, bu ne kadar istenir ne kadar istenmez tabi bakmak lazım.

BERKİN ELVAN 2 (BE2)

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

BE2: Ben Deniz Kıvanç Kurban. Bostan’da çalışıyorum. 11 yaşındayım. 2,5 yıldır bostana geliyorum. Covid yüzünden bir sürü şey oldu, pandemi oldu, eve kapandık. O yüzden de doğa ile iç içe olamıyorduk, bu yüzden bostan da bizim için çok iyi alternatif bir yer oldu.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

BE2: Bostana yürüyerek gelip gidiyorum. Zaten buranın yakınında oturuyorum.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

BE2: Çok doğal bir yer. Buradaki oturduğumuz şeyler bile full doğal şeylerden oluşuyor, tahtadan gibi, burada plastik bir şey bulamazsınız mesela, bir şu su depoları var. O yüzden çok seviyorum burayı. Burada zaten bir sürü ekim dikim yapıyor ama son zamanlarda biraz bostana ilgi gösterenler azaldığı için ve pandemi yüzünden işler biraz kötü gittiği için bostanda böyle bir kuraklık gibi bir şey oluşmaya başladı, ben bunun için baya üzülüyorum. Çünkü eskiden buralar hep salatalık, biber böyle her şeyi ekerdik ondan sonra biz almadan yaşlı teyzeler gelip tüm her şeyi alırlardı. İlginç şeyler olurdu.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

BE2: Çiftçilik yaptık, toprağı kazdık ondan sonra oralara fidanlar diktik ya da fidan değil de tohum ektik. Böyle evlere tohumlar dağıtıldı biz de o tohumları sahiplenip böyle etrafa diktik.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

BE2: Zevkli bir iş çünkü şehirde başka yapabileceğin bir şey yok yani. Herkesin deneyimleyebileceği bir şey de değil aslında bu.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

BE2: Ortamı sıcak ve birileri bir şey getiriyor, içiyorsun yiyorsun, böyle eğleniyorsun, tarım yapıyorsun, çok güzel bir ortamı var. Değişen çok şey var mesela buranın ilgi gösteren kişiler azaldı, ya buradan gittiler ya başka şeyler oldu, azaldı ve bostanın verimi açıkçası düştü. Zaten yanına da yeni bir bina yapılıyor, bunun da bostanı kirleteceğini düşünüyoruz açıkçası. Aynı kalan... Bu sıcak ortamı hala aynı, sohbeti, ilişkisi hala aynı.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

BE2: Olumsuz var, biz orada çok çalışıyoruz ondan sonra birileri geliyor, biz hiçbir şey yemeden yetiştirdiklerimizi alıyorlar. Böyle bir olumsuzluğunu gördük ama olumlu etkileri... Sosyalleşmeye yardımcı oluyor açıkçası, temiz hava almaya yardımcı oluyor. Mesela köy ve bostan sayesinde ben astımımı yeniyorum, bende astım var. Böyle bir güzelliği var bostanın.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

BE2: Daha çok yapılabilir, daha kapsamlı içeriklerin olduğu, tam böyle sera gibi değil ama ilaç kullanılmayan doğal tarımın yapıldığı alanların şehirde daha çok olması herkesi olumlu etkileyecektir eminim. Buradan da bir tane kamun spotu yapayım, ağaçları kesmeyin.

BERKİN ELVAN 3 (BE3)

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

BE3: Ben Nilgün Kılıç, 100. Yıl İşçi Blokları Mahallesi’nde oturuyorum. Doktorum. 35 senedir falan bu mahalledeyim. Bu bostan ile ilgiliyim mahalledeki. 7 senedir bunula uğraşıyoruz.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

BE3: Bostana ulaşımımı yürüyerek sağlıyorum.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

BE3: Bostanımız İşçi Blokları – Kızılay dolmuşlarının son durağına yakın, hemen ana caddenin bir arka paralel sokağı 1530. Sokak, sokağın başında. Küçük, 200 m²lik bir alan.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

BE3: Bostanda her sene hemen hemen benzer sebzeleri yetiştiriyoruz. İlk kuruluşundan bahsedeyim mi?

Q4 - DEVAM: Tabi ki, lütfen.

BE3: 2014'te karar verdik, aslında 2013'te karar vermiştik de ancak yer, nerede yapalım falan onları araştırdık mahallede. Burası işte belediyeye ait bir pasif yeşil alanın bir küçük parçası, burada yapalım dedik. Çevresini kendi olanaklarımızla çevreledik, tel çektik. Depo ve sulama sistemini bilenlere danışarak damla sulama, su sıkıntısı var çünkü sistemi aldık ve depo yaptık. ODTÜ'den bu işi bilen Ali Hoca ve İnci Hoca var Kimya Bölümü'nden onlarla konuştuk, onlar da baya kendileri uğraşıyorlar kompost yapıyorlar, onlara danıştık. Onlar bize sulama sistemi vesaireyi öğrettiler, sebze yataklarını nasıl hazırlayacağımızı gösterdiler, nasıl yöntemler ekelim, buraya hangi su uygundur gibi. İşte imece, başlangıçta tabi daha kalabalıktık, şimdi biraz azaldık da. Yükseltilmiş sebze yatakları hazırlandı, hangi sebzeler uygun olur diye bilgi topladık. İçimizde çünkü bu işle uğraşmış kimse yoktu, ilk defa yapıyorduk hepimiz. Domates, biber, fasulye, kabak gibi... Onun dışında patlıcan denedik, denemelerimiz oldu ama bir kısmı çok başarılı olmadı, patlıcan mesela zor bir bitkiymiş onu anladık. İşte çeşitli yeşillikler, tere, roka ektik, ekiyoruz. Çileğimiz var.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

BE3: Valla başlangıcı aslında Gezi. Gezi Olayları'nda bizim mahallede de baya insanlar sokağa çıktı, ondan sonra ODTÜ Yolu davası başladı. Gezi'den hemen sonra temmuzda bizim ODTÜ Yolu problemimiz oldu, onunla ilgili bir aradaydık. Bir küçük direnişimiz oldu sonra orda da yenildik tabi çok moralimiz bozuldu. Ama biz yine o forumlara devam ettik. Sonbahar geldi havalar bozuldu, ondan önce parklarda toplanıyorduk, parklarda toplanamaz olduk. Sonra kahvelerde toplanmaya başladık, fakat bu durum giderek sıkıntı olmaya başladı. Kitle de giderek azalıyor tabi bir şey üretmeyince, yapmayınca. "Ortak ne yapabiliriz?" diye düşündük, yani bir şey üretmek lazım. İçimizde ekoloji ile ilgilenen gençler çoktu, bostan bizim için en uygun aktivite olduğuna karar verdik, hem de işte Berkin de o sırada ölmüştü

onun da adını verdik. Öyle bir motivasyonumuz oydu yani; ortak bir üretim yapma, çevreye faydalı olabilecek zarar veremeyecek bir şey olsun, kalıcı bir şey olsun, insanlar birbiriyle kaynaşsın, komşuluk ilişkileri gelişsin. Temel motivasyonlarımız bunlardı.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

BE3: Valla gelip giden çok oldu tabi, başlangıçta burada otuz kişi çalışıyordu şimdi beş – on kişiye düştü bu. Sürekli sabit kalan belki beş kişidir, öyle diyeyim. Gelip gidenler oluyor; kimisi bir kere uğruyor, kimisi bir süre geliyor bir daha gelmiyor ama sonuçta mahalle tarafından burası kabul edildi. Çalışırken gelmeseler bile, burada oturanları görüyorum ben, geçmişte gelmiş olan, gelip burada muhabbet ediyorlar, sebze alıyorlar. Kabul edildi, kimse zarar vermesi, açık çünkü kapısı, kilidi milidi yok buranın.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

BE3: Ben olumsuz etkisi olduğunu düşünmüyorum. Biz burada bu işi yapalım diye karar verdiğimizde burası moloz içerisinde, insanların çöp attığı, çok kötü bir yerdi. Önceden bina varmış, o yıkılmış, onun molozları vardı, baya bir uğraştık ve ekilebilir hale getirdik burayı. Dolayısıyla burayı güzelleştirdi bence, zaten kullanılmayan atıl bir yerdi. Toprak taş gibiydi, kazamadık hatta ilk başta. Faydası olduğunu düşünüyorum, bizden görüp kendi bahçelerinde sonradan sebze üretmeye başladılar. Ya da çalışırken gelip fide isteyen ya da bize getiren kendisinden oldu, dayanışma sağladı. Hasat şenliği, ekim şenliği böyle bahaneler yaratıp şenliğe çeviriyoruz. Mesela ilk sene menemen şenliği yaptık. Bostanın hemen yanında, ağaçlıklı çamlık bir yeşil alan var, orada mesela çocuk şenliği yapıyoruz her sene, aynı gün fide işini de denk getirdiğimiz oldu, çocuklar da geldi burada ekti biçti.

Q8: Genel bir kavram olarak “kentsel tarım” uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

BE3: Burası bir site olduğu için ferah dizayn edilmiş baştan, bahçeler geniş yani herkes isterse aslında bahçesinde kendine yetecek kadar tarım yapabilir. Her mahallede böyle bir şans yok tabi ama olanların değerlendirilmesi için yerel yönetimlere bence çok iş düşüyor, teşvik edilmesi lazım. Hele de şimdi bu kriz ortamında gıda ciddi bir sorun, temiz gıdaya ulaşmak zaten çok ciddi bir sorun da, hepimiz için, onu göz ardı bile etsek, herkesin aile bütçesine ufak da olsa bir katkı sağlayabilecek olması çok önemli. Sadece ekonomik bile baksak faydalı. Onun dışında da insanlar artık hiçbir şey üretmiyor, bu metropol hayatı, şehir hayatı, tek düze hayatlar, işe gidip gel, trafik vesaire. Psikolojik olarak da bir şey üretmek ve toprağa basmak herkese iyi gelecek bir şey, onun için teşvik edilmesi lazım ama çok az.

Q8 - DEVAM: Sizin mahalleniz buna elverişli, buna imkânı olmayan yerlerde nasıl olmalı?

BE3: Belediye o mahallelerde buna yer sağlayabilir, bir de farkı alternatifler var. Yakındaki bir araziye ulaşım sağlayabilir belediye, bunlar çok zor işler değil. Haftada iki gün ya da üç gün sağlanabilecek olanaklar. Su önemli, belediyenin su sağlaması önemli, bizim de suyumuzu belediye veriyor. Belli aralıklarla, haftada bir gelip depoyu dolduruyorlar, ama onun dışında da, mesela herkesin toprağa ulaşmasını sağlayamayabilir, her talebi karşılayamayabilir. Balkon bahçeciliği diye bir şey var. Bunları da belediyeler teşvik edebilir, yani Avrupa’da herkes kendi balkonunda kendi kabağını yetiştiriyor.

BERKİN ELVAN 4 (BE4)

Q1: Kendinizi tanıtır mısınız?

BE4: Ben Yiğit, 100. Yıl'da yaşıyorum, hemen hemen hayatımın hepsini 100. Yıl'da geçirdim diyebilirim. Sosyoloji mezunuyum, iş arıyorum şuanda. Yerel bir örgütlenmenin içerisindeyim, Gezi'den beri, işte 2013'ten beri, mahallede bir şeyler yapmaya çalışıyoruz.

Q2: Nerede oturuyorsunuz ve bostana nasıl ulaşım sağlıyorsunuz?

BE4: Bostana ulaşımımı yürüyerek sağlıyorum.

Q3: Bostanın konumunu, nicel özelliklerini ve tarımsal faaliyetler için gerekli donanımı nasıl sağladığınızı anlatır mısınız?

BE4: 200 m²lik bir alan yaklaşık olarak. Burası belediyenin arazisi aslında işte biz burayı, bu bostanı yapmak istediğimizde, atıl bir alandı çünkü burası böyle moloz yığınlarının falan olduğu, belediyeyle iletişime geçtik. Onlar da sağ olsunlar zorluk çıkarmadılar. Onları da haberdar ettikten sonra burada bir bostan kurma çalışmasına başladık 2014'te. Adını da Berkin Elvan koymak istedik o zaman hala çünkü çok sıcağı gündem olarak da, adını da yaşatmak istedik. İki tane depomuz var, biri beş tonluk biri iki tonluk. Alet edevatımızı koyduğumuz bir ufak kulübemiz var, bu şekilde.

Q4: Bostanda neler yapıyorsunuz / yaptınız?

BE4: Çok çeşitli şeyler ektik. Genel olarak çeşitli tutmaya çalıştık, bu daha küçük bir alan olduğu için buradan zaten öyle ciddi bir tarımsal üretim yapmak gibi bir niyetimiz yoktu, daha çok hani tadımlık. Herkesin gelip rahatlıkla girip çıkabileceği, tadına bakabileceği, koparabileceği hani güzel bir bostan olsun istedik. Ne bileyim işte, patlıcan, domates, salatalık, mısır, horozibiği, kekik, nohut gibi bir sürü şey denedik aslında yıllar içerisinde. Denemeye de devam ediyoruz bizim için keyifli bir uğraş oluyor.

Q5: Bostanda hangi sebeplerden dolayı katıldınız? Motivasyonunuz nedir?

BE4: Sürekli tüketici olmaktan ziyade aslında hani alternatif bir üretim kültürünün parçası olabilir miyiz? Mahalleye bir değer olarak böyle bir şey katabilir miyiz? Aslında bu iş buralardan çıktı. Genel işte Gezi zamanı 100. Yıl İniyatifi olarak bu etkinlikleri ve bu yapıları organize ettik. Bu inisiyatifin öyle bir toplantısında aldığı kararlar sonucu mahalleye böyle bir katkımız olsun istedik. Öğrenmek de istedik çünkü buna başlarken hemen hiçbirimiz nasıl domates salatalık yetiştirilir bilmiyorduk. Bizim için çok öğretici de bir süreç oldu.

Q6: Katılımcılarla oluşan ortamı betimler misiniz? Zaman içerisinde bu ortamda değişen ya da aynı kalan kişiler ve/veya alışkanlıklar var mı?

BE4: Ya tabii çok değişti zaman içerisinde, yani Gezi zamanı daha böyle ODTÜ'lü öğrencilerin ağırlıklı olduğu bir toplamdık mesela, o zamanla azala azala, işte ne bileyim insanlar mezun olup gittiler, başka şehre taşındı vesaire, genel olarak bir dört beş kişi çekirdek ekip 2013'den beri 2014'ten beri ilgileniyor diyebilirim.

Q7: Sizce bu bostanın kente, katılımcılara ve bulunduğu çevreye olumlu ya da olumsuz etkileri var mıdır? Açıklar mısınız?

BE4: Olumsuz bir etkisi olduğunu pek düşünmüyorum, olumsuz bir tarafı olmadı bence. Olumlu etkileri de, mahalleli için de buraya gelip rahat rahat enerjilerini atabilecekleri, bahçeyle toprakla uğraşabilecekleri, burada gelip tanışabilecekleri, mesela bugün de aslında bostan sayesinde farklı insanlar şuan birbiri ile tanışmış oldu, sosyalleşmek açısından da faydalı bir alan haline geldi.

Q8: Genel bir kavram olarak "kentsel tarım" uygulamasına dair geliştirilebilecek, değiştirilebilecek ya da aynı kalabilecek kısımlar var mıdır? Var ise nelerdir anlatır mısınız?

BE4: Var, nasıl olabilir çok emin değilim. Önceden daha 100. Yıl özelinde düşünüyordum. 100. Yıl çok şey bir mahalle, hemen hemen her binanın kullanabileceği bir bahçesi var aslında. Bunu yaparken de aklımızda şey vardı, burada bir şey başlatırız, sonra her bina kendi arka bahçesinde ufak da olsa bir sebze meyve yetiştirir, kendine yeterli eder, bir örnek olmuş olabilirdi. Ama insanlar bunu

ne kadar inisiyatif alıp da sürdürürler ondan emin değilim yani, kendi serüvenimizi de düşününce her yıl sayımız azaldı aslında, işin açığı. O yüzden belki daha yerel yönetimler ile birlikte geliştirilebilir bir şeymiş gibi, artık daha gerçekçi geliyor aslında öyle bir şey. Ya da mahallelerin baştan buna uygun olarak planlanması, öyle alanlar yoksa öyle alanların yaratılması, ya da daha büyük çapta var olan bir yere ulaşım sağlanması, birilerinin istihdam da elde edebileceği kentin içinde çok çeşitli şeyler düşünülebilir. Arkadaş teras tarımı yapıyor işte mesela teraslarda yapılabilir belki yani, dairelerin içerisinde susuz tarımdan bahsedilebilir ama yani bunların ayrıntılarını çok bilmiyorum. Ne kadar ekolojik olur nedir? Onları da tartışmak gerekiyor sanırım ama yerel yönetim destekli olması gerekiyor sanırım bunun atması için.

B. Sustainability from Social Domains Perspective: Interview Coding

Social Domains Approach Sustainability\Culture

<Files\\katılımcı_ata1> - § 1 reference coded

Reference 1

çocuklara sebzeleri tanıtıyor

<Files\\katılımcı_ata2> - § 4 references coded

Reference 1

Zaman ilerledikçe birbirimize ısınıp, kaynaşp, haberleşiriz ve kahvaltılar düzenliyoruz.

Reference 2

Onların deneyimlerinden de faydalandım, birbirimize tohum alışverişinde bulunduk.

Reference 3

eskiden devam eden bir sürü katılımcı vardı ve çok içten insanlardı

Reference 4

bostan dışı herhangi bir üretim yapan kişi varsa bostandakilerle alışveriş oldu.

<Files\\katılımcı_ata3> - § 3 references coded

Reference 1

ata tohumlarına sahip çıkarak üretimde bulunmanın ve bilgiyi ve ürettiğimiz ürünleri paylaşmanın mutluluğunu yaşadım.

Reference 2

Katılımcılar arasında bilgi, tohum ve ürün paylaşımında bulunduk. Bir bahçeyi birlikte kullanma ve üretimde bulunma imkânı bulduk.

Reference 3

gönüllü katılımlarla kahvaltılar, piknikler yaptık.

<Files\\katılımcı_be1> - § 2 references coded

Reference 1

Pandemi sürecinde özellikle bostana ilgi arttı, eskiden çok böyle ilgi çeken bir şey değildi ama pandemiyle birlikte bence sağlıklı gıdaya erişim konusundaki bilinçlenme, gıda sistemindeki risklerin ortaya çıkması falan insanları “Bu kent bostanı nedir? Nasıl ekim dikim yapılıyor? Aa biz eskiden böyle şeyleri yapardık, dedem bize anlatırdı.” gibi bir kültür, buralardan bazı şeylerin çıkarılması, tekrar canlanması gibi konuları bile oldu bence.

Reference 2

gönüllülük esasıyla çalışılması ve paylaşım ortamlarının arttırılması gibi hem kentsel birlikteliği, sosyalliği hem de insanların birbirlerini anlaması, empati kurması gibi olayları güçlendirici bir altyapı kurulması

<Files\\katılımcı_be2> - § 3 references coded

Reference 1

Ortamı sıcak ve birileri bir şey getiriyor, içiyorsun yiyorsun, böyle eğleniyorsun, tarım yapıyorsun, çok güzel bir ortamı var.

Reference 2

Aynı kalan... Bu sıcak ortamı hala aynı, sohbeti, ilişkisi hala aynı.

Reference 3

Sosyalleşmeye yardımcı oluyor açıkçası,

<Files\\katılımcı_be3> - § 4 references coded

Reference 1

kalıcı bir şey olsun,

Reference 2

Gelip gidenler oluyor; kimisi bir kere uğruyor, kimisi bir süre geliyor bir daha gelmiyor ama sonuçta mahalle tarafından burası kabul edildi.

Reference 3

Çalışırken gelmeseler bile, burada oturanları görüyorum ben, geçmişte gelmiş olan, gelip burada muhabbet ediyorlar, sebze alıyorlar. Kabul edildi, kimse zarar vermesi, açık çünkü kapısı, kilidi milidi yok buranın.

Reference 4

bizden görüp kendi bahçelerinde sonradan sebze üretmeye başladılar. Ya da çalışırken gelip fide isteyen ya da bize getiren kendisinden oldu, dayanışma sağladı. Hasat şenliği, ekim şenliği böyle bahaneler yaratıp şenliğe çeviriyoruz. Mesela ilk sene menemen şenliği yaptık. Bostanın hemen yanında, ağaçlıklı çamlık bir yeşil alan var, orada mesela çocuk şenliği yapıyoruz her sene, aynı gün fide işini de denk getirdiğimiz oldu, çocuklar da geldi burada ekti biçti.

<Files\\katılımcı_be4> - § 5 references coded

Reference 1

bu daha küçük bir alan olduğu için buradan zaten öyle ciddi bir tarımsal üretim yapmak gibi bir niyetimiz yoktu, daha çok hani tadımlık. Herkesin gelip rahatlıkla girip çıkabileceği, tadına bakabileceği, koparabileceği hani güzel bir bostan olsun istedik.

Reference 2

Mahalleye bir değer olarak böyle bir şey katabilir miyiz?

Reference 3

Gezi zamanı daha böyle ODTÜ'lü öğrencilerin ağırlıklı olduğu bir toplamdık mesela, o zamanla azala azala, işte ne bileyim insanlar mezun olup gittiler, başka şehre taşındı vesaire, genel olarak bir dört beş kişi çekirdek ekip 2013'den beri 2014'ten beri ilgileniyor diyebilirim.

Reference 4

mahalleli için de buraya gelip rahat rahat enerjilerini atabilecekleri, bahçeyle toprakla uğraşabilecekleri,

Reference 5

100. Yıl çok şey bir mahalle, hemen hemen her binanın kullanabileceği bir bahçesi var aslında. Bunu yaparken de aklımızda şey vardı, burada bir şey başlatırız, sonra her bina kendi arka bahçesinde ufak da olsa bir sebze meyve yetiştirir, kendine yeterli eder, bir örnek olmuş olabilirdi. Ama insanlar bunu ne kadar inisiyatif alıp da sürdürürler ondan emin değilim yani, kendi serüvenimizi de düşününce her yıl sayımız azaldı aslında, işin açığı. O yüzden belki daha yerel yönetimler ile birlikte geliştirilebilir bir şeymiş gibi, artık daha gerçekçi geliyor aslında öyle bir şey.

<Files\\katılımcı_çiğdemim1> - § 2 references coded

Reference 1

Hasat sonrası da hep şenlikler yaptık, güzel bir ortam oldu. Kahvaltılar ve yemekler düzenledik, bostana gelen katılımcılar keyifle geldi, sosyalleşti. Hala daha tarım kısmına katılmasa bile bir çayımızı içmeye gelen katılımcılarımız var.

Reference 2

edindiğimiz temel bilgileri herkesle paylaşmak,

<Files\\katılımcı_mutlukent1> - § 2 references coded

Reference 1

Tamamı konuya ilgi duyan insanlardan oluştuğu için oldukça güzel bir topluluktu. Bostanda tanışıp halen diyalog içinde olduğun kişiler var.

Reference 2

Ben bostanda öğrendiğim bilgileri yıllardır aktif olarak hobi bahçemde kullanıyorum. Bildiklerimi soran herkes ile paylaşıyorum.

<Files\\katılımcı_mutlukent2> - § 1 reference coded

Reference 1

Arkadaşlık harikaydı. İmece usulü çalıştık, eskiler yeni kursiyerlere yardımcı oldu. Bilen bilmeyene gösterdi. Deneyimler anlatıldı. Tohumlar paylaşıldı, ürünler paylaşıldı.

<Files\\yönetici_öğitmen1> - § 2 references coded

Reference 1

Aslında tamamen sosyal amaçlı düşündük biz bunu, gelenler aynı şekilde sosyal olsunlar diye düşündük. İşte sosyalleşme alanları oluşturabilmek için Ata'daki mesela verandayı kullanıyoruz biz. Mutlukent'te de yine küçük küçük çardaklar yerleştirdik, çardaklarda da zaman zaman insanlar hem bostan sahiplerimiz var, parselleri sahiplendirdik, hem de eğitimci katılımcılarımız var, sadece eğitimlere katılanlar, zamanla sosyalleşmeye başladılar, birbirlerini tanımaya başladılar ve birbirleriyle fikir alışverişi yapmaya başladılar. Hatta en son şöyle bir şey oluyor; her zaman bostan sonunda, bostan hasadından sonra, bağ bozumundan sonra, güzel bir kahvaltı. Çok güzel, güzel kahvaltı organizasyonlarımız oluyor, yılbaşı etkinliklerimiz oluyor ve gelenler oldukça sosyalleşip sempatik sempatik hep birlikte aile oluyoruz kocaman.

Reference 2

arkadaştan arkadaşına, işte sosyal medyada birbirleriyle konuşarak, derken derken çok ciddi anlamda çoğalıyor. Baya geniş bir kitleye hitap ediyoruz şuan biz Ankara'da.

<Files\\yönetici_öğitmen2> - § 4 references coded

Reference 1 - 4,39% Coverage

Ümitköy ortamı şöyle, kültür farkı yüksek yani oradaki insanlar biraz daha eğitimi yüksek insanlar, emekli oldukları yerler gerçekten kurumların yüksek mevkileri. Burada mesela değişim olmuyor %50'si sabit, artık çok samimi olduğumuz insanlar var.

Reference 2

Bunun dışında sırf oraya muhabbet etmek için gelen insanlar bile var, orada bir bardak çay içip, muhabbet edip, vakit geçirmek isteyen insanlar var katılımcılar arasında. Hani orada bir aile ortamı oluştu, herkes birbirini çok iyi tanıyor, çok rahat konuşabiliyoruz.

Reference 3

Öyle ki, kendi aralarında bir program yapıp, plan yapıp sabah kahvaltısı hazırlıyorlar, bizi çağırıyorlar.

Reference 4

Öveçler biraz daha şey mesela oraya göre, hem maddi hem de kültürel olarak biraz daha düşük seviyede ama o insanlar da aynı şekilde davranıyorlar, ellerinden geldiği kadar, oradaki şey biraz aile ortamı ve samimiyet üzerine kurulu.

<Files\\yönetici_ eğitmen3> - § 8 references coded

Reference 1

İlk başa farkındalık yaratmak için, kendi gıdasını oluşturabilen insanlar oluşturabilmek için, onları eğitmek için, bunun farkındalığı özellikle, atalık tohumun farkındalığını vermeye çalışıyoruz.

Reference 2

Şimdi 205 Temmuz – Ağustos ayından beri biz burada bu işi yapıyoruz. O zamandan beri hala gelip halimizi hatırımızı soran, çayımızı kahvemizi içenler var.

Reference 3

buradaki ortam insanların sosyalleştiği bir ortam olduğu için, her yaşta insan buraya gelebiliyor, yeni çocuğu olmuş insanlar da geliyor, emekli olup “Ne yapacağım

ben?” diyenler de geliyor, işte “Ben domatesi nasıl yetiştireceğim, bilmiyorum?” diyen de geliyor.

Reference 4

o insanlar kendi araların sosyalleşmeye başlayınca bir aile ortamı oluşuyor kursiyerler arasında bizlerle beraber.

Reference 5

Yaptığı uygulamalarda parsel sahibiyse, çok iyi yapıyorsa bu işi, (teknik personelle puan veriyoruz çünkü) en iyileri devam ettirebiliyoruz ki bir sonraki dönemde gelen kursiyerlere örnek olsunlar diye. Aslında biz kendi işimizi biraz da rahatlatmış oluyoruz, buna akran eğitimi derler.

Reference 6

Senede bir defa iki defa yemek yapılır, önce bostandaki yetişen ürünlerle ama tabi sağdan soldan bu çoğalıyor, bu bile sosyalleşme için çok iyi yani.

Reference 7

İkincisi, domino etkisidir bu tür şeyler. Biri diğerine, o diğerine ve o diğerine devamlı etki eder ve büyüyerek gider.

Reference 8

Parsel veriyoruz, 30 kişi parsel kullanıyor, 60 kişi eğitim görüyor ama sırada 80 kişi bekliyor. Reklam da yapmıyoruz demek ki o ona, o ona derken bu yayılabiliyor. İşin güzel tarafı da bu zaten, etki çarpanı yüksek bu işin.

<Files\\yönetici_yönetici1> - § 11 references coded

Reference 1

Biz şunda daha çok hobistlere yönelik, yani bu işi hobi olarak direk ticari ya da büyük üretim yapacak kişiler değil

Reference 2

aynı apartmanda oturup, özellikle Çayyolu'nda, birbirine merhaba demeyen insanlar burada önce merhaba sonra dayanışmaya başladılar, birlikte güzel işler yaptılar.

Reference 3

Mutlaka hasat şenliği yapılır, ürünler tamam çeşit olarak kısıtlı, işte domates, biber, patlıcan gibi yine saysak on çeşit ürün üretiyorlardır ama mesela her şeyi kabak ile yapın getirin bir kahvaltı yapalım, kabaklı kekler şunlar bunlar falan. Şeyi görüyorsunuz yani birbirlerine o mahalledeki eski güven ve dayanışma ortamının orada oluştuğunu görüyorsunuz.

Reference 4

tarımsal üretim üzerinden dayanışma ve birbirlerinin yeniden güvenmeleriydi mahallenin.

Reference 5

Bazı mahalleler çok mutlu oluyor ama genelde eğitime katılan, o sosyal ortama, her yıl aynı derslere gelen insanlar var.

Reference 6

farklı bir şey öğreniyor bir de birbirlerinden öğreniyorlar

Reference 7

emekli olmuşlar bir yeri bırakmışlar, orada kendileri gibi düşünen, kendileri gibi hayata bakan insanları buluyorlar.

Reference 8

ilk üçe girene ertesi yıl tekrar parsel alma hakkı veriyoruz. Her yıl parselciler yenilediğinde orada bir kültür oluşturamıyorsunuz, sosyallik açısından önemli. Akran eğitim oluyor bunun adı yanındaki bir yıl önceden bilen insan yeni gelen insana öğretiyor. Sadece hocaya bağlı olmayınca içeride bir enerji, bir sistem oluşmuş oluyor, o da iyi bir deneyim paylaşımı.

Reference 9

Çayyolu'ndaki sadece arkadaşı ya da eşiyile paylaşıyordu Ata'da' ki de dışardan gelen ya arkadaşı ya da orada kursta tanıştığıyla paylaşıyordu. Verim olarak Ata'nın verimi daha iyi oldu, hiç beklenmeyen bir sonuç elde ettik.

Reference 10

Bostandan tanışıklık iş birliği ile son derece kibar davrandılar, kimsede kavga dövüş olmadı, beklediğimiz gibi bazen şey olur ya grup çalışmasında hep bir kişinin üzerine kalır, öyle de olmadı. Bir arkadaş çok gelemedi ama onun grup arkadaşı da eksiği kapattı.

Reference 11

Aslında beklenmedik, bizim toplumumuzda, kültürümüzde pek ekip çalışması yürümez ya, yürüdü yani.

Social Domains Approach Sustainability\Politics

<Files\\katılımcı_be1> - § 5 references coded

Reference 1

Ortak kararlar ile yürütülen bir bostan.

Reference 2

Ekim dikimin haricinde organizasyon işleri başlar sonrasında

Reference 3

Bu aslında gönüllülük esasından, hem muhtarın hem belediyenin verdiği bir destek hani böyle bir şey yapmak zorunda değiller

Reference 4

kentlerde bulunan, yakın çevrede bulunan alanların tarıma kazandırılması

Reference 5

Ama bunu sadece çalışan insanlar olarak yapamayız, bunu organize edip, destek verecek belediyeler, hükümet kuralları, kanunlar gibi birçok şeyin yapılması lazım

<Files\\katılımcı_be3> - § 3 references coded

Reference 1

2014'te karar verdik, aslında 2013'te karar vermiştik de ancak yer, nerede yapalım falan onları araştırdık mahallede. Burası işte belediyeye ait bir pasif yeşil alanın bir küçük parçası, burada yapalım dedik.

Reference 2

Her mahallede böyle bir şans yok tabi ama olanların değerlendirilmesi için yerel yönetimlere bence çok iş düşüyor, teşvik edilmesi lazım.

Reference 3

Yakındaki bir araziye ulaşım sağlayabilir belediye,

<Files\\katılımcı_be4> - § 2 references coded

Reference 1

yerel yönetimler ile birlikte geliştirilebilir bir şeymiş gibi, artık daha gerçekçi geliyor aslında öyle bir şey. Ya da mahallelerin baştan buna uygun olarak planlanması, öyle alanlar yoksa öyle alanların yaratılması, ya da daha büyük çapta var olan bir yere ulaşım sağlanması, birilerinin istihdam da elde edebileceği kentin içinde çok çeşitli şeyler düşünülebilir.

Reference 2

tartışmak gerekiyor sanırım ama yerel yönetim destekli olması gerekiyor sanırım bunun atması için.

<Files\\katılımcı_çiğdemim1> - § 2 references coded

Reference 1

bu bostanın alanı özel mülk. Zamanında, nasıl olduysa, belediye bir kişiye vermiş. Neyse ki okul genişleme alanı, arkamız hemen okul, o yüzden aidiyeti olan kişinin bu alana yapabilecekleri kısıtlı. Bu şimdilik bir sorun yaratmıyor, biz burayı kullanıyoruz ama düşünecek olursanız ciddi bir sıkıntı, çünkü imar yetkisi müteahhitin elinde ve sonu da ne olacak belli değil.

Reference 2

Kentsel tarımda en büyük sorunlardan bir tanesi şehir içerisinde yer bulmak. Şehirlerde yer çok kıymetli ve bizim örneğimizde olduğu gibi sıkıntılı bir konu.

<Files\\yönetici_öğitmen1> - § 1 reference coded

Reference 1

“Yerli tohum nasıl üretilir?” ve “Oradaki çiftçilere bunu nasıl öğretebiliriz?” aynı zamanda “Kırsal kalkınmayı nasıl destekleyebiliriz?” aslında buradan yola çıktık. Daha sonrasında “Neden bunu kentte yapmıyoruz?” sorusu geldi, üst yönetimden. Biz dedik ki, “Evet olur kentte de olur, çok da güzel olur.” Daha sonra biraz araştırma yaptık ve gerçekten vatandaşın da buna ihtiyacı olduğunu, bazı muhtarlık görüşmeleri sonucunda da, buna karar verdik. Dolayısıyla bostanlarımızın ilkini faaliyete geçirdik. Daha sonrasında da zaman geçtikçe insanların ne istediğini öğrenmeye başladık; formlar doldurduk, talep edilen eğitimleri gördük ve talep edilen eğitimlere göre de, bu sefer bunların hepsi zaten belediyeden anlatan eğitimciler, birkaç tane sadece dışarıdan aşılama için vesaire için gelen öğretmenlerimiz var, onun dışında herkes kendi uzmanlık alanını anlatıyor. Ben de arı yetiştiriciliği uzmanıyım, arıcılık eğitimi veriyorum, bitki korumacı bir arkadaşımız var, “Bitkiler nasıl yetiştirilir?”, “Tohumdan fideye yolculuk nasıl gider?”, bunları yapıyoruz. Bunun dışında işte insanlar tamam dinlemek güzel, ama bir yandan da uygulamak istiyorlar. Dedik ki uygulama aşamasında, “Biz burada yapalım içeride eğitimleri verelim, dışarda da bunun pratiğine dökelim artık”. Bu şekilde böyle güzel bir işleyiş devam ediyor ve daha fazlasını açmak istiyoruz

<Files\\yönetici_öğitmen2> - § 1 reference coded

Reference 1

Çayyolu kısmında çok büyük bir alan, üretim alanı yapıyoruz.

<Files\\yönetici_öğitmen3> - § 7 references coded

Reference 1

Kırsal kalkınma çalışmaları bir yerden sonra yönetilemeyince kente taşınmak istendi, dolayısıyla da kent içerisinde biz alanlar aradık, bu eğitim uygulamalı bir şekilde verebilmek için. Çok fazla yer yok, belediyenin kendi alanları yok, bulduğumuz yerleri olabildiğince değerlendirmeye çalıştık.

Reference 2

Normalde bu proje başladığı zaman ekibin aklındaki şey şuydu, büyük mahallelere bundan birer tane kurmak.

Reference 3

Büyük mahallelere, belki de formu biraz değiştirilerek, dezavantajlı mahallelere bu işin uzanması gerekiyor.

Reference 4

istediğimiz noktaya açamıyoruz bunu çünkü belediyenin kendi arazileri buna uygun değil. Herkes, o imar planlarında, artıkları belediye birleştirmiş, onun yönü uymuyor, yola çok yakın oluyor gibi gibi birçok kriter var, her yere bostan açamıyoruz. Nerede yapılabilir? Yapılaşmanın, şehirleşmenin yayıldığı yerler (oralar batı olduğu için) bu tarafta işte Alacaatlı, Yaşamkent'e doğru, buralarda çok müsait yerler hala var. Ama hepsini de buraya yapma şansınız yok,

Reference 5

bizim senaryomuzda büyük mahallelerde bunu kurmak mantıklı ama yurtdışında nasıl yapılıyor incelediğimiz zaman, Avrupa'nın birçok yerinde özellikle dezavantajlı gruplarda, daha ağırlıklı olarak onları incelemiştik, kentin hemen

çeperinde yapıyor, bizim gibi içerisinde değil. Biz yine içerisinde sayılıyor onlara kıyasla, kentin çeperinde özel alanlar kuruluyor.

Reference 6

Kooperatiflerce, belediyelerce ya da işte yerel yönetimlerce ve bu alanlarda o belediyeye, kooperatife ya da o yerel yönetime kullanım hakkı veriliyor ve burada insanlar çalışıyor. Bu çözüm yollarından birisi, bunu Büyükşehir çok rahatlıkla yapabilir çünkü çeper asıl onlardan soruluyor, biz o kadar geliştiremiyoruz.

Reference 7

biz bir yeri tasarlarken eğitim salonunun olmasını şart koşuyoruz, görülebilecek bir yerde yetiştirme ortamı olması gerekiyor, hem güvenlik için hem de kontrol için. Bu elenebilir sadece yetiştirme alanları kurulabilir ama bunun güvenlik sıkıntısının çok olacağını düşünüyoruz

<Files\\yönetici_yönetici1> - § 5 references coded

Reference 1

Yer arayışına başladık, kent içerisindeki tarımdaki en ciddi sıkıntı tarım yapılacak alan bulunması çünkü bazı özellikleri olması gerekiyor, örneğin yoldan uzak olması, arabalardan zarar görmemesi için.

Reference 2

kent çeperinde asıl tedariki sağlayacak olan

Reference 3

kır ile kent arasındaki ilişkiyi kuran

Reference 4

rehabilitasyon için kullanılan örneğin bağımlılar, bazı örnekleri var bağımlılarda çok iyi etkiler gösteriyor

Reference 5

kırda çalışırken bir sürü proje var orada, bir sürü para akıyor oraya ama gerçekten gençlerin hiçbiri köyde yaşamak istemiyor. Şöyle haklılar ne kadar paran olursa olsun bazı yoksunluklar var. Akşam çıkıp bir kafeye gidemiyorsun, gece hastalanırsan hastaneye zor yetişiyorsun falan gençler o yüzden az kazansa bile şehirde olmak istiyor. Bu durumda köylere dönmek çok zor görünüyor, o zaman kent çeperinde ve kent içerisinde ve daha teknik boyutunda dikey bahçecilik, çatı bahçeleri gibi, çünkü bazı hesaplamalar var her binanın çatısında yapılırsa bu iş o binayı besleyecek kadar gıda yetiştirilebileceği gibi teoriler var, bu boyutları var.

Social Domains Approach Sustainability\Ecology

<Files\\katılımcı_ata1> - § 2 references coded

Reference 1

daha aktif doğayla iç içe yaşamak adına

Reference 2

artı bir yeşil alan

<Files\\katılımcı_ata3> - § 1 reference coded

Reference 1

kentin havasına, suyuna, kenttaşların ekonomisine, psikolojisine ve sosyalleşmesine sağladığı olanakları çok olumlu buluyorum.

<Files\\katılımcı_ata4> - § 2 references coded

Reference 1

betonlar arasında organik bir tarımın yapılıp yapılamayacağını deneyimlenmek için bu etkinliğe katıldım.

Reference 2

en önemlisi ata tohum uygulamasına geçilmeli, tohum takasları yapılmalı

<Files\\katılımcı_be1> - § 1 reference coded

Reference 1

Susuz imkânı yok bu işin yapılmasının,

<Files\\katılımcı_be2> - § 3 references coded

Reference 1

doğa ile iç içe olamıyorduk, bu yüzden bostan da bizim için çok iyi alternatif bir yer oldu.

Reference 2

Çok doğal bir yer

Reference 3

Buradaki oturduğumuz şeyler bile full doğal şeylerden oluşuyor, tahtadan gibi, burada plastik bir şey bulamazsınız mesela, bir şu su depoları var. O yüzden çok seviyorum burayı.

<Files\\katılımcı_be3> - § 2 references coded

Reference 1

İçimizde ekoloji ile ilgilenen gençler çoktu, bostan bizim için en uygun aktivite olduğuna karar verdik,

Reference 2

çevreye faydalı olabilecek zarar veremeyecek bir şey olsun,

<Files\\katılımcı_çiğdemim1> - § 2 references coded

Reference 1

yerel tohumların üretilmesi, elde tutulması, el değıştirmesi ve satılmasını engelleyen kısaca yerel tohumların yok olmasına neden olacak 5553 sayılı "tohumcuk yarası"na karşı bir duyarlılık oluşturmaktır.

Reference 2

bir sürü evden organik atık topluyoruz ve kompost yapıp kendi bitkilerimizi yetiştirmek için kullanıyoruz. Mahalle içerisinde bir döngü de sağlıyor.

<Files\\yönetici_çitmen3> - § 4 references coded

Reference 1

2014, 2015 yılları içerisinde de bazı Türkiye'deki takas şenliklerine katıldık, oradan da biraz tohum elde ettik, bu şekilde hem kursiyerlerden hem başka şehirlerden bir arşiv yaptık. O arşivlerdeki tohumları devamlı şimdi üretiyoruz.

Reference 2

İlk başa farkındalık yaratmak için, kendi gıdasını oluşturabilen insanlar oluşturabilmek için, onları eğitmek için, bunun farkındalığı özellikle, atalık tohumun farkındalığını vermeye çalışıyoruz.

Reference 3

Belediye suyundan ama isteğimiz şu ki yağmur suyunu depolayabilelim. Çatı suyunu toplayabilelim ama şimdiki çatımız buna pek müsait değil. Şuan damlama sulama olarak sulamalar yapılıyor, yine vahşi sulama denilen sulamadan ek olarak destek alınabilir.

Reference 4

Ticari olarak bu işi yapan birisi kimyasal kullanmadan sorununu çözebildi, bu birincisi.

<Files\\yönetici_yönetici1> - § 4 references coded

Reference 1

Park ve Bahçeler bünyesinde olduğumuz için bostanları da parklara yakın kurduğumuz için parkın sulama sisteminden yararlanıyoruz biz.

Reference 2

doğal tarım olsun dedik, ekolojik duyarlılığı olan bir belediyeyiz ve ekibiz, o yüzden herhangi bir kimyasal ve endüstriyel tarım yöntemleri girmesin dedik.

Reference 3

biz kentteki doğayı özleyen ve şehir içerisinde o doğa özlemini gidermeye çalışan ve ekolojik olarak da duyarlı tarıma, çevreye duyarlı insanlara yönelik işler yapıyoruz çünkü elimizdeki alanlar kısıtlı.

Reference 4

Biz bir de tohum üretimi yapıyoruz, yani yerel tohumları devam ettirmek için tohum yetiştiriciliği de yapacağız.

Social Domains Approach Sustainability\Economics

<Files\\katılımcı_ata2> - § 1 reference coded

Reference 1

Boş zamanların bu şekilde üretimle değerlendirilmesi, bilinçli üretici olmak çık önemli.

<Files\\katılımcı_ata3> - § 1 reference coded

Reference 1

kentin havasına, suyuna, kenttaşların ekonomisine, psikolojisine ve sosyalleşmesine sağladığı olanakları çok olumlu buluyorum.

<Files\\katılımcı_ata4> - § 2 references coded

Reference 1

iki aileye yetecek kadar ürün elde ettik,

Reference 2

hatta komşularımıza bile dağıttık.

<Files\\katılımcı_be1> - § 1 reference coded

Reference 1

ekonomik olarak da birçok etkisi olur. İnsanlar sağlıklı gıdaya daha uygun fiyatlarda ulaşabilirler

<Files\\katılımcı_be3> - § 2 references coded

Reference 1

ortak bir üretim yapma,

Reference 2

bu kriz ortamında gıda ciddi bir sorun, temiz gıdaya ulaşmak zaten çok ciddi bir sorun da, hepimiz için, onu göz ardı bile etsek, herkesin aile bütçesine ufak da olsa bir katkı sağlayabilecek olması çok önemli. Sadece ekonomik bile baksak faydalı.

<Files\\katılımcı_be4> - § 1 reference coded

Reference 1

Sürekli tüketici olmaktan ziyade aslında hani alternatif bir üretim kültürünün parçası olabilir miyiz?

<Files\\katılımcı_çiğdemim1> - § 2 references coded

Reference 1

bulduğu yeri güzelleştiren ve üreten bir alan o yüzden çok kıymetli.

Reference 2

Kentsel tarım uygulaması ile, ki bakın biz ne kadar küçük bir yerde yapıyoruz, ne kadar çok ürün ortaya çıkıyor. Bu iş neden daha büyük ölçeklerde yapılmasın? O kadar kamyon, o kadar kaynak Ankara'ya geleceğine kentsel tarım üretime bir katkıda bulunabilir ve masrafları çokça azaltabilir, bunun için şehir içindeki alan kullanımlarının çok iyi bir şekilde tasarlanması gerekiyor.

<Files\\yönetici_öğitmen1> - § 1 reference coded

Reference 1

Büyük bir temel gıda ihtiyacımız var ve yaşam koşulları gerçekten çok sıkıntılı.

<Files\\yönetici_öğitmen3> - § 2 references coded

Reference 1

Burası (Mutlukent) çok böyle faal, çok uygun bir yer olmamasına rağmen aslında, şuan için üretim yapabilecek kapasitede.

Reference 2

2014, 2015 yılları içerisinde de bazı Türkiye'deki takas şenliklerine katıldık, oradan da biraz tohum elde ettik, bu şekilde hem kursiyerlerden hem başka şehirlerden bir arşiv yaptık. O arşivlerdeki tohumları devamlı şimdi üretiyoruz.

<Files\\yönetici_yönetici1> - § 2 references coded

Reference 1

kentsel tarımın aslında bir yüzü de şehri beslemek, biz henüz o boyuta giremedik.

Reference 2

Bir gün kendi yiyeceğimizi üretmek zorunda kalabiliriz diye düşünüyoruz, insanlar bu yüzden bilmeli.

C. Social Bonds and Community Formation: Interview Coding

Social Bonds and Community Formation\Positive

<Files\\katılımc1_ata1> - § 2 references coded

Reference 1

Bence sosyal yönüyle de çok avantajlı

Reference 2

Bu bostana geldiğimiz zaman her çevreden her tür melekten emekli olmuş insanlarla burada sosyalleşiyoruz. Her konuda, sadece bostan adına değil bütün kültürel olarak da, ekstra biz burada kahvaltılar düzenledik, yemekler yedik. Burada belediyemizin yetkilileri geldi tanıştık, kaynaştık.

<Files\\katılımc1_ata2> - § 6 references coded

Reference 1

Eğitim alanının önünde Kent Tarım çalışanlarının ve katılımcıların kullandığı, genelde kahvaltı ya da çay kahve içip sohbet etmeye kullandığı, geniş bir çardak var.

Reference 2

Çok güzel ve keyifli bir ortam oluyor.

Reference 3

Zaman ilerledikçe birbirimize ısınıp, kaynaşp, haberleşiriz ve kahvaltılar düzenliyoruz.

Reference 4

sosyalleşmek

Reference 5

Başlangıçta az insanla iletişim kuruyordum ama eğitimler ilerledikçe ve uygulamaya geçilince bir sürü arkadaşım oldu.

Reference 6

çok güzel kişisel bağlar kurdum.

<Files\\katılımcı_ata3> - § 3 references coded

Reference 1

tüm görevliler ve katılımcılar sıcak bir aile ortamı oluştu.

Reference 2

gönüllü katılımlarla kahvaltılar, piknikler yaptık.

Reference 3

kentin havasına, suyuna, kenttaşların ekonomisine, psikolojisine ve sosyalleşmesine sağladığı olanakları çok olumlu buluyorum.

<Files\\katılımcı_ata4> - § 3 references coded

Reference 1

teorik eğitimin verdiği donanımlı bir kapalı alan ve bunun önünde herkesin toplanıp sohbet ettiği, bilgi alışverişinde bulunduğu bir büyük çardak vardı.

Reference 2

diğer arkadaşlarla paylaştık

Reference 3

Ortam gayet güzeldi

<Files\\katılımcı_be1> - § 4 references coded

Reference 1

Bir de insanları buluşturan bir yer, bizim aynı zamanda bir gıda topluluğumuz var burada, benzer kişiler geliyor, gönüllülük esasında bostanda çalışıyor.

Reference 2

insanları bir araya getiriyor,

Reference 3

sosyalleşmeyi sağlayan, paylaşımı destekleyen güzel bir ortam,

Reference 4

gönüllülük esasıyla çalışılması ve paylaşım ortamlarının artırılması gibi hem kentsel birlikteliği, sosyalliği hem de insanların birbirlerini anlaması, empati kurması gibi olayları güçlendirici bir altyapı kurulması

<Files\\katılımcı_be2> - § 3 references coded

Reference 1

Ortamı sıcak ve birileri bir şey getiriyor, içiyorsun yiyorsun, böyle eğleniyorsun, tarım yapıyorsun, çok güzel bir ortamı var.

Reference 2

Aynı kalan... Bu sıcak ortamı hala aynı, sohbeti, ilişkisi hala aynı.

Reference 3

Sosyalleşmeye yardımcı oluyor açıkçası,

<Files\\katılımcı_be3> - § 4 references coded

Reference 1

insanlar birbiriyle kaynaşsın, komşuluk ilişkileri gelişsin.

Reference 2

Gelip gidenler oluyor; kimisi bir kere uğruyor, kimisi bir süre geliyor bir daha gelmiyor ama sonuçta mahalle tarafından burası kabul edildi.

Reference 3

Çalışırken gelmeseler bile, burada oturanları görüyorum ben, geçmişte gelmiş olan, gelip burada muhabbet ediyorlar,

Reference 4

dayanışma sağladı. Hasat şenliği, ekim şenliği böyle bahaneler yaratıp şenliğe çeviriyoruz. Mesela ilk sene menemen şenliği yaptık. Bostanın hemen yanında, ağaçlıklı çamlık bir yeşil alan var, orada mesela çocuk şenliği yapıyoruz her sene, aynı gün fide işini de denk getirdiğimiz oldu, çocuklar da geldi burada ekti biçti.

<Files\\katılımcı_be4> - § 1 reference coded

Reference 1

burada gelip tanışabilecekleri, mesela bugün de aslında bostan sayesinde farklı insanlar şuan birbiri ile tanışmış oldu, sosyalleşmek açısından da faydalı bir alan haline geldi.

<Files\\katılımcı_çiğdemim1> - § 2 references coded

Reference 1

Hasat sonrası da hep şenlikler yaptık, güzel bir ortam oldu. Kahvaltılar ve yemekler düzenledik, bostana gelen katılımcılar keyifle geldi, sosyalleşti. Hala daha tarım kısmına katılmasa bile bir çayımızı içmeye gelen katılımcılarımız var.

Reference 2

Üretirken de ekstradan insanlara psikolojik olarak iyi geliyor ve sosyallik sağlıyor.

<Files\\katılımcı_mutlukent1> - § 1 reference coded

Reference 1

Tamamı konuya ilgi duyan insanlardan oluştuğu için oldukça güzel bir topluluktuk. Bostanda tanışıp halen diyalog içinde olduğun kişiler var.

<Files\\katılımcı_mutlukent2> - § 1 reference coded

Reference 1

Arkadaşlık harikaydı. İmece usulü çalıştık, eskiler yeni kursiyerlere yardımcı oldu. Bilen bilmeyene gösterdi. Deneyimler anlatıldı. Tohumlar paylaşıldı, ürünler paylaşıldı.

<Files\\katılımcı_mutlukent3> - § 2 references coded

Reference 1

Çok değerli bilgiler ve dostlar edindim.

Reference 2

Çok güzel ve değerli paylaşımlar ve birbirimize destek olan saygılı topluluk oluştu. Bu topluluktan 3 senedir görüştüğümüz arkadaşlarımız ile hala bilgi paylaşmaktayız.

<Files\\yönetici_öğitmen1> - § 2 references coded

Reference 1

Aslında tamamen sosyal amaçlı düşündük biz bunu, gelenler aynı şekilde sosyal olsunlar diye düşündük. İşte sosyalleşme alanları oluşturabilmek için Ata'daki mesela verandayı kullanıyoruz biz. Mutlukent'te de yine küçük küçük çardaklar yerleştirdik, çardaklarda da zaman zaman insanlar hem bostan sahiplerimiz var, parselleri sahiplendirdik, hem de eğitimci katılımcılarımız var, sadece eğitimlere katılanlar, zamanla sosyalleşmeye başladılar, birbirlerini tanımaya başladılar ve birbirleriyle fikir alışverişi yapmaya başladılar. Hatta en son şöyle bir şey oluyor; her zaman bostan sonunda, bostan hasadından sonra, bağ bozumundan sonra, güzel bir kahvaltı. Çok güzel, güzel kahvaltı organizasyonlarımız oluyor, yılbaşı etkinliklerimiz oluyor ve gelenler oldukça sosyalleşip sempatik sempatik hep birlikte aile oluyoruz kocaman.

Reference 2

arkadaştan arkadaşına, işte sosyal medyada birbirleriyle konuşarak, derken derken çok ciddi anlamda çoğalıyor. Baya geniş bir kitleye hitap ediyoruz şuan biz Ankara'da.

<Files\\yönetici_öğitmen2> - § 6 references coded

Reference 1

Ümitköy ortamı şöyle, kültür farkı yüksek yani oradaki insanlar biraz daha eğitimi yüksek insanlar, emekli oldukları yerler gerçekten kurumların yüksek mevkileri. Burada mesela değişim olmuyor %50'si sabit, artık çok samimi olduğumuz insanlar var.

Reference 2

Bir teyzemiz var adını hatırlamıyorum ama sürekli geliyor, birçok insan sürekli geliyor.

Reference 3

Bunun dışında sırf oraya muhabbet etmek için gelen insanlar bile var, orada bir bardak çay içip, muhabbet edip, vakit geçirmek isteyen insanlar var katılımcılar arasında. Hani orada bir aile ortamı oluştu, herkes birbirini çok iyi tanıyor, çok rahat konuşabiliyoruz.

Reference 4

Öyle ki, kendi aralarında bir program yapıp, plan yapıp sabah kahvaltısı hazırlıyorlar, bizi çağırıyorlar.

Reference 5

Öveçler biraz daha şey mesela oraya göre, hem maddi hem de kültürel olarak biraz daha düşük seviyede ama o insanlar da aynı şekilde davranıyorlar, ellerinden geldiği kadar, oradaki şey biraz aile ortamı ve samimiyet üzerine kurulu.

Reference 6

300 kişilik kontenjan oldu, 150'ye düşürdük pandemiden dolayı, yani 300 kişilik kontenjana 600 – 700 kişi başvuruyor. Talep çok, taleplere yetişemiyorum.

<Files\\yönetici_öğitmen3> - § 6 references coded

Reference 1

Şimdi 205 Temmuz – Ağustos ayından beri biz burada bu işi yapıyoruz. O zamandan beri hala gelip halimizi hatırımızı soran, çayımızı kahvemizi içenler var.

Reference 2

buradaki ortam insanların sosyalleştiği bir ortam olduğu için, her yaşta insan buraya gelebiliyor, yeni çocuğu olmuş insanlar da geliyor, emekli olup “Ne yapacağım ben?” diyenler de geliyor, işte “Ben domatesi nasıl yetiştireceğim, bilmiyorum?” diyen de geliyor.

Reference 3

o insanlar kendi araların sosyalleşmeye başlayınca bir aile ortamı oluşuyor kursiyerler arasında bizlerle beraber.

Reference 4

Senede bir defa iki defa yemek yapılır, önce bostandaki yetişen ürünlerle ama tabi sağdan soldan bu çoğalıyor, bu bile sosyalleşme için çok iyi yani.

Reference 5

İkincisi, domino etkisidir bu tür şeyler. Biri diğerine, o diğerine ve o diğerine devamlı etki eder ve büyüyerek gider.

Reference 6

Parsel veriyoruz, 30 kişi parsel kullanıyor, 60 kişi eğitim görüyor ama sırada 80 kişi bekliyor. Reklam da yapmıyoruz demek ki o ona, o ona derken bu yayılabiliyor. İşin güzel tarafı da bu zaten, etki çarpanı yüksek bu işin.

<Files\\yönetici_yönetici1> - § 10 references coded

Reference 1

aynı apartmanda oturup, özellikle Çayyolu'nda, birbirine merhaba demeyen insanlar burada önce merhaba sonra dayanışmaya başladılar, birlikte güzel işler yaptılar.

Reference 2

Mutlaka hasat şenliği yapılır, ürünler tamam çeşit olarak kısıtlı, işte domates, biber, patlıcan gibi yine saysak on çeşit ürün üretiyorlardır ama mesela her şeyi kabak ile yapın getirin bir kahvaltı yapalım, kabaklı kekler şunlar bunlar falan. Şeyi görüyorsunuz yani birbirlerine o mahalledeki eski güven ve dayanışma ortamının orada oluştuğunu görüyorsunuz.

Reference 3

tarımsal üretim üzerinden dayanışma ve birbirlerinin yeniden güvenmeleriymi mahallenin.

Reference 4

Bazı mahalleler çok mutlu oluyor ama genelde eğitime katılan, o sosyal ortama, her yıl aynı derslere gelen insanlar var.

Reference 5

farklı bir şey öğreniyor bir de birbirlerinden öğreniyorlar

Reference 6

emekli olmuşlar bir yeri bırakmışlar, orada kendileri gibi düşünen, kendileri gibi hayata bakan insanları buluyorlar.

Reference 7

ilk üçe girene ertesi yıl tekrar parsel alma hakkı veriyoruz. Her yıl parselciler yenilediğinde orada bir kültür oluşturamıyorsunuz, sosyallik açısından önemli. Akran eğitim oluyor bunun adı yanındaki bir yıl önceden bilen insan yeni gelen insana öğretiyor. Sadece hocaya bağlı olmayınca içeride bir enerji, bir sistem oluşmuş oluyor, o da iyi bir deneyim paylaşımı.

Reference 8

Çayyolu'ndaki sadece arkadaşı ya da eşiyle paylaşıyordu Ata'da' ki de dışardan gelen ya arkadaşı ya da orada kursta tanıştığıyla paylaşıyordu. Verim olarak Ata'nın verimi daha iyi oldu, hiç beklenmeyen bir sonuç elde ettik.

Reference 9

Bostandan tanışıklık iş birliği ile son derece kibar davrandılar, kimsede kavga dövüş olmadı, beklediğimiz gibi bazen şey olur ya grup çalışmasında hep bir kişinin üzerine kalır, öyle de olmadı. Bir arkadaş çok gelemedi ama onun grup arkadaşı da ekşiği kapattı.

Reference 10

Aslında beklenmedik, bizim toplumumuzda, kültürümüzde pek ekip çalışması yürümez ya, yürüdü yani.

Social Bonds and Community Formation\Negative

<Files\\katılımcı_be2> - § 2 references coded

Reference 1

Değişen çok şey var mesela buranın ilgi gösteren kişiler azaldı, ya buradan gittiler ya başka şeyler oldu, azaldı ve bostanın verimi açıkçası düştü. Zaten yanına da yeni bir bina yapılıyor, bunun da bostanı kirleteceğini düşünüyoruz açıkçası.

Reference 2

biz orada çok çalışıyoruz ondan sonra birileri geliyor, biz hiçbir şey yemeden yetiştirdiklerimizi alıyorlar. Böyle bir olumsuzluğunu gördük ama olumlu etkileri...

<Files\\katılımcı_be3> - § 3 references coded

Reference 1

başlangıçta tabi daha kalabalıktık, şimdi biraz azaldık da.

Reference 2

Kitle de giderek azalıyor tabi bir şey üretmeyince, yapmayınca. “Ortak ne yapabiliriz?” diye düşündük, yani bir şey üretmek lazım.

Reference 3

başlangıçta burada otuz kişi çalışıyordu şimdi beş – on kişiye düştü bu. Sürekli sabit kalan belki beş kişidir,

<Files\\katılımcı_be4> - § 1 reference coded

Reference 1

Gezi zamanı daha böyle ODTÜ’lü öğrencilerin ağırlıklı olduğu bir toplamdık mesela, o zamanla azala azala, işte ne bileyim insanlar mezun olup gittiler, başka

şehre taşındı vesaire, genel olarak bir dört beş kişi çekirdek ekip 2013'den beri 2014'ten beri ilgileniyor diyebilirim.

<Files\\katılımcı_çiğdemim1> - § 1 reference coded

Reference 1

İlk başlarda çok güzeldi ve katılım çok yüksekti ama zamanla insanlar gelmemeye başladı. 2012'de maksimum katılımcı sayımız vardı ama süreklilik sağlanamadı, şimdi bu işi yapan 3 - 4 kişi kaldık.

D. UD Strategies for UA Landscapes: Interview Coding

<Files\\katılımcı_ata1> - § 4 references coded

Reference 1

umarım ki her mahalleye bir bostan açılır. Özellikle kreşlere açılmasını istiyorum, küçük çocuklarım yok ama çocukların tarımı tanınması adına, mahalle arası bostanlar değil ama özellikle kreşlerde de yapılabilir.

Reference 2

Gıda ve Ziraat Mühendisleri öğretmenlerimiz önce bize anlatır. Anlatıldıktan sonra uygulamaya geçeriz, hasada geçeriz, budamaya geçeriz. Önce teorik dersler sonra uygulamalara geçeriz.

Reference 3

Bence alanları daha büyük tutup, mahalle aralarında değilse de işte, mahallelerin çevresinde yapılabilir, daha geniş alanlarda, daha büyük kitlelere

Reference 4

Her parka çim yerine böyle bir şeyler yapılabilir, bilemiyorum, onu da insanlardan nasıl korurlar o da ayrı bir risk.

<Files\\katılımcı_ata2> - § 1 reference coded

Reference 1

İlk olarak eğitim görüyoruz, eğitim için bostanın yanında oldukça büyük, tüm ihtiyaçları karşılayacak (seminer, lavabo, bilgisayar, ısıtıcı, koltuklar gibi) bir eğitim binası var.

<Files\\katılımcı_ata3> - § 3 references coded

Reference 1

Buradaki eğitimlere katılanlar eğitici sertifikası verilmeli.

Reference 2

Belediyeye bağlı kardeş köyler tespit edilerek oradaki geleneksel yöntemlerle üretim yapan küçük üreticilere gönüllü danışmanlık ve uygulama olanakları sağlanabilir.

Reference 3

Üretilen ürünler, organik pazarlar benzeri bir uygulama ile kentli tüketicilerle buluşturulabilir.

<Files\\katılımcı_ata4> - § 3 references coded

Reference 1

Önce teorik eğitim aldık

Reference 2

Teorik eğitimden sonra fide ekimine geçtik.

Reference 3

Daha yaygın olmalı, daha çok insanın katılımı sağlanmalı

<Files\\katılımcı_be1> - § 4 references coded

Reference 1

Ortak kararlar ile yürütülen bir bostan.

Reference 2

mutlaka lojistik olarak suyun düşünülmesi gerekiyor.

Reference 3

kentlerde bulunan, yakın çevrede bulunan alanların tarıma kazandırılması

Reference 4

Ama bunu sadece çalışan insanlar olarak yapamayız, bunu organize edip, destek verecek belediyeler, hükümet kuralları, kanunlar gibi birçok şeyin yapılması lazım

<Files\\katılımcı_be2> - § 1 reference coded

Reference 1

Daha çok yapılabilir, daha kapsamlı içeriklerin olduğu, tam böyle sera gibi değil ama ilaç kullanılmayan doğal tarımın yapıldığı alanların şehirde daha çok olması herkesi olumlu etkileyecektir eminim.

<Files\\katılımcı_be3> - § 8 references coded

Reference 1

2014'te karar verdik, aslında 2013'te karar vermiştik de ancak yer, nerede yapalım falan onları araştırdık mahallede. Burası işte belediyeye ait bir pasif yeşil alanın bir küçük parçası, burada yapalım dedik.

Reference 2

ODTÜ'den bu işi bilen Ali Hoca ve İnci Hoca var Kimya Bölümü'nden onlarla konuştuk, onlar da baya kendileri uğraşıyorlar kompost yapıyorlar, onlara danıştık. Onlar bize sulama sistemi vesaireyi öğrettiler, sebze yataklarını nasıl

hazırlayacağımızı gösterdiler, nasıl yöntemler ekelim, buraya hangi su uygundur gibi.

Reference 3

bilgi topladık. İçimizde çünkü bu işle uğraşmış kimse yoktu, ilk defa yapıyorduk hepimiz.

Reference 4

Burası bir site olduğu için ferah dizayn edilmiş baştan, bahçeler geniş yani herkes isterse aslında bahçesinde kendine yetecek kadar tarım yapabilir.

Reference 5

Her mahallede böyle bir şans yok tabi ama olanların değerlendirilmesi için yerel yönetimlere bence çok iş düşüyor, teşvik edilmesi lazım.

Reference 6

Yakındaki bir araziye ulaşım sağlayabilir belediye,

Reference 7

Su önemli, belediyenin su sağlaması önemli, bizim de suyumuzu belediye veriyor.

Reference 8

mesela herkesin toprağa ulaşmasını sağlayamayabilir, her talebi karşılayamayabilir. Balkon bahçeciliği diye bir şey var. Bunları da belediyeler teşvik edebilir, yani Avrupa'da herkes kendi balkonunda kendi kabağını yetiştiriyor.

<Files\\katılımcı_be4> - § 4 references coded

Reference 1

100. Yıl çok şey bir mahalle, hemen hemen her binanın kullanabileceği bir bahçesi var aslında. Bunu yaparken de aklımızda şey vardı, burada bir şey başlatırız, sonra her bina kendi arka bahçesinde ufak da olsa bir sebze meyve yetiştirir, kendine yeterli eder, bir örnek olmuş olabilirdi. Ama insanlar bunu ne kadar inisiyatif alıp da sürdürürler ondan emin değilim yani, kendi serüvenimizi de düşününce her yıl sayımız azaldı aslında, işin açığı. O yüzden belki daha yerel yönetimler ile birlikte geliştirilebilir bir şeymiş gibi, artık daha gerçekçi geliyor aslında öyle bir şey.

Reference 2

mahallelerin baştan buna uygun olarak planlanması, öyle alanlar yoksa öyle alanların yaratılması

Reference 3

ya da daha büyük çapta var olan bir yere ulaşım sağlanması, birilerinin istihdam da elde edebileceği kentin içinde çok çeşitli şeyler düşünülebilir.

Reference 4

tartışmak gerekiyor sanırım ama yerel yönetim destekli olması gerekiyor sanırım bunun atması için.

<Files\\katılımcı_çiğdemim1> - § 5 references coded

Reference 1

Özellikle bu işin eğitimine çok talep var, ilk başlarda hep eğitmen buluyorduk ki bize anlatsın.

Reference 2

bir sürü evden organik atık topluyoruz ve kompost yapıp kendi bitkilerimizi yetiştirmek için kullanıyoruz. Mahalle içerisinde bir döngü de sağlıyor.

Reference 3

bu bostanın alanı özel mülk. Zamanında, nasıl olduysa, belediye bir kişiye vermiş. Neyse ki okul genişleme alanı, arkamız hemen okul, o yüzden aidiyeti olan kişinin bu alana yapabilecekleri kısıtlı. Bu şimdilik bir sorun yaratmıyor, biz burayı kullanıyoruz ama düşünecek olursanız ciddi bir sıkıntı, çünkü imar yetkisi müteahhitin elinde ve sonu da ne olacak belli değil.

Reference 4

Kentsel tarımda en büyük sorunlardan bir tanesi şehir içerisinde yer bulmak. Şehirlerde yer çok kıymetli ve bizim örneğimizde olduğu gibi sıkıntılı bir konu.

Reference 5

Kentsel tarım uygulaması ile, ki bakın biz ne kadar küçük bir yerde yapıyoruz, ne kadar çok ürün ortaya çıkıyor. Bu iş neden daha büyük ölçeklerde yapılmasın? O kadar kamyon, o kadar kaynak Ankara'ya geleceğine kentsel tarım üretime bir katkıda bulunabilir ve masrafları çokça azaltabilir, bunun için şehir içindeki alan kullanımlarının çok iyi bir şekilde tasarlanması gerekiyor.

<Files\\katılımcı_mutlukent1> - § 2 references coded

Reference 1

Kentsel tarım şu anda en çok emeklilerin ve anaokullarının ilgisini çekiyor ancak ilkökul -ortaokul düzeyindeki çocuklar için de programların hazırlanabilir. Bence bu düzeyde bir iş için anaokulu çok erken ve emeklilik çok geç.

Reference 2

Tohum takas etkinlikleri de daha fazla yapılabilir.

<Files\\katılımcı_mutlukent3> - § 1 reference coded

Reference 1

Bu tür alanların daha artırılması, katılımın ve bilgilendirmenin daha çok ulaştırılmasını ülkemiz adına önemsiyorum.

<Files\\yönetici_öğitmen1> - § 1 reference coded

Reference 1

“Yerli tohum nasıl üretilir?” ve “Oradaki çiftçilere bunu nasıl öğretebiliriz?” aynı zamanda “Kırsal kalkınmayı nasıl destekleyebiliriz?” aslında buradan yola çıktık. Daha sonrasında “Neden bunu kentte yapmıyoruz?” sorusu geldi, üst yönetimden. Biz dedik ki, “Evet olur kentte de olur, çok da güzel olur.” Daha sonra biraz araştırma yaptık ve gerçekten vatandaşın da buna ihtiyacı olduğunu, bazı muhtarlık görüşmeleri sonucunda da, buna karar verdik. Dolayısıyla bostanlarımızın ilkini faaliyete geçirdik. Daha sonrasında da zaman geçtikçe insanların ne istediğini öğrenmeye başladık; formlar doldurduk, talep edilen eğitimleri gördük ve talep edilen eğitimlere göre de, bu sefer bunların hepsi zaten belediyeden anlatan eğitimciler, birkaç tane sadece dışarıdan aşılama için vesaire için gelen öğretmenlerimiz var, onun dışında herkes kendi uzmanlık alanını anlatıyor. Ben de arı yetiştiriciliği uzmanıyım, arıcılık eğitimi veriyorum, bitki korumacı bir arkadaşımız var, “Bitkiler nasıl yetiştirilir?”, “Tohumdan fideye yolculuk nasıl gider?”, bunları yapıyoruz. Bunun dışında işte insanlar tamam dinlemek güzel, ama bir yandan da uygulamak istiyorlar. Dedik ki uygulama aşamasında, “Biz burada yapalım içeride eğitimleri verelim, dışarda da bunun pratiğine dökelim artık”. Bu şekilde böyle güzel bir işleyiş devam ediyor ve daha fazlasını açmak istiyoruz

<Files\\yönetici_öğitmen2> - § 2 references coded

Reference 1

Çayyolu kısmında çok büyük bir alan, üretim alanı yapıyoruz.

Reference 2

birçok yere gidip üretim alanlarını görüyorlar, tohum takas şenliklerine katılıyorlar, bunlar hem şehirlerarasında hem de şehir içerisinde çok genişletmeye çalışıyorlar. Biz bunu yaparken böyle uygulaması olan yerleri gidip gördük, onlardan bilgiler alıp, bilgilere istinaden biz de bilgilere bir şeyler katmaya çalıştık.

<Files\\yönetici_öğitmen3> - § 12 references coded

Reference 1

Kırsal kalkınma çalışmaları bir yerden sonra yönetilemeyince kente taşınmak istendi, dolayısıyla da kent içerisinde biz alanlar aradık, bu eğitim uygulamalı bir şekilde verebilmek için. Çok fazla yer yok, belediyenin kendi alanları yok, bulduğumuz yerleri olabildiğince değerlendirmeye çalıştık.

Reference 2

2014, 2015 yılları içerisinde de bazı Türkiye'deki takas şenliklerine katıldık, oradan da biraz tohum elde ettik, bu şekilde hem kursiyerlerden hem başka şehirlerden bir arşiv yaptık. O arşivlerdeki tohumları devamlı şimdi üretiyoruz.

Reference 3

İlk başa farkındalık yaratmak için, kendi gıdasını oluşturabilen insanlar oluşturabilmek için, onları eğitmek için, bunun farkındalığı özellikle, atalık tohumun farkındalığını vermeye çalışıyoruz.

Reference 4

Belediye suyundan ama isteğimiz şu ki yağmur suyunu depolayabilelim. atı suyunu toplayabilelim ama şimdiki çatımız buna pek müsait değil. şuan damlama sulama olarak sulamalar yapıyor, yine vahşi sulama denilen sulamadan ek olarak destek alınabilir.

Reference 5

Normalde bu proje başladığı zaman ekibin aklındaki şey şuydu, büyük mahallelere bundan birer tane kurmak.

Reference 6

Büyük mahallelere, belki de formu biraz değiştirilerek, dezavantajlı mahallelere bu işin uzanması gerekiyor.

Reference 7

Farklı farklı yerlerde bostanların kurulması gerekiyor, bu işi öğrenmek isteyen de var ama bu işi meslek edinmek isteyenler de var, evine bir şekilde girdi olarak bunu katmak isteyenler de var, onlara da ulaşmak gerekiyor.

Reference 8

istediğimiz noktaya açamıyoruz bunu çünkü belediyenin kendi arazileri buna uygun değil. Herkes, o imar planlarında, artıkları belediye birleştirmiş, onun yönü uymuyor, yola çok yakın oluyor gibi gibi birçok kriter var, her yere bostan açamıyoruz. Nerede yapılabiliyor? Yapılaşmanın, şehirleşmenin yayıldığı yerler (oralar batı olduğu için) bu tarafta işte Alacaatlı, Yaşamkent'e doğru, buralarda çok müsait yerler hala var. Ama hepsini de buraya yapma şansınız yok,

Reference 9

bizim senaryomuzda büyük mahallelerde bunu kurmak mantıklı ama yurtdışında nasıl yapılıyor incelediğimiz zaman, Avrupa'nın birçok yerinde özellikle dezavantajlı gruplarda, daha ağırlıklı olarak onları incelemiştik, kentin hemen çeperinde yapılıyor, bizim gibi içerisinde değil. Biz yine içerisinde sayıyoruz onlara kıyasla, kentin çeperinde özel alanlar kuruluyor.

Reference 10

Kooperatiflerce, belediyelerce ya da işte yerel yönetimlerce ve bu alanlarda o belediyeye, kooperatife ya da o yerel yönetime kullanım hakkı veriliyor ve burada insanlar çalışıyor. Bu çözüm yollarından birisi, bunu Büyükşehir çok rahatlıkla yapabilir çünkü çeper asıl onlardan soruluyor, biz o kadar geliştiremiyoruz.

Reference 11

sayısının artması gerekir

Reference 12

biz bir yeri tasarlarken eğitim salonunun olmasını şart koşuyoruz, görülebilecek bir yerde yetiştirme ortamı olması gerekiyor, hem güvenlik için hem de kontrol için. Bu elenebilir sadece yetiştirme alanları kurulabilir ama bunun güvenlik sıkıntısının çok olacağını düşünüyoruz

<Files\\yönetici_yönetici1> - § 14 references coded

Reference 1

Yer arayışına başladık, kent içerisindeki tarımdaki en ciddi sıkıntı tarım yapılacak alan bulunması çünkü bazı özellikleri olması gerekiyor, örneğin yoldan uzak olması, arabalardan zarar görmemesi için.

Reference 2

Park ve Bahçeler bünyesinde olduğumuz için bostanları da parklara yakın kurduğumuz için parkın sulama sisteminden yararlanıyoruz biz.

Reference 3

mutlaka eğitim olarak bostanlarda insanların çalışmasını düşündük.

Reference 4

doğal tarım olsun dedik, ekolojik duyarlılığı olan bir belediyeyiz ve ekibiz, o yüzden herhangi bir kimyasal ve endüstriyel tarım yöntemleri girmesin dedik.

Reference 5

Mutlaka yanında eğitim olsun, eğitimler haftada bir gün ve çok insanları sıkmadan, uzun uzun böyle teorik eğitimler değil ama çok temel verilmesi gerekenleri

Reference 6

Derslere giriş çıkışta hiçbir sorun yok, devam ettin etmedin gibi ama parselde çalışacaksa devamlılık esas.

Reference 7

Türkiye'deki tarım politikalarından dolayı insanlar tarımsal üretim yapacağına kente çok yakın olduğu için emlakçılık gibi, çiftçilikten çıkıp yeni meslekleri yapıyor.

Reference 8

kentsel tarımın aslında bir yüzü de şehri beslemek, biz henüz o boyuta giremedik.

Reference 9

kent çerperinde asıl tedariki sağlayacak olan

Reference 10

kır ile kent arasındaki ilişkiyi kuran

Reference 11

rehabilitasyon için kullanılan örneğin bağımlılar, bazı örneklere var bağımlılarda çok iyi etkiler gösteriyor

Reference 12

çocuk eğitiminde mesela şimdi biz kendi kreşlerimizin bir kısmını bostanlara dahil edeceğiz

Reference 13

Biz bir de tohum üretimi yapıyoruz, yani yerel tohumları devam ettirmek için tohum yetiştiriciliği de yapacağız.

Reference 14

kırda çalışırken bir sürü proje var orada, bir sürü para akıyor oraya ama gerçekten gençlerin hiçbirini köyde yaşamak istemiyor. şöyle haklılar ne kadar paran olursa olsun bazı yoksunluklar var. Akşam çıkıp bir kafeye gidemiyorsun, gece hastalanırsan hastaneye zor yetişiyorsun falan gençler o yüzden az kazansa bile şehirde olmak istiyor. Bu durumda köylere dönmek çok zor görünüyor, o zaman kent çerperinde ve kent içerisinde ve daha teknik boyutunda dikey bahçecilik, çatı bahçeleri gibi, çünkü bazı hesaplamalar var her binanın çatısında yapılırsa bu iş o binayı besleyecek kadar gıda yetiştirilebileceği gibi teoriler var, bu boyutları var.

